

NR 1 NA ŚWIECIE

GMV jest największym na świecie producentem hydrauliki do dźwigów (wind) hydraulicznych.

Ponad **650.000** dźwigów na świecie jest wyposażonych w hydraulikę GMV.

Ponad **50** lat na rynku!

DŹWIGI - WINDY
320 - 10.000 kg

www.gmv.pl
info@gmv.pl

DŹWIG GREEN LIFT®

DŹWIG TOWAROWO-OSOBYWY GPL®

GMV Polska Sp. z o.o.

ul. Kubickiego 17 lok. 3, 02-954 Warszawa
Tel. 022 651 91 45, Fax 022 858 99 69

KOMUNIKAT

OKŁADKA
NAGRODA ROKU
MUZEUM WSI OPOLSKIEJ -
DB2 ARCHITEKCI
FOTO WOJCIECH KRYŃSKI

„Komunikat SARP” ISSN 0239-3549

Redaktor Naczelna
Agnieszka Bulanda
ul. Foksal 2, 00-950 Warszawa
tel. (22) 826 39 31
agnieszka@bulanda@sarp.org.pl

Przygotowanie wydania
Zarząd Główny SARP
ul. Foksal 2, 00-950 Warszawa,
tel. (22) 827 75 31
sarp@sarp.org.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo do wprowadzania skrótów w nadsyłanych materiałach oraz do niepublikowania tych materiałów bez podania przyczyn. Redakcja zastrzega sobie prawo adyustacji nadesłanych tekstów. Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść reklam i ogłoszeń. Wszystkie materiały publikowane w „Komunikacie” są objęte ochroną prawa autorskiego.

Opieka merytoryczna
arch. Tomasz Studniarek

Reklama
Kierownik Działu Marketingu
Dorota Pankiewicz
tel: (22) 827 75 39
0-508 264 639
reklama@sarp.org.pl

Opracowanie graficzne
Piotr Bujnowski
Bigup.studio
studio@bigup.pl

Druk
Drukarnia Tokawi
02-274 Warszawa, ul. Nieduża 7
tel. (22) 846 21 78
www.tokawi.pl
nakład 7000 szt.

EDYTO RIAL

W Nowy 2010 rok wchodzimy z nowymi władzami SARP wybranymi podczas grudniowego Walnego Zjazdu, a tym samym z nową energią, nowymi zadaniami, pomysłami, projektami.

Trzy lata temu podpisując Walny Zjazd – nie od tej merytorycznej – ale bardziej organizacyjnej strony – pozwoliłam sobie wskazać na pracę osób pracujących „w” czy raczej „dla” Stowarzyszenia. Dzięki jednej z uchwał ZG przyjętych w ubiegłej kadencji, po raz pierwszy w historii Stowarzyszenia przyznano Medal im. Zygmunta Skrzydlewskiego, wieloletniego Sekretarza Generalnego, dla którego SARP był – ośmielię się stwierdzić - CAŁYM ŻYCIEM. Wyróżnienia te przyznane zostały dwóm Paniom prowadzącym sekretariaty oddziałów – „p. Czesi” z Oddziału poznańskiego i „p. Tereni” z Oddziału częstochowskiego.

Wspomnienie o Zygmuncie Skrzydlewskim zostało zresztą przywołane w trakcie Zjazdu raz jeszcze przez mec. Wiesława Johanna, gdy odbierając Medal Bene Merentibus mówił o pamiętnym Walnym Zjeździe z 1981 roku i początku jego przyjaźni z naszym Stowarzyszeniem. Wspomniane zostały nawet SARPowskie koty jako stały element krajobrazu na Foksal, o których dokarmianiu zawsze pamiętał p. Skrzydlewski. Dziś tę schedę przejęły p. Joasia z Oddziału warszawskiego i p. Halinka z Zarządu Głównego, zimą pamiętająca również o słońcu dla ptaków.

Piszę o tej całej otoczce, jaką jest m.in. pamięć o tych, którzy Stowarzyszenie tworzyli czy tworzą nadal - nie bez kozery - bowiem bez tych wszystkich „elementów” SARP nie byłby stowarzyszeniem ludzi przyjaznych sobie, dobrowolnie (!!) do niego przystępujących, solidarnych w kwestiach fundamentalnych, ochrony zawodu i dbałości o jakość naszej wspólnej przecież przestrzeni – ale zwykłym przedsięwzięciem czy innym związkiem zawodowym... a SARP jest trochę jak rodzina... Cieszy mnie zatem niezmiernie, że z tej parotysięcznej SARPowskiej rodziny do grona tak zacnego jakim jest Prezydium – dołączyła kobieta i nie ma to nic wspólnego z tak często przywoływanym ostatnio parytetem.

W historii władz SARP mieliśmy już zresztą za sekretarza generalnego – kobietę. Była nią p. Ewa Krasieńska, która wzbudzała respekt nawet przed kolegami, a niektórzy podobno się jej bali... Ja mam ją w milej pamięci z licznych weekendów i wakacji w naszym SARPowskim domu w Kazimierzu - piękną, wysoką blondynkę, żonę p. Macieja Krasieńskiego, laureata Honorowej Nagrody, bynajmniej nie stojącą w jego cieniu...

Historia więc zatoczyła koło. Naszą nową Sekretarz Generalną jest p. Anna Boryska, która podjęła się tej niełatwej funkcji mimo, że czekają ją męczące, stałe podróże z dalekiego Wrocławia. Nowej Pani sekretarz, całemu nowemu Prezydium, nowym i starym władzom oddziałowym i wszystkim pracownikom SARPowskich biur życzymy sił, zdrowia, radości z rzeczy małych i wielkich, realizacji planów i zamierzeń, tych zawodowych ale i osobistych, zarówno w tym roku jak i całej kadencji.

Dużo dobrego dla wszystkich Państwa.

Agnieszka Bulanda

WALNY ZJAZD DELEGATÓW SARP

W dniach 12-13 grudnia 2009 roku odbył się w Pałacu Zamojskich w Warszawie, siedzibie Zarządu Głównego Stowarzyszenia - Walny Zjazd Delegatów SARP, podczas którego wybrane zostały nowe władze kadencji 2009-2012.

Otwarcia obrad dokonał prezes SARP Jerzy Grochulski, powołując Prezydium Zjazdu w składzie: Romuald Loegler – przewodniczący, Tomasz Studniarek - wiceprzewodniczący i Marek Perepeczo - sekretarz.

Następnie głos zabrali zaproszeni goście, w tym m.in. przewodniczący Kongresu Budownictwa p. Roman Nowicki, który przywołując 125lecie stowarzyszeniowej historii obchodzone podczas poprzedniego Zjazdu oraz przypadający w 2009 roku jubileusz 100lecia powstania *Delegacji Architektów Polskich*, złożył na ręce prezesa Grochulskiego wyrazy uznania za wielki dorobek SARP, za – jak powiedział: „bezkompromisową obronę statutu i niezależności polskich architektów”. Zapewnił przy tym o wsparciu przez Kongres Budownictwa wszelkich SARPowskich inicjatyw dotyczących między innymi ochrony wykonywania zawodu architekta, porządkowania regulacji ustawowych i ochrony przestrzeni publicznej.

Sekretarz Generalny Zarządu Głównego Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków p. Maria Samnik-Konieczna składając „wyrazy szacunku i uznania za konsekwentną działalność społeczną SARP na rzecz pozycji środowiska w trudnym czasie zmian systemowych”, podziękowała za dotychczasową współpracę na rzecz ochrony dziedzictwa kulturowego.

Odczytany został także list z kancelarii Prezesa Rady Ministrów p. Donalda Tuska, w którym przekazał On serdeczne pozdrowienia dla uczestników Zjazdu i „życzenia by to spotkanie stając się cennym forum wymiany wiedzy i doświadczeń minionego okresu w kontekście zmieniającej się rzeczywistości, przyniosło oczekiwane efekty.” Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego p. Bogdan Zdrojewski w przesłanym liście składając na ręce prezesa SARP gratulacje i życzenia twórczych obrad podkreślił, że „Stowarzyszenie Architektów Polskich wniosło do dorobku polskiej kultury doniosły wkład, niejednokrotnie decydujący o zachowaniu jej ciągłości”, co zdaniem Pana Ministra zasługuje na szczególne uznanie i wyróżnienie.

W liście od Minister Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki prof. Barbary Kudryckiej znalazły się gratulacje „z okazji jubileuszu 100-lecia *Delegacji Architektów Polskich* – stowarzyszenia, które spełniło ogromnie ważną rolę w procesie jednoczenia architektów z trzech zaborów i reprezentowania ich na arenie międzynarodowej oraz życzenia by nagrody SARP honorujące najlepsze projekty roku ubiegłego były wzorem kształtowania przestrzeni architektonicznej i ładu urbanistycznego w naszym kraju”.

Pierwszego dnia obrad delegaci udzieliли absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu i jego Prezydium, a w ślad za tym odbyły się wybory prezesa, prezydium ZG oraz organów SARP, których wyniki publikujemy poniżej.

GOŚCIE ZJAZDU

ANTONII DOMICZ

ROMAN NOWICKI

MARIA SAMNIK-KONIECZNA

MARIAN FIKUS

RYSZARD JURKOWSKI

GŁOSOWANIA

PREZYDIUM ZJAZDU

SŁAWOMIR ZAK

MINISTER OLGIERD DZIEKOŃSKI

PIOTR GAJEWSKI

EUGENIUSZ SKRZYPCZAK

FOTO PAWEŁ LUCENKO

LICZENIE GŁOSÓW

GRACYZNA MAKOWSKA

M. DUNIKOWSKI, R. JURKOWSKI, K. BOJANOWSKI, S. KURYLÓWICZ

PREZYDIUM ZG SARP KADENCJA 2009-2012

Jerzy GROCHULSKI - prezes

Krzysztof BOJANOWSKI- wiceprezes ds. zagranicznych

Grzegorz CHODKOWSKI - wiceprezes ds. legislacji

Stefan KURYŁOWICZ - wiceprezes ds. twórczości

Zbigniew RESZKA - wiceprezes ds. gospodarczych

Anna BORYSKA - sekretarz generalny

Mariusz ŚCISŁO - skarbnik

członkowie:

Tomasz STUDNIAREK - opieka merytoryczna nad „Komunikatem SARP” oraz współpraca z wiceprezesem ds. twórczości nt. dokumentacji i promocji twórczości

Jerzy UŚCINOWICZ - dziedzina kontaktów i rozwoju młodzieży w SARP oraz edukacji architektonicznej

GLÓWNA KOMISJA REWIZYJNA SARP KADENCJA 2009-2012

Włodzimierz MUCHA (O. Warszawa) przewodniczący

Piotr ŚREDNIAWA (O. Katowice) wiceprzewodniczący

Regina KOZAKIEWICZ-OPAŁKA (O. Kielce) sekretarz

Florian GRZYBOWSKI (O. Szczecin) członek

Bogdan JEZERSKI (O. Częstochowa) członek

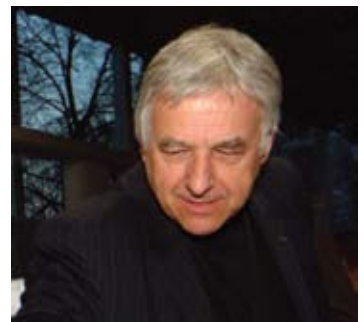

GLÓWNY SĄD KOLEŻEŃSKI SARP KADENCJA 2009-2012

Stanisław ŁAPIEŃSKI-PIECHOTA (O. Białystok) przewodniczący
Stanisław KONDAREWICZ (O. Szczecin) wiceprzewodniczący
Krystyna ŁYCZAKOWSKA (O. Kraków) sekretarz
Jerzy CHLEBIŃSKI (O. Ślądecko-Podhalański) członek
Wojciech CHRABELSKI (O. Warszawa) członek
Grzegorz RZEPECKI (O. Wybrzeże) członek
Wojciech ŚWIĄTKOWSKI (O. Warszawa) członek
Marek TRYBURSKI (O. Białystok) członek
Marek WIŚNIEWSKI (O. Wrocław) członek

ZESPÓŁ KOORDYNACYJNY SĘDZIÓW KONKURSOWYCH SARP KADENCJA 2009-2012 (NIE UKONSTYTUOWANY)

Andrzej BULANDA (O. Warszawa)
Stanisław DENKO (O. Kraków)
Andrzej GAŁKOWSKI (O. Katowice)
Janusz JAWORSKI (O. Warszawa)
Ewa KURYŁOWICZ (O. Warszawa)
Jacek LENART (O. Szczecin)
Jerzy MODLINGER (O. Wrocław)
Marek PEREPECZO (O. Koszalin)
Zenon REMI (O. Ślądecko-Podhalański)

Pierwszy dzień obrad Walnego Zjazdu zakończyły uroczystości wręczenia Nagrody Roku, nagród i wyróżnień w konkursie Polski Cement w Architekturze oraz Honorowej Nagrody SARP 2009 roku.

Była też jeszcze jedna, mniej oficjalna okazja, choć jej bohater to Osoba nierozzerwalnie związana ze stowarzyszeniem nie tylko z racji swej przynależności do SARP, ale jako dobry duch, przyjaciel i gość najważniejszych stowarzyszeniowych wydarzeń. Okazją do złożenia najserdeczniejszych życzeń były zbliżające się 90te urodziny prof. Przemysława Szafera, który tradycyjnie już wraz ze swoją żoną Moniką towarzyszył nam tego grudniowego wieczora.

Panu Profesorowi raz jeszcze, nisko się kłaniając składamy tą drogą życzenia zdrowia, sił i optymizmu.

Drugi dzień obrad Walnego Zjazdu rozpoczął się Mszą Świętą odprawioną specjalnie w intencji architektów przez ks. Wiesława Niewęglowskiego w kościele Duszpasterstwa Środowisk Twórczych przy Placu Teatralnym.

Ciąg dalszy obrad w Pałacu Zamoyskich przebiegł wg ustalonego porządku, uwierczeniem którego było przyjęcie diskutowanych uprzednio uchwał i stanowisk podjętych przez Walny Zjazd (ich treść publikujemy poniżej).

UCHWAŁY WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW SARP 2009

Walny Zjazd Delegatów SARP 2009 po szczegółowej dyskusji przyjął następujące Uchwały (uszeregowane wg stopnia ogólności):

UCHWAŁA NR 1

WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH

z dnia 13 grudnia 2009 r.

w sprawie § 19 ust. 2 Statutu SARP dot. wyborów uzupełniających do władz SARP

Walny Zjazd Delegatów zobowiązuje Zarząd Główny SARP, aby podczas kolejnego Zjazdu SARP, Zarząd Główny złożył propozycję zmiany Statutu SARP w zakresie zmiany § 19 ust. 2 Statutu w sposób umożliwiający zniesienie konieczności wyboru uzupełniającego na członków danej władzy osób, które nie uzyskały wymaganej większości głosów i kwalifikowanie na podstawie ilości uzyskanych głosów.

Ust. 2 § 19 mógłby uzyskać np. następujące brzmienie:

„W przypadku gdy liczba osób, które otrzymały wymaganą większość głosów jest mniejsza od ustalonej liczby członków danej władzy lub organu, wówczas o przydziale pozostałych do obsadzenia miejsc danej władzy lub organu decyduje liczba uzyskanych głosów”.

Zmiana § 19 prawdopodobnie wymuszałaby również zmianę brzmienia § 20.

UCHWAŁA NR 2

WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH

z dnia 13 grudnia 2009 r.

w sprawie dofinansowania XI Międzynarodowego Triennale Architektury

Walny Zjazd Delegatów zobowiązuje nowo wybrany Zarząd Główny SARP do wykonania budżetu minionej kadencji w zakresie dofinansowania XI Międzynarodowego Triennale Architektury w Krakowie, które odbyło się w kwietniu 2009 roku (zaległe 35.000 PLN).

UCHWAŁA NR 3

WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH

z dnia 13 grudnia 2009 r.

w sprawie kontynuacji prac nad projektem Polskiej Polityki Architektonicznej

Walny Zjazd Delegatów wysoko oceniając dotychczasowe działania ustępującego Zarządu Głównego SARP dotyczące projektu „Polskiej Polityki Architektonicznej. Polityki jakości krajobrazu, przestrzeni publicznej, architektury”, zobowiązuje nowo wybrany Zarząd Główny SARP do kontynuowania energicznych starań, mających na celu przedyskutowanie i przyjęcie przez Rząd RP Polskiej Polityki Architektonicznej. Działania te winny być prowadzone w ścisłej współpracy z przedstawicielami organizacji, które przyczyniły się do opracowania projektu PPA. W szczególności konieczne jest stanowcze ubieganie się u Adresatów projektu PPA, ministrów kultury i dziedzictwa narodowego oraz infrastruktury, o powołanie – wielokrotnie zapowiadanej - międzyresortowej komisji ds. projektu Polskiej Polityki Architektonicznej i o włączenie do jej prac przedstawicieli zespołu autorskiego projektu PPA.

UCHWAŁA NR 4

WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH

z dnia 13 grudnia 2009 r.

w sprawie powołania Komisji ds. Legislacji

Walny Zjazd Delegatów zobowiązuje nowo wybrany Zarząd Główny SARP do powołania przy ZG SARP Komisji ds. Legislacji w celu monitorowania stanu prawnego obejmującego szeroko pojętą sferę architektury i urbanistyki. Komisja taka powinna współdziałać z Izłą Architektów oraz innymi członkami

Grupy B-8 i reprezentować SARP w działaniach dotyczących tworzenia i zmian prawa związanego z architekturą.

UCHWAŁA NR 5

WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH

z dnia 13 grudnia 2009 r.

w sprawie otwarcia SARP na młode pokolenie architektów

Wobec dramatycznego spadku liczby członków SARP, Walny Zjazd Delegatów przyjmuje, iż jednym z głównych celów w nowej kadencji jest otwarcie Stowarzyszenia dla najmłodszego pokolenia architektów, poprzez skierowanie oferty wstąpienia do SARP do wszystkich absolwentów uczelni akademickich kształcących inżynierów architektów i magistrów inżynierów architektów, bezpośrednio po uzyskaniu przez nich dyplomu.

UCHWAŁA NR 6

WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH

z dnia 13 grudnia 2009 r.

w sprawie współpracy z organizacjami pozarządowymi

Statutowa działalność SARP na rzecz jakości polskiej architektury, urbanistyki i ładu przestrzennego wymaga współpracy z sojusznikami także spoza środowisk zawodowych skupionych w Grupie B-8.

Walny Zjazd Delegatów apeluje do nowo wybranego Zarządu Głównego SARP i Zarządów Oddziałów Stowarzyszenia o energiczną współpracę z ogólnopolskimi, regionalnymi i lokalnymi organizacjami pozarządowymi, których kierunki działania

i cele statutowe są bliskie SARP-owi. W szczególności przejawem gotowości do takiej współpracy winno być powołanie w strukturach władz Stowarzyszenia pełnomocników d/s kontaktów i współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz prowadzenia z nimi wspólnych działań, w szczególności edukacyjnych.

UCHWAŁA NR 7

WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH

z dnia 13 grudnia 2009 r.

w sprawie kryteriów członkostwa w IA

Ponieważ dostęp do zawodu powinien być łatwiejszy, Walny Zjazd Delegatów zobowiązuje nowo wybrany Zarząd Główny SARP do skierowania do władz krajowych Izby Architektów wniosku o zmianę kryteriów stosowanych w egzaminach na uprawnienia projektowe. Nowe podejście winno wyrażać się położeniem nacisku na umiejętności twórczego myślenia i ograniczeniem wymagań znajomości zmieniających się przepisów prawa budowlanego i ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zarząd Główny SARP winien działać na rzecz ukierunkowania samorządów zawodowych na tworzenie możliwości stałego doskonalenia zawodowego oraz współpracować z uczelniami wyższymi dla podnoszenia poziomu nauczania.

PRZEWODNICZĄCY
WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
Romuald Loegler
architekt

STANOWISKA WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW SARP 2009

Walny Zjazd Delegatów SARP 2009 po szczegółowej dyskusji przyjął następujące Stanowiska (uszeregowane wg stopnia ogólności):

STANOWISKO NR 1

WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH
z dnia 13 grudnia 2009 r.
w sprawie działań edukacyjnych w szkołach

Walny Zjazd Delegatów apeluje do nowo wybranego Zarządu Głównego SARP o podjęcie działań w kierunku propagowania zagadnień architektury, urbanistyki oraz planowania przestrzennego w szkołach podstawowych i średnich.

STANOWISKO NR 2

WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH
z dnia 13 grudnia 2009 r.
w sprawie prac Prezydium ZG SARP

Walny Zjazd Delegatów apeluje do nowo wybranego Prezydium Zarządu Głównego SARP o koordynację terminów ważnych spotkań organizacyjnych SARP i Izby Architektów.

STANOWISKO NR 3

WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH
z dnia 13 grudnia 2009 r.
w sprawie ograniczenia procedury przetargowej

Walny Zjazd Delegatów apeluje do Zarządu Głównego SARP o pilne podjęcie działań na rzecz ograniczenia procedury przetargowej typu „zaprojektuj i wybuduj” jedynie do zadań z zakresu infrastruktury technicznej.

STANOWISKO NR 4

WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH
z dnia 13 grudnia 2009 r.
w sprawie administrowania DPTA w Tucznie

Walny Zjazd Delegatów zobowiązuje Główną Komisję Rewizyjną SARP do wskazania jednego z Członków Komisji do prowadzenia szczególnego nadzoru nad likwidacją skutków wadliwej polityki administrowania DPTA w Tucznie.

STANOWISKO NR 5

WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH
z dnia 13 grudnia 2009 r.
w sprawie monitorowania działalności członków SARP w komisjach urbanistyczno-architektonicznych

Walny Zjazd Delegatów zobowiązuje Zarząd Główny SARP do podjęcia uchwały zobowiązującej architektów, desygnowanych przez SARP i działających w gminnych (miejskich, wojewódzkich) komisjach urbanistyczno-architektonicznych, do składania okresowych sprawozdań z pracy w danej komisji właściwemu Zarządowi Oddziału.

Cel: zwiększenie kontroli środowiska zawodowego nad decyzjami podejmowanymi przez organy administracji samorządowej.

STANOWISKO NR 6

WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH
z dnia 13 grudnia 2009 r.
w sprawie procedury konkursowej dotyczącej planów miejscowych

Walny Zjazd Delegatów zobowiązuje Zarząd Główny SARP do rozpoznania możliwości wprowadzenia procedury konkursowej dla opracowania koncepcji urbanistycznych jako podstawy do sporządzania projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i jej upowszechnienia.

STANOWISKO NR 7

WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH
z dnia 13 grudnia 2009 r.
w sprawie „SARP a problemy architektury, urbanistyki i ładu przestrzennego w mediach”

Powszechną opinią jest, że zagadnienia architektury, urbanistyki i ładu przestrzennego nie są prezentowane w mediach w sposób merytorycznie poprawny, zrozumiały ani dostatecznie powszechnie jak na społeczną, kulturową i gospodarczą rangę tej sfery problemowej.

W tej sytuacji Walny Zjazd Delegatów apeluje do nowych władz Stowarzyszenia o aktywniejszą współpracę z opiniotwórczymi mediami, w szczególności przez przedstawianie im problemów architektury, urbanistyki i ładu przestrzennego nie tylko w postaci dokumentów Stowarzyszenia - sformułowanych nazbyt często językiem niedostatecznie zrozumiałym i nieatrakcyjnym dla „przeciętnego” obywatela. Szczególnym przejawem „nowego otwarcia SARP na media” winno być powoływanie przez władze SARP rzeczników prasowych różnych władz Stowarzyszenia, odpowiedzialnych za prezentację poglądów dominujących w Stowarzyszeniu i dokumentów oraz materiałów SARP w sposób popularny i przystępny.

STANOWISKO NR 8

WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH
z dnia 13 grudnia 2009 r.
w sprawie korekt zapisów Kodeksu Etyki Zawodowej Architektów - KEZA

Wobec bardzo ogólnych i niejednoznacznych zapisów Kodeksu Etyki Zawodowej Architektów dotyczących ochrony praw autorskich z zakresu twórczości architektonicznej, WZD zobowiązuje Zarząd Główny SARP do podjęcia działań przy współpracy z Krajową Radą Izby Architektów mających na celu:

- wprowadzenie odpowiednich korekt do treści KEZA, wypuklających problem ochrony utworu architektonicznego i praw autorskich jego twórcy;
- upowszechnienie tej problematyki w środowisku architektów i innych uczestników procesu inwestycyjnego.

PRZEWODNICZĄCY
WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW
Romuald Loegler
architekt

„Delegacja Architektów Polskich ogniskuje i jednoczy usiłowania i dążenia Towarzystw, Kół, Organizacji i poszczególnych architektów, mając na celu rozwój architektury swojskiej; dążąc ku temu, podejmuje inicjatywę reprezentacji architektury polskiej i projektuje wszelkie sprawy urzeczywistnienia jej rozkwitu.”

Architekt VI/09, zeszyt 6, str. 102

WSPOMNIENIE POCZĄTKÓW

**TEKST WYĞŁOSZONY PODCZAS WALNEGO ZJAZD
DELEGATÓW SARP 12 GRUDNIA 2009**

100 LAT TEMU „...DOSZŁO DO WYDARZENIA NIEZWYKŁEGO, WRĘCZ NIEWIARYGODNEGO, GDYŹ W NIE ISTNIEJĄCEJ W TAMTYM CZASIE NA MAPIE EUROPY - POLSCE, POWSTAŁA ORGANIZACJA SKUPIAJĄCA POLSKICH ARCHITEKTÓW Z WSZYSTKICH ISTNIEJĄCYCH WÓWCZAS ZABORÓW ZIEM DAWNEJ RZECZPOSPOLITEJ...”

Dobrze się stało, że Stowarzyszenie Architektów Polskich dostrzegło, iż minęło właśnie 100 lat od powstania *Delegacji Architektów Polskich*, włączając jej omówienie do programu swego Walnego Zjazdu Delegatów SARP. Dobrze się stało, bo świadomość istnienia tej organizacji była dotąd w środowisku naszym raczej znikoma i upowszechnienie wiedzy o niej jest po prostu naszym obowiązkiem. Doszło bowiem wówczas do wydarzenia niezwykle, wręcz niewiarygodnego, gdyż w nie istniejącej w tamtym czasie na mapie Europy - Polsce, powstała organizacja skupiająca polskich architektów z wszystkich istniejących wówczas zaborów ziem dawnej Rzeczypospolitej. Była to ponadto pierwsza organizacja czysto architektoniczna, albowiem wcześniej już istniejące były sekcjami czy też kołami przy różnych ogólnotechnicznych towarzystwach, działających w Krakowie, Warszawie, Poznaniu czy we Lwowie. Inicjatywa jej powstania zrodziła się w wyniku dążeń architektów polskich, aby mogli oni wspólnie reprezentować polską architekturę na Międzynarodowych Kongresach Architektury. Czasami były to działania indywidualne, jak na przykład Tadeusza Szaniora, który na takim właśnie Kongresie w Londynie w roku 1905 przypiął sobie do kłapy zrobioną przez siebie plaketkę identyfikacyjną z napisem „Poland”, informując w podobny sposób udekorowanych uczestników kongresu z jakiego kraju przybywa. Właśnie po tym kongresie architekci polscy z wspomnianych wyżej miast – a więc z 3 różnych zaborów – wspólnie wystosowali pismo do Sekretariatu Międzynarodowych Kongresów w Paryżu o uwzględnienie w nich sekcji polskiej. Pół wieku później – dzięki życzliwości sekretarza generalnego Sekcji Francuskiej UIA G. Picot’a, który zadał sobie trud szukania w paryskich archiwach – otrzymałem kopię tego historycznego wystąpienia - zamieściłem ją w mojej książce „Architekci polscy o architekturze 1909 -2009”, która ukazała się obecnie po

części również z okazji 100-lecia DAP. Odpowiedź na to wystąpienie była odmowna z argumentacją, że państwo polskie nie istnieje, a więc nie może też istnieć sekcja polska. Nie załamało to jednak inicjatorów tych działań i na kolejnym kongresie w Wiedniu w maju roku 1908 postanowili spotkać się jeszcze w tym samym roku w Krakowie w celu założenia odpowiedniej polskiej organizacji. W dniach 6-8 grudnia 1908 roku dochodzi więc w Krakowie do tego spotkania, w wyniku którego powołana zostaje Delegacja Architektów Polskich oraz wybrane jej tymczasowe kierownictwo. Wchodzi do niego Władysław Ekielski (Kraków), Tadeusz Stryjeński (Kraków), Zbigniew Lewiński (Lwów), Wincenty Rawski (Lwów), Franciszek Lilpop (Warszawa) i Tadeusz Szanior (Warszawa). Podstawowym zadaniem tego zespołu było opracowanie odpowiedniego regulaminu DAP oraz doprowadzenie w roku następnym do jej konstytucyjnego zebrania. Donosi o tym szczegółowo i na czołowym miejscu styczniowy zeszyt „Architekta” z roku 1909. W tymże roku w dniach 7-9 maja w Warszawie przy ulicy Włodzimierskiej (tak nazywała się wówczas dzisiejsza ulica Czackiego) w Domu Technika, który właśnie parę lat wcześniej zaprojektował Jan Fijałkowski spotykają się przedstawiciele polskich środowisk architektonicznych wszystkich 3 zaborów, akceptując przedstawiony im regulamin DAP i dokonują wyboru 15-osobowego komitetu w składzie: przewodniczący Władysław Ekielski (Kraków), z-ca przewodniczącego Józef Dziekoński (Warszawa), skarbnik Tadeusz Stryjeński (Kraków), sekretarz Tadeusz Szanior (Warszawa), sekretarz Kazimierz Wyczyński (Kraków) oraz członkowie Alfred Broniewski (Lwów), Stanisław Gałęzowski (Petersburg), Alfons Gravier (Paryż), Franciszek Lilpop (Warszawa), Zdzisław Mączyński (Warszawa), Franciszek Mączyński (Kraków), Stanisław Noakowski (Moskwa), Tadeusz Obmiński (Lwów), Roger Sławski (Poznań) i Alfred Zacharjewicz (Lwów). Warto zauważyć, że do władz

ARCHITEKT

MIESIĘCZNIK, POŚWIĘCONY ARCHITEKTURZE, BUDOWNICTWU I PRZEMYSŁOWI ARTYSTYCZNEMU.

ROK X · STYCZEŃ 1909 · ZESZYT 1.

ADRES REDAKCYI: UL. WOLSKA 14.
W KRAKOWIE.

I. ZJAZD DELEGATÓW KÓŁ ARCHITEKTONICZNYCH POLSKICH W KRAKOWIE. 1908.

Na tegorocznym międzynarodowym kongresie architektów w Wiedniu powstała myśl, aby polscy architekci przygotowali na następną światową wystawę architektury w Rzymie w r. 1911 odrębny dział sztuki polskiej dla zwrócenia uwagi tym zbiorowym występem na naszą współczesną twórczość. W tym celu z inicjatywy Koła architektów warszawskich odbył się w Krakowie Zjazd delegatów Kół architektonicznych z Warszawy, Lwowa, Poznania i Krakowa.

Przy omawianiu powyższego projektu wyloniły się jednak sprawy, których załatwienie przez dotychczasowy brak organizacyi leżało odłogiem, a przekonano się również, że przed występowaniem wobec świata należy zjednoczyć siły dla reform wewnętrznych.

To zjednoczenie sił zrozumiano nie

tylko formalnie, jako organizację przedstawicieli pewnych grup i miast, ale także w znaczeniu ideowym, podniesienia wspólnymi siłami poziomu nauki architektury, jej unarodowienia, wytworzenia ścisłego związku pomiędzy architekturą a sztuką stosowaną, który w poprzednich dziesiątkach lat zaginął, zdało się, bezpowrotnie.

Szereg doniosłej wagi uchwał, podjętych na Zjeździe, cechowała jednomyślność i godne przejęcie się uczestników powagą chwili, w której po raz pierwszy polscy architekci mieli sposobność wypowiedzieć się w sprawach swej sztuki i swego zawodu. Zapoczątkowana w ten sposób praca zbiorowa jest rozważnym krokiem ku pomyślnej przyszłości nowej sztuki w Polsce.

REDAKCJA.

PROTOKÓŁ ZJAZDU.

W dniach 6, 7 i 8 grudnia 1908 r. odbył się w Krakowie I. Zjazd delegatów Towarzystw architektów polskich. Uczestniczyło 25 delegatów, a mianowicie:

Delegaci Koła architektów w Warszawie: pp. Dziekoński, Gay, Lilpop, Skórewicz, Szanior, Wiśniowski i Wojciechowski.

DAP wybrane zostały również – na wniosek architektów z Warszawy – osoby przebywające poza granicami dawnej Rzeczypospolitej, prawdopodobnie dlatego, aby zbyt nie eksponować na wskroś polskiego aspektu całego przedsięwzięcia. Przyjęto również szereg uchwał, z których jedną – najbardziej istotną – warto tu przytoczyć w całości. „Delegacja Architektów Polskich ogniskuje i jednoczy usiłowania i dążenia Towarzystw, Kół, Organizacji i poszczególnych architektów, mając na celu rozwój architektury swojskiej; dążąc ku temu, podejmuje inicjatywę reprezentacji architektury polskiej i projektuje wszelkie sprawy urzędowości jej rozkwitu.” („Architekt”, VII/1909, zeszyt 6, str. 102). Troska o jakość polskiej architektury i jej rodzimy wyraz była niewątpliwie głównym wyzwaniem DAP. Ma to miejsce co prawda na tle ogólnoeuropejskiej fali romantyzmu narodowego i naszego – przenikającego różne dziedziny kultury – nurtu Młodej Polski, ale wyniki takiego nastawienia pozostawiające trwałe i czytelne ślady w historii polskiej architektury w postaci choćby stylu zakopiańskiego czy stylu dworcowego zasługują nie tylko na uwagę ale i szacunek. Nie jest to miejsce i czas dla pełnego przedstawienia sprzyjającej temu działalności DAP ale wystarczy przypomnieć organizowane wówczas konkursy, wystawy i cały wysiłek publikacyjny, żeby przypomnieć choćby książkę „Wieś i miasteczko”.

Sto lat później, naszym obowiązkiem jest przypomnieć te działania i poznać ludzi, którzy kładąc podwaliny naszego dzisiejszego Stowarzyszenia o te sprawy dbali. Zobaczyć również ich twarze, których – znając nawet ich architektoniczny dorobek – nie widzieliśmy. Popatrzeć na nie i może też odczuć, że i oni patrzają się na nas. Może z niepokojem, że to co dziś robimy nie odpowiada w pełni ich zamysłom? Nie dlatego, że nie stosujemy stylu zakopiańskiego czy stylu dworcowego, ale dlatego że dziś w naszych dziełach często brak jest własnego wyrazu

architektury, którą oni starali się uzyskać. A może martwią się brakiem tak nam potrzebnej dziś więzi środowiskowej, którą oni tak skutecznie budowali pokonując nawet zaborcze kordony? A może martwią się brakiem pamięci o nich? W przeddzień tegorocznego święta zmarłych spostrzegłem w biurze warszawskiego oddziału SARP małe wianuszki z jedliny z napisem „Zasłużonemu Architektowi”. Nie jest tak źle – pomyślałem sobie – ktoś jednak jeszcze o tym pamięta. Dlatego marzy mi się teraz, że po tym Walnym Zjeździe znajdą się na grobach tych, którzy naszą stowarzyszeniową historię zaczynali podobne wianuszki z napisem „Założycielowi Delegacji Architektów Polskich w 100-lecie jej powstania”. Może będą z tym pewne trudności we Lwowie, ale A. Zacharjewicz, który to miasto wówczas reprezentował, w którym pracował później i umarł w Warszawie i spoczywa – o ile wiem – na Cmentarzu Ewangelickim. Zanim to jednak nastąpi, my tutaj mamy szansę w skupieniu pomyśleć o nich przez chwilę i oddać im szacunek i to nie tylko za ich zawodowe zasługi ale i za to, że na dobrą sprawę zjednoczyli Polskę 10 lat wcześniej niż odzyskała ona niepodległość. Proszę o powstanie.

Tadeusz Barucki

P.S. Przekazując ten tekst do Komunikatu SARP proszę zarazem tych wszystkich, którzy mieliby możliwość uzupełnienia brakujących fotografii założycieli DAP o przekazanie ich do Zarządu Głównego SARP.

Fotografie: Władysław Ekielski 1855-1927, Józef Dziekoński 1844-1927, Tadeusz Stryeński 1849-1943, Stanisław Noakowski 1867-1926, Franciszek Lilpop 1870-1937, Roger Stawski 1871-1963, Alfred Zacharjewicz 1871-1937, Alfons Gravier 1873-1953, Zdzisław Mączyński 1876-1961, Tadeusz Obmiński 1878-1932.

WALNY ZJAZD DELEGATÓW SARP 2009 WYRÓŻNIENIA I STOPNIA

Drugiego dnia obrad Walnego Zjazdu Delegatów wręczone zostały Wyróżnienia I stopnia – Złote Odznaki SARP dla najbardziej zasłużonych członków Stowarzyszenia.

Otrzymali je z rąk prezesa SARP Jerzego Grochulskiego:

ODDZIAŁ BIAŁYSTOK

Alina Czyżewska-Saulewicz
Zbigniew Gliński
Janusz Wiesław Kaczyński

ODDZIAŁ CZĘSTOCHOWA

Mariusz Błażewicz
Irena Czerwińska
Małgorzata Kołodziejka
Marian Kruszyński
Lech Nowotarski
Stanisław Oset
Maciej Piwowarczyk
Józef Pałaszniak
Zbigniew Świtalski

ODDZIAŁ KATOWICE

Piotr Fischer
Stanisław Podkański
Tomasz Studniarek
Henryk Zubel

ODDZIAŁ KRAKÓW

Jadwiga Zarębska-Kacprzak
Maciej Skaza

ODDZIAŁ POZNAŃ

Jacek Buszkiewicz
Witold Milewski
Zygmunt Skupniewicz
Krzysztof Wiśniewski
Stefan Wojciechowski

ODDZIAŁ RZESZÓW

Dionizy Beda
Wojciech Fałat
Wilhelm Hryczyszyn
Stanisław Kokoszka
Ewa Kopycińska
Lidia Tobiasz
Małgorzata Wnorowska

ODDZIAŁ SZCZECIN

Grzegorz Ferber

ODDZIAŁ WARSZAWA

Konrad Chmielewski
Stanisław Stefanowicz
Stefan Steller
Janina Wojtecka
Kazimierz Jaraczewski
Jasna Strzałkowska-Ryszka

MAŁGORZATA KOŁODZIEJKA

JACEK BUSZKIEWICZ

MACIEJ PIWOWARCZYK

KONRAD CHMIELEWSKI

TOMASZ STUDNIAREK

STANISŁAW STEFANOWICZ

HENRYK ZUBEL

STEFAN STELLER

MACIEJ SKAZA

JASNA STRZĄLKOWSKA-RYSZKA

FOTO PAWEŁ ŁUCENKO

NAGRODA IMIENIA ARCHITEKT EWY KAZIMIROWSKIEJ-CIESZYŃSKIEJ ZA TWÓRCZOŚĆ W DZIEDZINIE KOMPOZYCJI PRZESTRZENI OTWARTEJ

13 grudnia ub. r. wręczona została przyznawana raz na trzy lata przy okazji lub podczas trwania Walnego Zjazdu Delegatów, Nagroda im. Ewy Kazimirowskiej-Cieszyńskiej, której celem jest pobudzenie twórczości w dziedzinie kompozycji przestrzeni otwartej przez wyselekcjonowanie drogą konkursu wybijających się młodych architektów i umożliwienie im pogłębiania studiów przez wyjazd zagraniczny oraz ułatwienie im zagranicznych kontaktów zawodowych.

Jury Nagrody w składzie: Jerzy Grochulski, Marek Szeniawski, Jerzy Szczepanik-Dzikowski postanowiło przyznać w 2009 roku, Nagrodę imienia architekt Ewy Kazimirowskiej-Cieszyńskiej kol. Agacie Perepeczo (Oddział SARP w Koszalinie). Jury doceniło dorobek i działalność kol. Perepeczo w dziedzinie twórczego kształtowania przestrzeni otwartej. Na podkreślenie zasługuje, zdaniem Jury, zakres zainteresowań laureatki, wykraczający poza sam proces projektowy.

Gratulując Laureatce, mamy nadzieję na opublikowanie najciekawszych elementów z pobytu studialnego kol. Agaty Perepeczo.
(nagrodę odebrał ojciec - Marek Perepeczo)

ab

MEDAL SARP IM. ZYGMUNTA SKRZYDLEWSKIEGO

W grudniu 2008 r. Uchwałą ZG (ze zmianami na dzień 24.10.2009) ustanowiony został Medal imienia Zygmunta Skrzydlewskiego, jako wyraz szczególnego wyróżnienia i uznania osobom szczególnie zasłużonym dla SARP.

Tym samym Kapituła Medalu SARP im. Zygmunta Skrzydlewskiego w składzie: Dariusz Śmiechowski Sekretarz Generalny SARP
Jakub Waclawek Prezes Oddziału Warszawskiego SARP
Wojciech Drajewicz Prezes Oddziału Jeleniogórskiego SARP

postanowiła przyznać Medal SARP im. Zygmunta Skrzydlewskiego w 2009 roku:
Pani Czesławie Sobisiak

prowadzącej niezmiennie - w lipcu 2010 roku minie 40 lat! - sekretariat oddziału Poznańskiego SARP.

W uzasadnieniu jakie do tego wyróżnienia przesłały władze oddziału Poznańskiego SARP czytamy m.in.: „Pani Czesława – to osoba niezwykle skromności i spokoju, bezkonfliktowo współpracująca ze wszystkim Prezesami i Zarządami, które kierowały Oddziałem Poznańskim przez te wszystkie lata, znana całemu środowisku architektów wielkopolskich oraz innym osobom, które w jakikolwiek sposób współpracowały z Oddziałem. Niezwykle oddany pracownik, nie liczący godzin pracy dla Stowarzyszenia, oddana wszystkim sprawom i trudom przez jakie przechodził Oddział Poznański w minionych latach, znająca historię Oddziału jak nikt inny...

Ceniona za oddanie, chęć pomocy i niezwykłą życzliwość. Jak mówią wielkopolscy architekci: hasło PANI CZESIA jest jednoznaczne i nie wymagające żadnych wyjaśnień. Wszyscy wiemy o kogo chodzi, bo Pani Czesia swą postawą zasłużyła na wielki szacunek naszego środowiska”.

oraz

Pani Teresie Majchrzak

Prowadzącej – jak brzmi treść listu skierowanego do Kapituły Medalu od władz Oddziału Częstochowskiego – sekretariat tegoż Oddziału od momentu jego powstania czyli od 1977 roku. „Dla osób zarówno starszego pokolenia jak i nowych członków, którzy na przestrzeni 30 lat przybywali do oddziału nazwana przez lokalnych architektów PANIĄ TERENIĄ była zawsze kojarzona jednoznacznie ze Stowarzyszeniem. To osoba o wielkiej kulturze, bardzo pracowita, uprzejma, niebywale skromna, wspaniała.

Niestety od 2002 roku Pani Teresa nie może już pomagać w pracach Oddziału ze względu na bardzo zły stan zdrowia. Mimo to jesteśmy z nią w stałym kontakcie, licząc, że i ona nie zapomina o Stowarzyszeniu.”

FOTO PAWEŁ ŁUCENKO

MEDAL SARP „BENE MERENTIBUS”

Medal SARP „Bene Merentibus” został ustanowiony w 1996 roku przez ZG SARP za zasługi dla rozwoju architektury polskiej i Stowarzyszenia Architektów Polskich.

W 2009 roku Kapituła Medalu SARP „Bene Merentibus” w składzie:

Jerzy Grochulski

Grzegorz Chodkowski

Andrzej Kurzawski

Dariusz Śmiechowski

Jakub Waclawek

przyznała medal „Bene Merentibus” Panu mec. Wiesławowi Johannowi za wieloletnią współpracę ze Stowarzyszeniem Architektów Polskich i budowanie pozycji zawodu architekta w nowym systemie prawnym.

Wyróżnienie to zostało wręczone mec. Johannowi w trakcie obrad Walnego Zjazdu Delegatów SARP w dniu 13 grudnia 2009 r.

PODZIĘKOWANIA

Stowarzyszenie Architektów Polskich składa serdeczne podziękowania Sponsorom Zjazdu, mając nadzieję, że możliwość bezpośrednich kontaktów z tak szerokim gronem architektów znajdzie przełożenie w dalszej i owocnej współpracy.

Dziękujemy firmom:

BN Office Solution Sp. z o.o.

Bolix

GIG Sp. z o.o.

IGP Pulvertechnik Polska Sp. z o.o.

Info-Inwest Sp. z o.o.

Nowy Styl Sp. z o.o.

Siteco Lighting Poland Sp. z o.o.

Trias S.A.

Specjalne podziękowania dla p. Zbigniewa Szkopka – Prezesa firmy Alumast i p. Marka Buławy.

Walny Zjazd nie mógłby się odbyć, gdyby nie ciężka praca biura Zarządu Głównego: p. Haliny Tracz, p. Jagody Żukowskiej, p. Agnieszki Mietlickiej, p. Doroty Pankiewicz, p. Natalii Soból, Teresy Strzeleckiej i naszego „rodzynka” p. Tadeusza Wojtyńskiego. Dzięki paromiesięcznym, żmudnym przygotowaniom, nad którymi czuwała p. Sylwia Pilaczyńska prowadząca na co dzień sekretariat biura ZG - Walny Zjazd Delegatów SARP 2009 roku odbył się bez jakichkolwiek zakłóceń, za co wszystkim wyżej wymienionym należą się słowa uznania.

ab

NAGRODA ROKU

J. GROCHULSKI, M. TENCZYŃSKI, I. WILCZEK, O. DZIEKOŃSKI, S. KURYŁOWICZ

„- ZA PIĘKNO, WDZIEK I DELIKATNOŚĆ BYCIA W PRZESTRZENI
 - ZA TWÓRZENIE HARMONIJNEJ CIĄGŁOŚCI HISTORYCZNEJ
 W ARCHITEKTURZE
 - ZA PRAGNIENIE ZAISTNIENIA W ARCHITEKTURZE MÓWIĄC
 O TYM SZEPTEM A NIE KRZYCZĄC.”

S. KURYŁOWICZ, J. GROCHULSKI, J. STÓZEK

S. KURYŁOWICZ, J. GROCHULSKI, J. MODLINGER

S. KURYŁOWICZ, J. GROCHULSKI, T. STUDIŃNIAEK

S. KURYŁOWICZ, J. GROCHULSKI, Z. MACIŃKÓW

G. STIASNY, J. WACŁAWEK, S. KURYŁOWICZ, J. GROCHULSKI

T. TACZEWSKI, E. TACZEWSKA, S. KURYŁOWICZ

S. KURYŁOWICZ, J. GROCHULSKI, M. KOZIEN-WOŹNIAK

M. STANISZKIS, S. KURYŁOWICZ

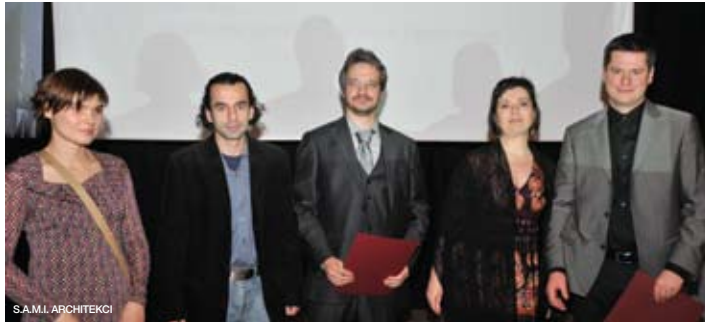
GRUPA 5, S. KURYŁOWICZ

M. TENCZYŃSKI, I. WILCZEK

A. BULANDA, S. KURYŁOWICZ, J. GROCHULSKI

S.A.M.I. ARCHITEKCI

NAGRODĘ ROKU SARP ORAZ NAGRODĘ STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH 2008 ZA NAJLEPSZY OBIEKT WZNIESIONY ZE ŚRODKÓW PUBLICZNYCH OTRZYMALI ZA OBIEKT:

BUDYNKU ADMINISTRACYJNO-RECEPCYJNEGO MUZEUM WSI OPOLSKIEJ W OPOLU DB2 ARCHITEKCI, OPOLE

Pierwszy dzień obrad Walnego Zjazdu Delegatów SARP odbywającego się w siedzibie władz Stowarzyszenia - Pałacu Zamoyskich w Warszawie, to również uroczystość wręczenia Nagrody Roku SARP oraz Nagrody Stowarzyszenia Architektów Polskich za najlepszy obiekt architektoniczny wzniesiony ze środków publicznych za rok 2008.

Jury w składzie
arch. Stefan Kuryłowicz - przewodniczący jury, SARP Oddział Warszawa
arch. Marek Dunikowski - SARP Oddział Kraków
arch. Ryszard Jurkowski - SARP Oddział Katowice
arch. Jacek Lenart - SARP Oddział Szczecin

z nadesłanych 53 projektów z całej Polski nominowało 13 obiektów.

Nominacje w kategorii obiektów zrealizowanych ze środków publicznych otrzymali:

Za Obiekt: Budynek administracyjno-recepcyjny Muzeum Wsi Opolskiej - DB2 ARCHITEKCI, Opole

Za Obiekt: Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej - KKM KOZIEN ARCHITEKCI, Kraków

Za Obiekt: Rewitalizacja zabytkowych budynków stoczykarni Muzeum - Zamku w Łańcucie". Odbudowa szklarni - stoczykarni oraz rozbudowa budynku gospodarczego z przeznaczeniem na kawiarnię, budowa obiektów architektury ogrodowej - ARCHISTUDIO STUDIAREK + PILINKIEWICZ Katowice

Za Obiekt: Zagospodarowanie na cele turystyki i rekreacji części zbiornika retencyjnego i terenu przybrzeżnego w Starej Morawie - PRACOWNIA AUTORSKA ARCHITEKTONICZNA JERZY MODLINGER, Wrocław

Za Obiekt: Zagospodarowanie Skweru Hoovera przy Krakowskim Przedmieściu w Warszawie - JEMS ARCHITEKCI, Warszawa

Za Obiekt: Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie - S.A.M.I. ARCHITEKCI Mariusz Lewandowski i Wspólnicy, Warszawa

Za Obiekt: Budynek Teatru Rozrywki w Chorzowie wraz z zagospodarowaniem terenu - JERZY STOŻEK STUDIO STOŻEK& PARTNERZY, Katowice.

Nominacje w kategorii obiektów zrealizowanych ze środków niepublicznych otrzymali:

Za Obiekt: budynek biurowy przy ul. Zana, Lublin - STELMACH I PARTNERZY Biuro Architektoniczne, Lublin
Za Obiekt: Nadbudowa wież i konserwacja części kościoła p.w. św. Tomasza Apostoła w Sosnowcu - BIURO ARCHITEKTONICZNE „TACZEWSKI” arch. Ewa Taczewska, Katowice

Za Obiekt: Budynek wielorodzinny Siechnice - MAĆKÓW PRACOWNIA PROJEKTOWA, Wrocław

Za Obiekt: Zespół budynków mieszkalnych z usługami w Poznaniu, „Mały Rynek Naramowice” - ARE Sp. z o.o.

Za Obiekt: Sanatorium dla dzieci „Dom Małego Księcia”, Lublin - STANISZKI-S-ARCHITEKT, Magdalena Staniszkis, Warszawa

Za Obiekt: budynek biurowy Harmony Office Centre, Warszawa - GRUPA 5, Warszawa

NAGRODĘ ROKU SARP oraz NAGRODĘ STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH 2008 za najlepszy obiekt wzniesiony ze środków publicznych otrzymali za obiekt:

Budynku administracyjno-recepcyjnego Muzeum Wsi Opolskiej w Opolu
DB2 ARCHITEKCI, Opole

Architekci:
Iwona Wilczek
Mariusz Tenczyński
Ewa Ogłęcka
Jarosław Ogłęcki
Konstrukcja: Edward Kotula, Mariusz Owsiak
Inwestor: Muzeum Wsi Opolskiej, Opole
Wykonawca: Energopol Trade Opole Spółka z o.o.
Finansowanie: budynek finansowany ze środków publicznych
Realizacja : 2008

Nagrodę przyznano:
- za piękno, wdzięk i delikatność bycia w przestrzeni
- za tworzenie harmonijnej ciągłości historycznej w architekturze
- za pragnienie zaistnienia w architekturze mówiąc o tym szeptem a nie krzyżąc.

RÓWNORZĘDNE WYRÓŻNIENIE w kategorii obiektów zrealizowanych ze środków publicznych otrzymali za obiekt:

Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej ul. Berka Jeselowicza 1, Przemysł KKM KOZIEN ARCHITEKCI, Kraków

Architekci:
Marek Kozień
Magdalena Kozień-Woźniak
Katarzyna Kozień-Kornecka
architekt prowadzący
Małgorzata Szewczyk

Konstrukcja: mgr inż. Mieszko Bakalus
Inwestor: Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej
Wykonawca: Inżynieria Rzeszów
Finansowanie: środki publiczne (dofinansowanie Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego)

Realizacja: 2008

Uzasadnienie:

Wyróżnienie za zrealizowany ze środków publicznych kompleks przyznano za śmiałą realizację obiektu muzealnego o niedużym stosunkowo programie, rozwiązanego z monumentalnym nieomal rozmachem w historycznym otoczeniu pierzei placu miejskiego, gdzie „pomnikowa” atrakcyjność formy muzeum porusza przestrzeń nobliwie ukształtowaną przed laty, wzbogacając ją i nie przytłaczając przy tym. Dynamiczne formy bryły oblicowanej kamieniem z dekonstruktywnie uformowanymi wnętrzami tworzą aspekt dodatkowego zaciekawienia obiektem, tak oczekiwanego w przypadku regionalnego muzeum pragnącego wciągnąć do swego środka rzesze turystów zwiedzających miasto.

RÓWNORZĘDNE WYRÓŻNIENIE w kategorii obiektów zrealizowanych ze środków publicznych otrzymali za:

Rewitalizacja zabytkowych budynków stoczykarni Muzeum - Zamku w Łańcucie" Odbudowa szklarni - stoczykarni oraz rozbudowa budynku gospodarczego z przeznaczeniem na kawiarnię, budowa obiektów architektury ogrodowej
ARCHISTUDIO STUDIAREK + PILINKIEWICZ Katowice

Architekci:
Tomasz Studniarek
Małgorzata Pilinkiewicz

Inwestor: Muzeum Zamek w Łańcucie
Wykonawca: SKANSKA S.A. Oddział Budownictwa Ogólnego, Rzeszów
Finansowanie: Muzeum Zamek w Łańcucie, dofinansowanie z mechanizmu finansowego EGO, wsparcie udzielone przez Islandię, Liechtenstein oraz Norwegię poprzez dofinansowanie ze środków Mechanizmu finansowego europejskiego obszaru gospodarczego EEA GRANTS

Realizacja: 2008

Uzasadnienie:

Wyróżnienie dla zrealizowanego ze środków publicznych kompleksu przyznano za wysoce udaną rewitalizację unikalnej szklarni – storczykarni i za wprowadzenie uatrakcyjniającego programu użytkowego, jaki tworzy interesująco zaprojektowany przeszklony pawilon wraz z nastrojowym wieloużytkowym dziedzińcem.

RÓWNORZĘDNE WYRÓŻNIENIE w kategorii obiektów zrealizowanych ze środków publicznych otrzymali za obiekt:

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie
S.A.M.I. ARCHITEKCI Mariusz Lewandowski i Wspólnicy Sp. z o.o. Warszawa Architekci:
Mariusz Lewandowski
Anna Albinia
Marta Busłowicz
Mariusz Korytkowski
Seweryn Grobelny
Rafał Turno
Paweł Pyłka
współpraca autorska
Monika Goszczyńska
Paweł Cichocki
architektura wnętrz
S.A.M.I. Architekci Mariusz Lewandowski i Wspólnicy Sp. z o.o.
Mariusz Lewandowski
Anna Albinia
Marta Busłowicz
Mariusz Korytkowski
Seweryn Grobelny
Rafał Turno
Monika Goszczyńska

Inwestor: Naczelny Sąd Administracyjny, Warszawa
Wykonawca: Warbud S.A., Warszawa
Finansowanie: skarb państwa
Realizacja : 2008

Uzasadnienie przyznanego wyróżnienia: Wyróżnienie przyznano za nadanie cech współczesnej architektury monumentalnej i spójnego wyrazu architektonicznego budynkowi adaptowanemu oraz nowo projektowanej kubaturze, w tym za wysoką jakość detalu architektonicznego i zastosowanych materiałów.

RÓWNORZĘDNE WYRÓŻNIENIE w kategorii obiektów zrealizowanych ze środków niepublicznych otrzymali za obiekt:

Budynek biurowy przy ul. Zana, Lublin
STELMACH I PARTNERZY Biuro Architektoniczne, Lublin

autor
Bolesław Stelmach
współautorzy
Marek Zarzeczny
Zbigniew Wypych
współpraca
Jarosław Gołębiowski
Sławomir Kłos
Jarosław Kowalski
Konrad Opasała

Inwestor: ZANA HOUSE
Wykonawca: Lubelskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego S.A.
Finansowanie: ze środków własnych
Realizacja: 2006-2008

Uzasadnienie przyznanego wyróżnienia: Wyróżnienie przyznano za niezwykle udaną kreację średniej wielkości obiektu biurowego o prostym programie typu „open space”, usytuowanego w wymagającej lokalizacji, gdzie potrzebę komercyjnej emblematyczności przekuto ukształtowaniem formalnym w charakterystyczny „znak miejsca” porządkujący otaczającą przestrzeń miasta. Sześcienna bryła z mocną pionową artykulacją fasad w formie gęstej „kolumnady” utworzonej z pylonów z betonu architektonicznego przywodzi na myśl kształty znane z klasycznego wielkiego

porządku świątyni antycznych. Stając się charakterystycznym wyróżnikiem miasta kreuje naturalne logo inwestora.

RÓWNORZĘDNE WYRÓŻNIENIE w kategorii obiektów zrealizowanych ze środków niepublicznych otrzymali za obiekt:

Nadbudowa wież i konserwacja części kościoła p.w. św. Tomasza Apostoła w Sosnowcu przy ulicy Orlej
BIURO ARCHITEKTONICZNE „TACZEWSKI” arch. Ewa Taczewska, Katowice
Firma Inżynierska STATYK, Katowice
Architekci:
Tomasz Taczewski
Ewa Taczewska

konstrukcja:
mgr inż. Grzegorz Komraus
inż. Michał Grzędziński
Inwestor: Parafia rzymsko-katolicka p.w. św. Tomasza Apostoła, Sosnowiec
Wykonawca:
roboty budowlane i konserwatorskie, ESSOR Sp. z o.o. Katowice
konstrukcje stalowe, Przedsiębiorstwo-Montażowe COMOSTAL, Będzin
MK GALICJA Sp. z o.o., Kraków
konstrukcje aluminiowe Acaři Sp. z o.o. Kraków
roboty kamieniarskie CLAUD&WIT
Kamieniarka budowlana, Kielce
konserwacja elementów kamiennych i rzeźb CONRES Sp. z o.o., Katowice
Finansowanie: obiekt zrealizowany przy udziale funduszy europejskich – 46 %, udział własny parafii rzym.-kat. p.w. św. Tomasza Apostoła w Sosnowcu 24 %, udział Państwa (Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków) – 20%, udział Miasta Sosnowiec – 10 %
Realizacja: 2008

Wyróżnienie przyznano za interesującą nadbudowę nigdy nie dokończonych wież kościoła zbudowanego na początku XX w.

Dwie symetryczne nasady wspólnie uformowane ze szkła i stali, zwieńczające ceglane wieże, wyraziście zaznaczają się w panoramie miasta w dziennym świetle, jako transparentne bryły i rozświetlone słupami światła formy w nocy.

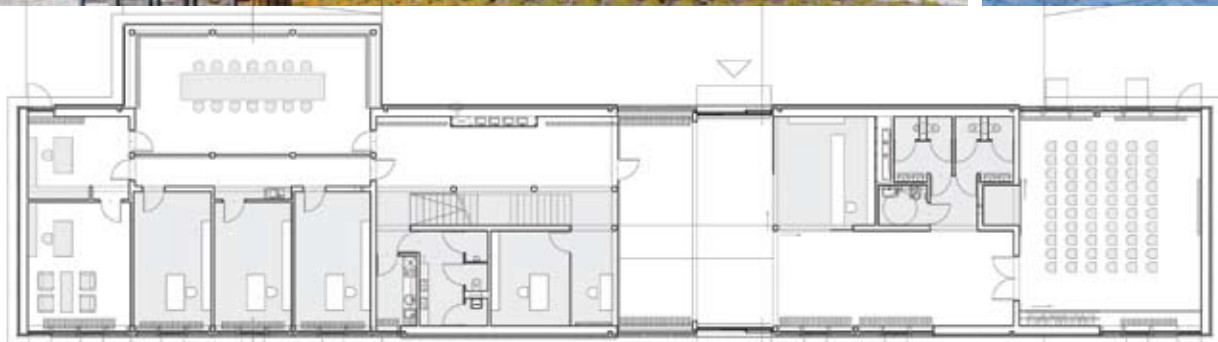
RÓWNORZĘDNE WYRÓŻNIENIE w kategorii obiektów zrealizowanych ze środków niepublicznych otrzymali za obiekt:

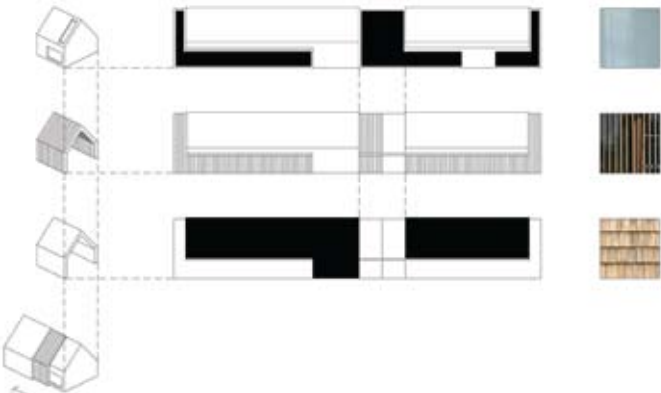
Budynek Biurowy HARMONY OFFICE CENTRE siedziba Millenium Bank, ul. Żaryna, Warszawa
GRUPA 5 Sp. z o.o., Warszawa

Autorzy:
Roman Dziedzicko
Mikołaj Kałużowski
Krzysztof Mycielski
Michał Leszczyński
współpraca
Iwona Sierpińska
Damian Kotwicki
Rafał Grzelewski
Maciej Gruszecki
Monika Lhagwadżawyn

Inwestor: HARMONY OFFICE CENTRE, Warszawa
Wykonawca: SPS Construction Spółka z o.o., Kielce
Finansowanie: środki prywatne
Realizacja : 2008

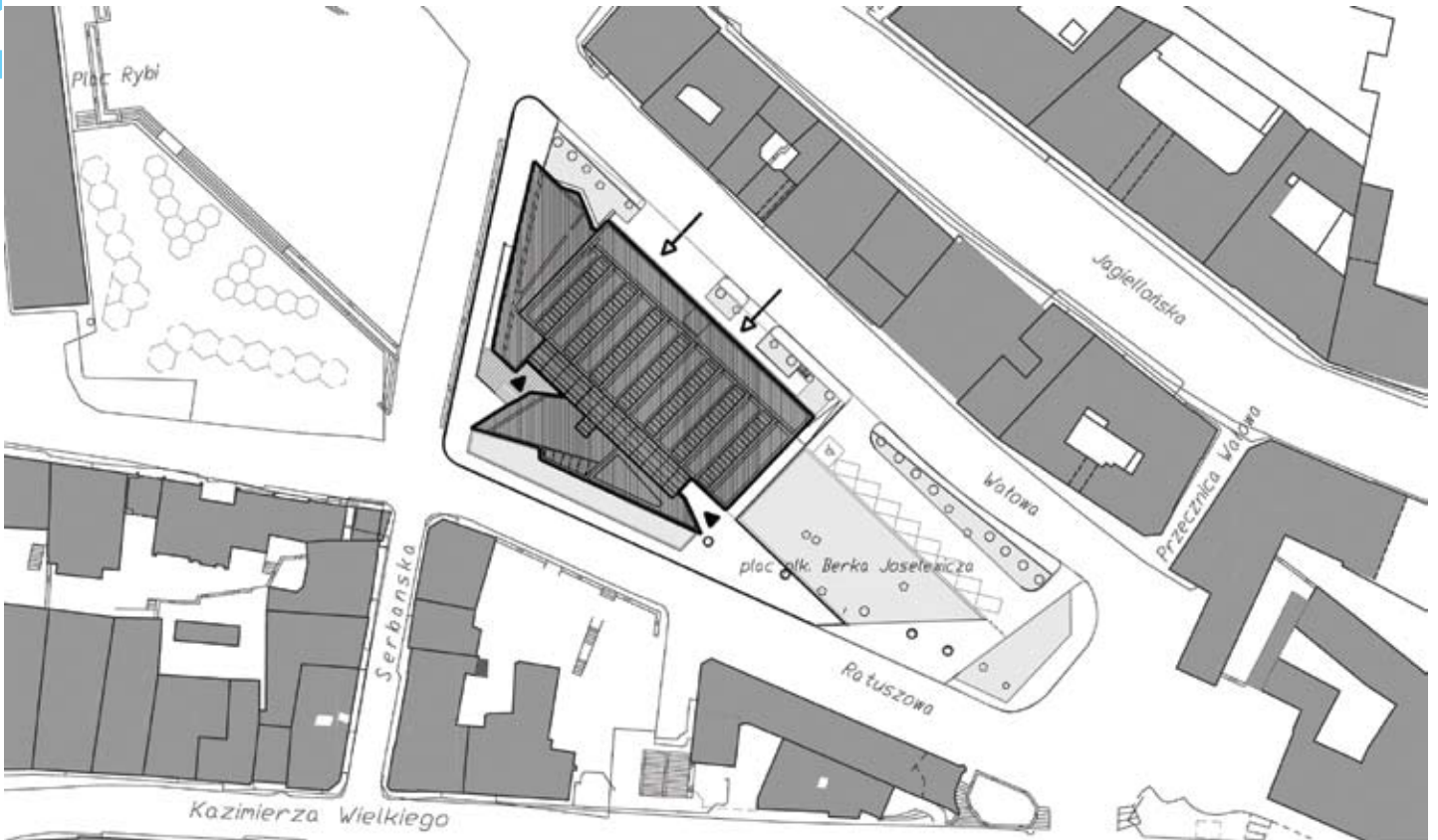
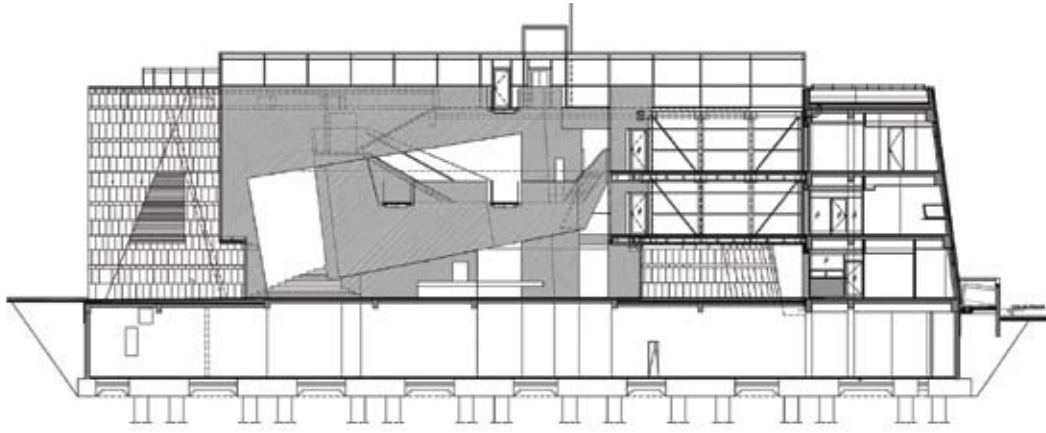
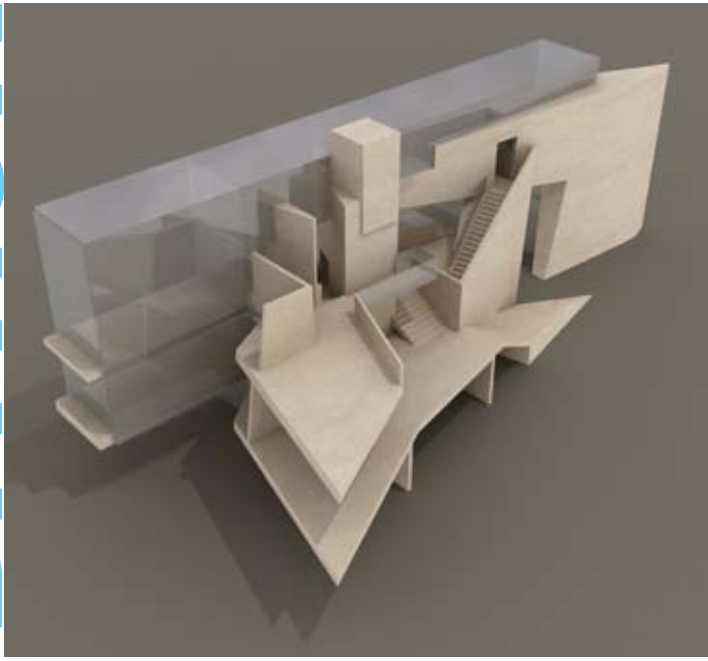
Uzasadnienie przyznanego wyróżnienia: Wyróżnienie przyznano za nadanie komercyjnemu budynkowi biurowemu cech architektury wysokiej wartości, właściwych budynkom użyteczności publicznej. Przyznane wyróżnienie jest dowodem uznania środowiska architektów dla inwestora zespołu Eko-Park za konsekwentne dążenie do tworzenia i promocji architektury o trwałej wartości.

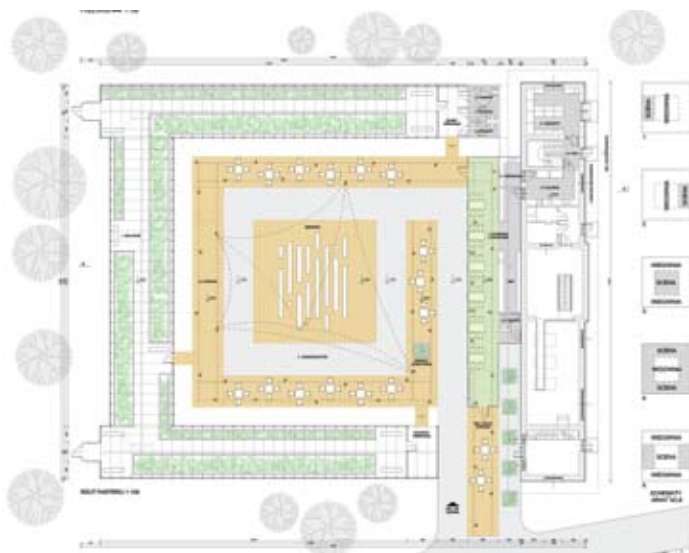

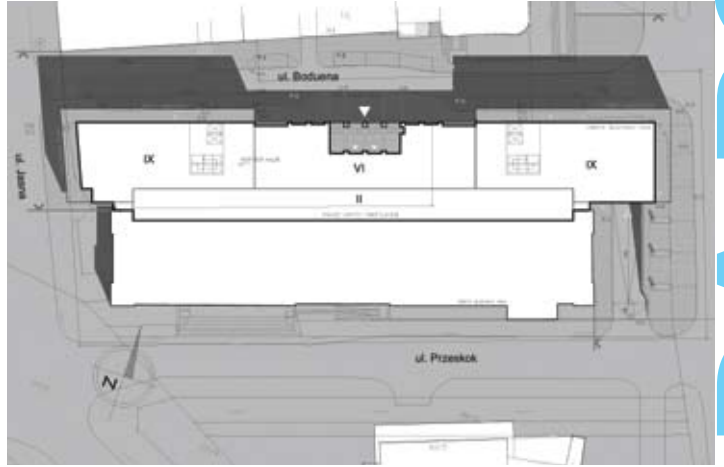

KLASBODA BOKI

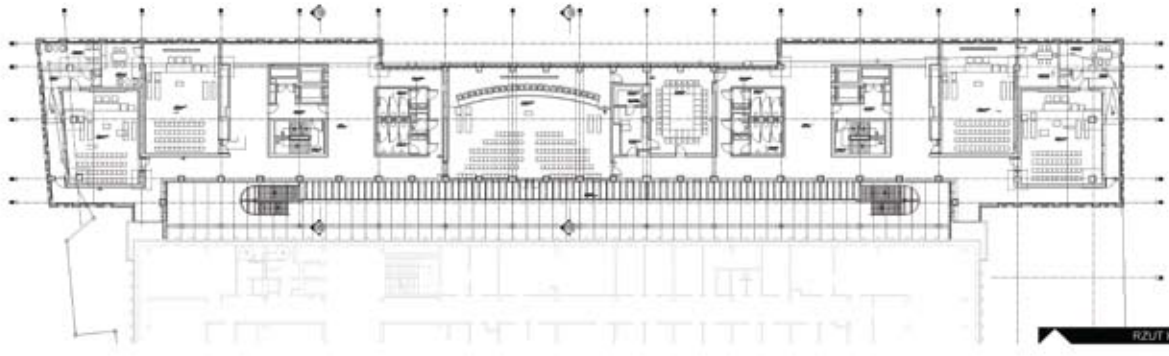

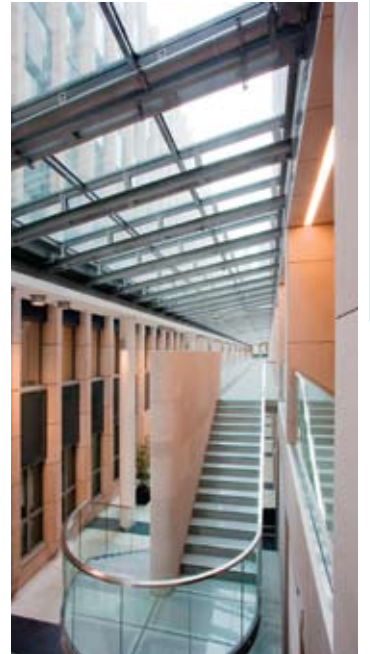
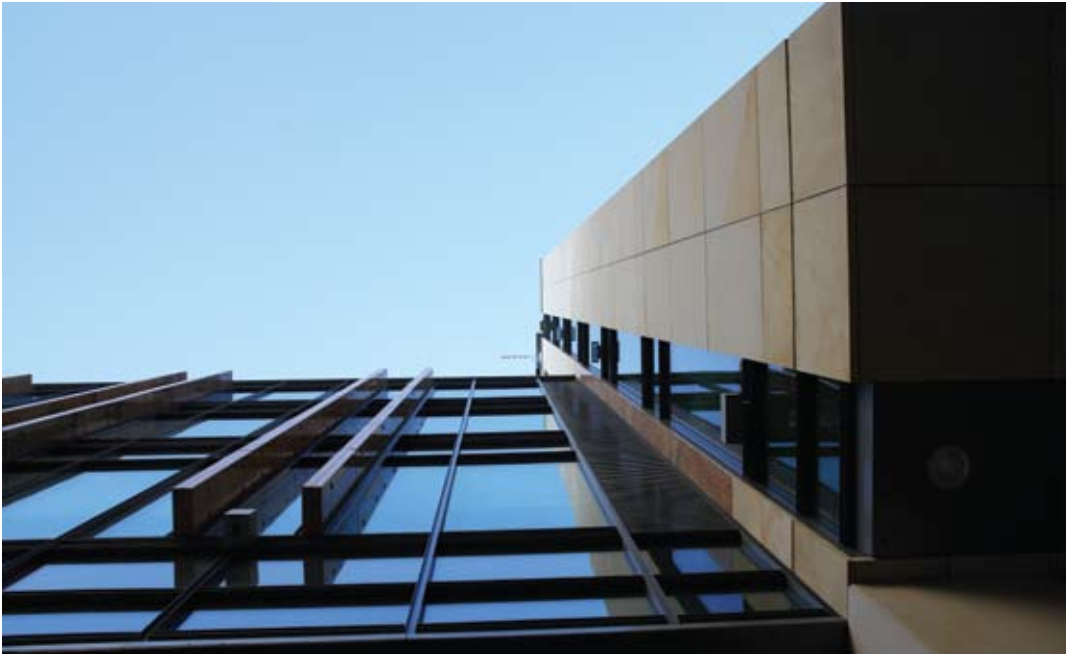
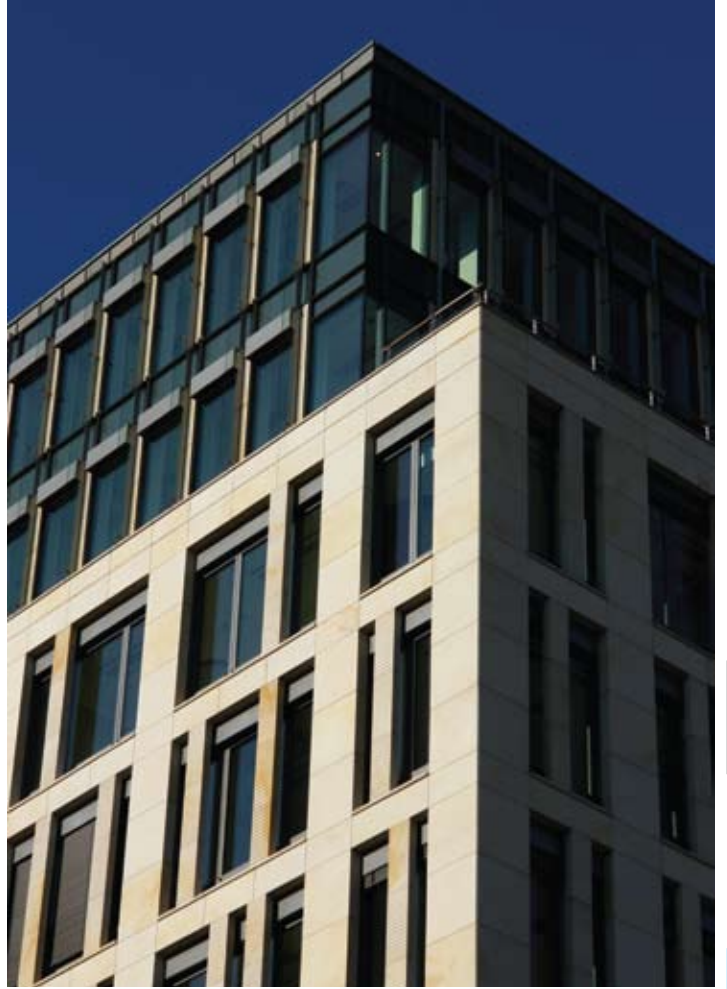
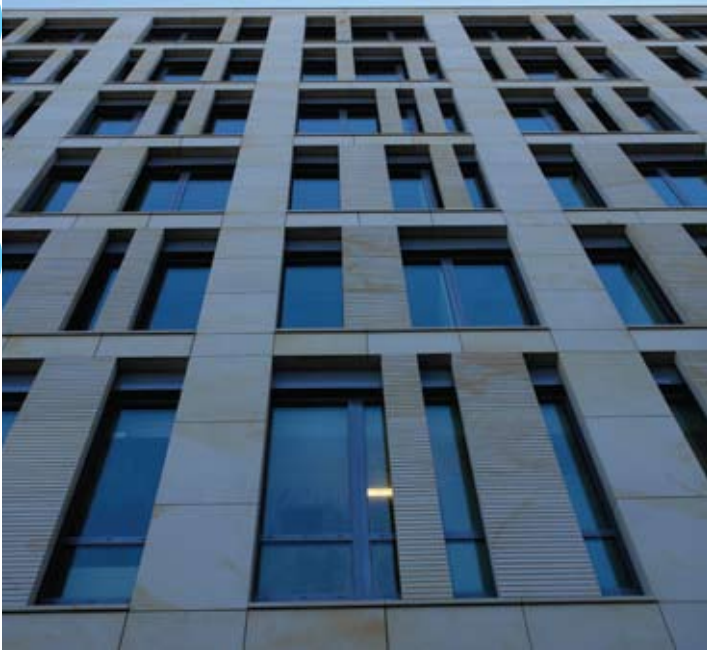

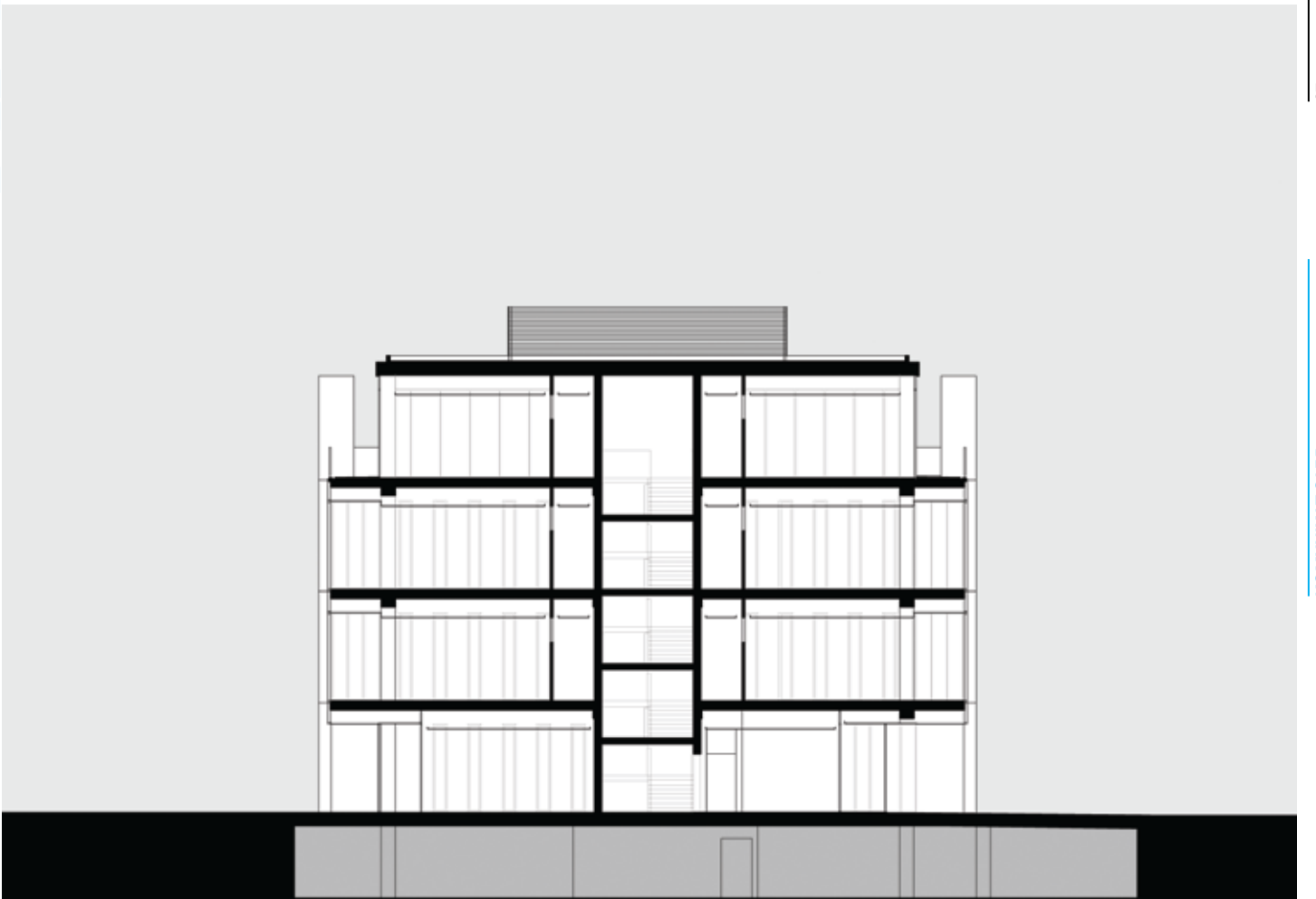
NACZELNY SĄD ADMINISTRACYJNY

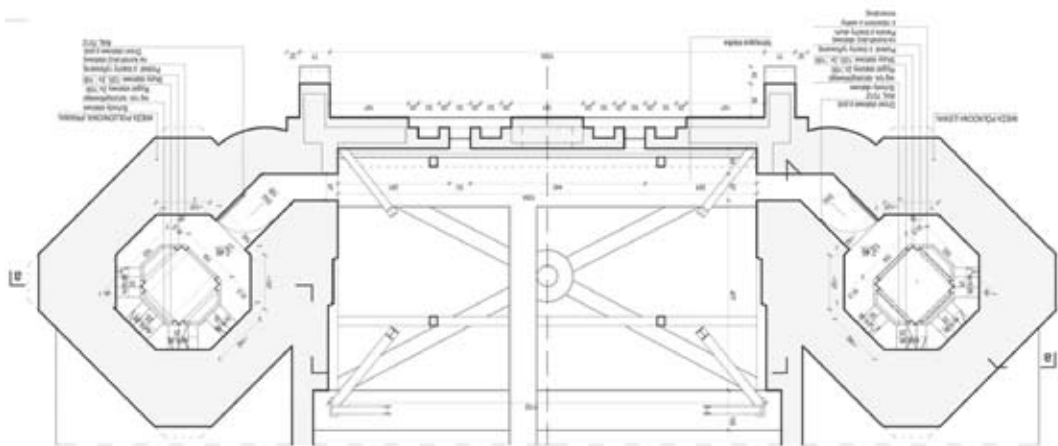

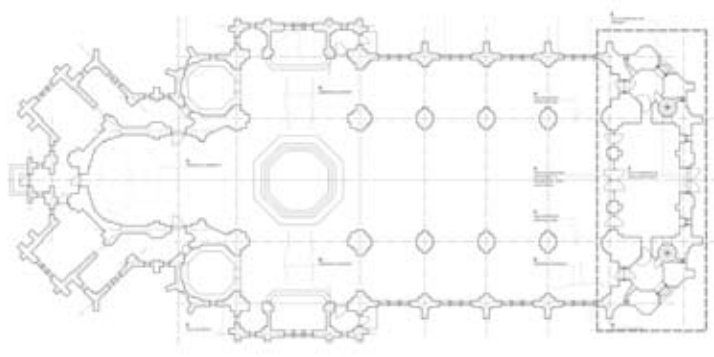
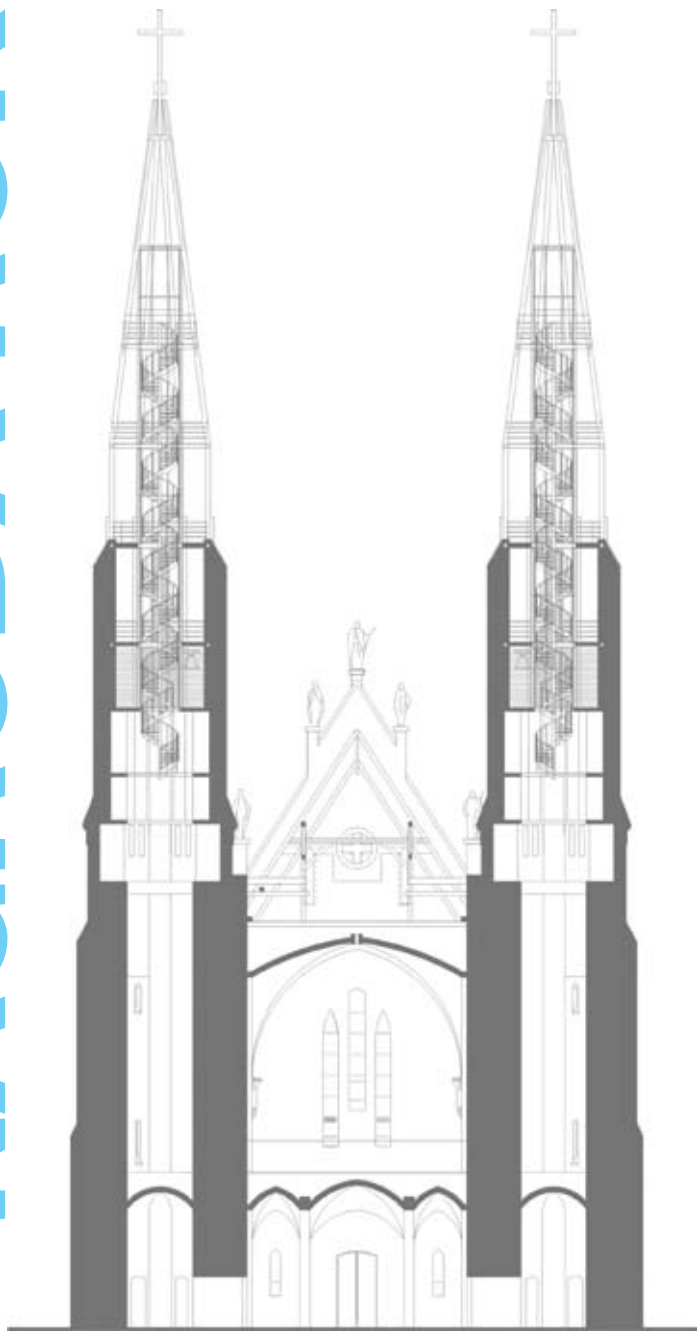
RZUT KONDYGNACJI +2

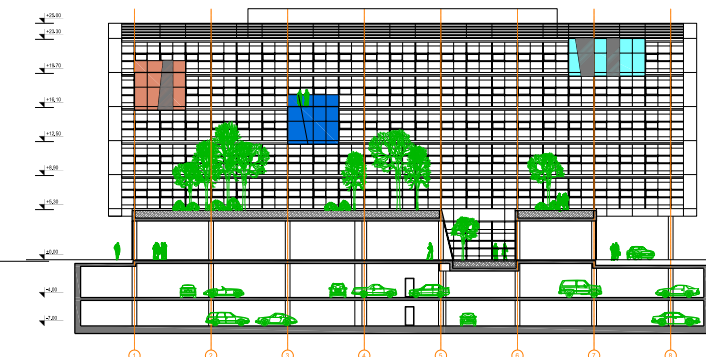
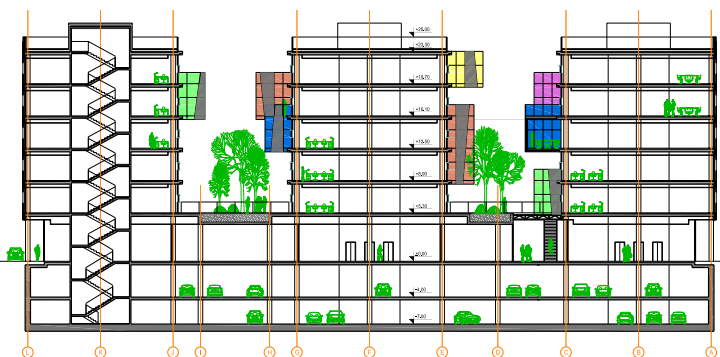

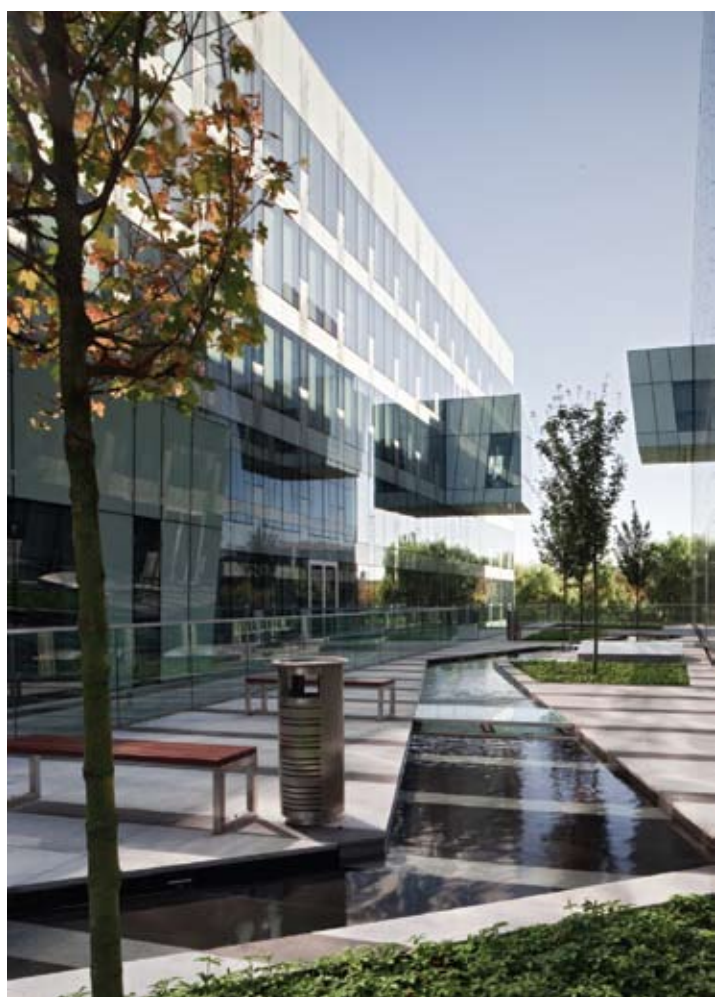
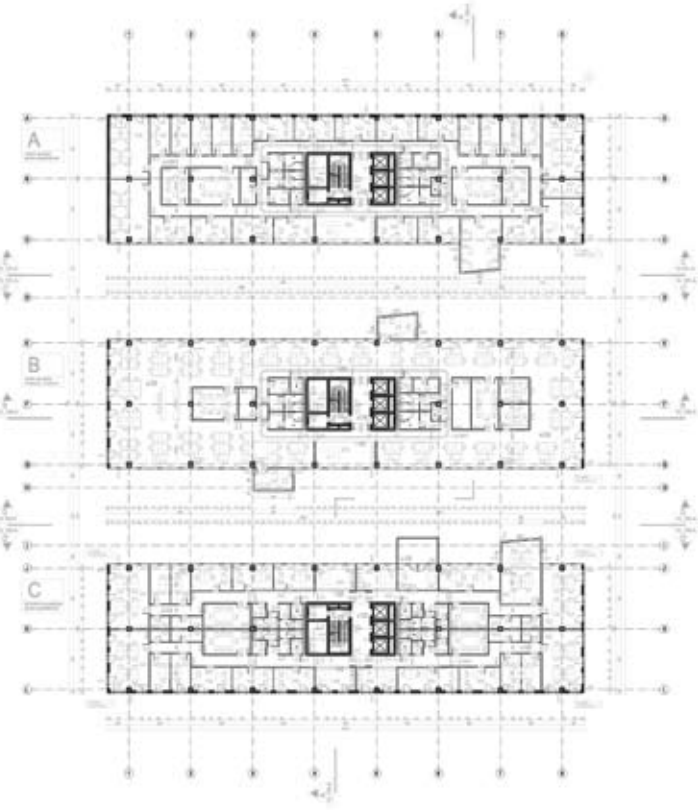

J. SKRZYPCZAK, J. EWY, M. FIKUS, K. INGARDEN, A. BULANDA

J. EWY, M. FIKUS, K. INGARDEN

J. EWY, K. INGARDEN, J. GROCHULSKI, M. FIKUS

J. EWY, K. INGARDEN, J. GROCHULSKI, M. FIKUS

HONOROWI LAUREACI Z ŻONAMI

ODSLONIECIE „KOSTKI”

HONOROWA NAGRODA SARP 2009

HONOROWA NAGRODA SARP 2009 ROKU DLA KRZYSZTOFA INGARDENA I JACKA EWY „ZOSTAŁA PRZYZNANA ZA WYBITNE ZASŁUGI DLA ARCHITEKTURY POLSKIEJ W DZIEDZINIE TWÓRCZOŚCI ARCHITEKTONICZNEJ, WKŁAD W KSZTAŁCENIE MŁODYCH ARCHITEKTÓW I SKUTECZNĄ POPULARYZACJĘ POLSKIEJ SZTUKI ARCHITEKTONICZNEJ W KRAJU I POZA GRANICAMI POLSKI. (...) ZA SZCZEGÓLNIIE WAŻNE MOŻNA UZNAĆ WALORY ICH TWÓRCZOŚCI W DZIEDZINIE OBIEKTÓW KULTURY.”

W poprzednim numerze „Komunikatu” prezentowaliśmy dorobek biura Krzysztof Ingarden i Jacek Ewy Architekci. Decyzją Kapituły przyznano tym krakowskim architektom najwyższe środowiskowe wyróżnienie za całokształt twórczości. Uroczystość wręczenia Honorowej Nagrody SARP 2009, nazywanej polskim Pritzkerem odbyła się również w trakcie trwania Walnego Zjazdu Delegatów SARP 12 grudnia w siedzibie Zarządu Głównego Stowarzyszenia.

W uzasadnieniu tej prestiżowej nagrody czytamy: „Honorowa Nagroda SARP 2009 roku została przyznana za wybitne zasługi dla architektury polskiej w dziedzinie twórczości architektonicznej, wkład w kształcenie młodych architektów i skuteczną popularyzację polskiej sztuki architektonicznej w kraju i poza granicami Polski.

We wszystkich obszarach zawodowego działania, wykazują się poszanowaniem dla wartości w architekturze, skutecznym ich przekazywaniem w dydaktyce i twórczym ich stosowaniem w praktyce projektowej i realizacyjnej.

Za szczególnie ważne można uznać walory ich twórczości w dziedzinie obiektów kultury.”

Nagrodę wręczyli członkowie kapituły – laureaci Nagrody z lat ubiegłych - w składzie: Jerzy Skrzypczak, Witold Benedek, Marian Fikus (nieobecny był Jerzy Gurański) oraz prezes SARP Jerzy Grochulski.

Wręczeniu nagrody towarzyszyła wystawa projektów i realizacji krakowskiego biura, po czym w asyście najbliższej rodziny i przyjaciół Laureaci odsłoniли pamiętkową „kostkę”, dołączając tym samym do zacnego grona tużów polskiej architektury.

ab

www.archicad.pl

wersja próbna
do pobrania z internetu
za darmo

ArchiCAD STAR **T** EDITION
cena od 6.900 zł netto

*„ArchiCAD przywraca właściwy sens
pracy architektów
i ich współpracowników,
pozwalając im skupić się
na projektowaniu
i twórczej wymianie idei,
zamiast tracić czas
na pokonywanie problemów
związanych z oprogramowaniem CAD.”*

*Dawid Larrew, Kirksey
Houston, USA*

RAZEM WYDAJNIEJ

Melbourne Convention & Exhibition Centre, Australia
A Plenary Group Public Private Partnership
Architects: Woods Bagot and NH Architecture
Photographs © Peter Bennetts.

ArchiCAD 13 wprowadza przełomowe technologie, dzięki którym efektywne projektowanie zespołowe w systemie BIM jest możliwe nie tylko w wewnętrznej sieci pracowni, ale również przez internet. Technologia Delta Server™ zwiększa szybkość i niezawodność wymiany danych, gdyż redukuje ich strumień do minimum. Architekci mogą nawiązywać współpracę z kolegami z innych miast, krajów i na innych kontynentach. Członkowie zespołu nie muszą się spotykać by pracować wydajnie i efektywnie nawet nad największymi i najbardziej złożonymi projektami.

WSC Witold Szymanik i S-ka Sp. z o.o.
Graphisoft Center Poland
Brukselska 44 lok. 2, 03-973 Warszawa
tel. + 48 (0) 22 617 68 35, + 48 (0) 22 616 07 65
fax + 48 (0) 22 616 07 74
e-mail: wsc@wsc.pl
www.archicad.pl

GRAPHISOFT®
ARCHICAD 13

XIII EDYCJA KONKURSU „POLSKI CEMENT W ARCHITEKTURZE”

12 grudnia 2009 r. w siedzibie Zarządu Głównego SARP w Warszawie ogłoszono wyniki XIII edycji Konkursu „Polski Cement w Architekturze” na najlepszą realizację architektoniczną z użyciem technologii żelbetowej, wykonaną i przekazaną do użytku do końca 2008r.

Konkurs „Polski Cement w Architekturze” jest organizowany od 1997 roku przez spółkę Polski Cement – obecnie Stowarzyszenie Producentów Cementu oraz Stowarzyszenie Architektów Polskich.

Celem konkursu jest pokazanie możliwości twórczego użycia technologii betonowej w budownictwie (obiekt budownictwa ogólnego, budownictwa przemysłowego, obiektu inżynierskie). Cel ten realizuje się poprzez coroczny wybór najlepszych realizacji wykonanych z użyciem żelbetu.

Jury XIII edycji konkursu „Polski Cement w Architekturze” w składzie:

arch. Grzegorz Chodkowski – przewodniczący, wiceprezes SARP
prof. Jan Deja – dyrektor biura Stowarzyszenia Producentów Cementu
arch. Andrzej Owczarek – SARP O/Łódź
arch. Stanisław Stefanowicz – SARP O/Warszawa

z 17 nadesłanych z całej Polski obiektów przyznało następujące nagrody i wyróżnienia:

I NAGRODĘ za najlepszą realizację architektoniczną z użyciem technologii żelbetowej, wykonaną i przekazaną do użytku do końca 2008r. za obiekt:

Zagospodarowanie Skweru Hoovera przy Krakowskim Przedmieściu w Warszawie otrzymali

JEMS ARCHITEKCI Sp. z o.o. Warszawa

architektura

Olgiert Jagiełło

Maciej Miłobędzki

Marcin Sadowski

Jerzy Szczepanik-Dzikowski

współpraca

Dariusz Wasak

Piotr Lisowski

Łukasz Kuciński

Bartosz Śniadowski

współpraca branżowa

architektura krajobrazu RS AK Sp. z o.o., Konstancin-Jeziorna

Dorota Rudawa

Patryk Zaręba

konstrukcje LGL Sp. z o.o., Warszawa

mgr inż. Jolanta Kordalska-Lenarczyk

mgr inż. Janusz Lenarczyk

inwestor: Zarząd Terenów Publicznych, Warszawa

wykonawca: MOSTOSTAL Warszawa S.A, Warszawa

Obiekt uzyskał **I NAGRODĘ** za:

Najwyższy poziom architektury i wnętrz. Najwyższą kulturę projektu i realizacji. Najwyższą jakość generalnego kształtowania kameralnej przestrzeni przy użyciu - zwłaszcza we wnętrzach - form i faktur betonu architektonicznego.

Ze swojej strony prof. Jan Deja wyraził nadzieję, że nagrodzony budynek jak i cały Skwer Hoovera wpisze się na stałe w krajobraz architektoniczny stolicy.

RÓWNORZĘDNE WYRÓŻNIENIE XIII edycji konkursu na najlepszą realizację architektoniczną z użyciem technologii żelbetowej, wykonaną i przekazaną do użytku do końca 2008 r. otrzymało za:

Węzeł Komunikacyjny Młociny w Warszawie

BIURO PROJEKTÓW ARCHITEKTONICZNYCH I BUDOWLANYCH A i B Sp. z o.o., Warszawa

Zespół autorski:

Zdzisław Kostrzewa – generalny projektant

Andrzej Modrzejewski

Andrzej Sałbut

współpraca autorska

Anna Szyszło

Andrzej Szyszło

J. DEJA, Z. PILCH, G. CHODKOWSKI, M. KOZIEN-WOŹNIAK

T. STUDIARNIEMI, J. DEJA, J. GROCHULSKI, Z. PILCH, J. WERBIŃSKI

J. DEJA, G. CHODKOWSKI, J. GROCHULSKI, Z. PILCH, J. WERBIŃSKI

A. BULANDA, J. GROCHULSKI, J. DEJA

J. DEJA, J. GROCHULSKI, R. LOEGLER, J. WERBIŃSKI, W. SAWA

FOTO PAWEŁ ŁUCENKO

konstrukcja
Andrzej Matusiak
współpraca
Ada Mańkowska
Rafał Minda
Mariusz Piętka
Mariusz Pikora
Tomasz Prygiel

architektura wnętrz
Andrzej Modrzejewski
Andrzej Sałbut
Anna Szyszło

inwestor: Miasto Stołeczne Warszawa, reprezentowane przez Zarząd Transportu Miejskiego w imieniu i na rzecz którego działa Metro Warszawskie Sp. z o.o.
generalny wykonawca: Przedsiębiorstwo Budowy Kopalń ReBeKa S.A., Lublin

Realizacja otrzymała WYRÓŻNIENIE za:

Konsekwentne zastosowanie betonu zarówno dla celów konstrukcyjnych – wraz ze strukturą stalową, rozwiązań architektonicznych, jak również wnętrzarskich i fakturalnych. Uzyskana architektura jest tego konsekwencją – szkoda, że brakuje finezji. Szkoda również, że program założenia nie obejmuje usług, które bezwzględnie powinny (w znaczącej ilości i różnorodności) towarzyszyć jednemu z największych węzłów przesiadkowych stolicy. Zajęcie ponad 3 hektarów terenu na 3 „pętle” – tramwajową, autobusów miejskich i linii podmiejskich tworzy w tej sytuacji nieakceptowany moloch.

RÓWNORZĘDNE WYRÓŻNIENIE XIII edycji konkursu na najlepszą realizację architektoniczną z użyciem technologii żelbetowej, wykonaną i przekazaną do użytku do końca 2008 r. otrzymała za obiekt:

Opera Krakowska
ATELIER LOEGLER Sp. z o.o., Kraków

Autorzy:
Romuald Loegler

współpraca
Tomasz Folwarski - architekt prowadzący
architekci
Grzegorz Dresler
Piotr Urbanowicz (projekt konkursowy i budowlany)
Łukasz Ruda (projekt budowlany i wykonawczy)

projekt wnętrz
Tomasz Folwarski
Łukasz Ruda
Agnieszka Soból - architekt wnętrz

konstrukcja P.P. Robin
Marek Matyjaszek
inż. Tadeusz Flanek

Inwestor: Opera Krakowska
Generalny Wykonawca: Hochtief Polska, Oddział KPIS Cracovia

WYRÓŻNIENIE równorzędne otrzymuje Opera Krakowska za:
Nowatorskie doświadczenie, poszerzające paletę środków wyrazu architektonicznego, polegające na użyciu w dużej skali w tego typu wnętrzach barwionych powierzchni betonowych.

RÓWNORZĘDNE WYRÓŻNIENIE XIII edycji konkursu na najlepszą realizację architektoniczną z użyciem technologii żelbetowej, wykonaną i przekazaną do użytku do końca 2008 r. otrzymali za:

Dom w krajobrazie
ARCHISTUDIO STUDNIAREK + PILINKIEWICZ, Katowice

arch. Tomasz Studniarek
arch. Małgorzata Pilinkiewicz
współpraca
arch. Edyta Wiecha
arch. Sylwester Budzowski

konstrukcja
inż. Artur Soluch
inż. Andrzej Sitko

architektura zieleni
Jacek Krych

inwestor: prywatny
wykonawca: prywatny

WYRÓŻNIENIE równorzędne „Dom w krajobrazie” uzyskał za:

Użycie betonu w konstrukcji i elementach wykończenia tworząc spójną całość kompozycji architektonicznej utrzymanego w duchu eleganckiego minimalizmu budynku wtopionego w krajobraz.

Nagrody pieniężne, dyplomy i pamiątkowe „gruszki” wręczyli przewodniczący jury, wiceprezes SARP Grzegorz Chodkowski, wiceminister infrastruktury Olgierd Dziekoński, prof. Jan Deja ze Stowarzyszenia Producentów Cementu oraz gospodarz uroczystości – Jerzy Grochulski prezes SARP.

Mimo odczuwalnej nieobecności laureatów I Nagrody z biura JEMS Architekti, uroczystość przebiegła w bardzo miłej atmosferze, również dzięki części artystycznej wieczoru, którą zapewnili nasi partnerzy ze Stowarzyszenia Producentów Cementu.

Wspaniały recital zespołu NuSoulCity z wokalistką Olgą Matyldą Woźniak, absolwentką Akademii Muzycznej w Katowicach i towarzyszącymi jej muzykami Mateuszem Tomaszewskim, Łukaszem Malinowskim i Rafałem Rokickim, był znakomitym ukojeniem po długim i ciężkim dniu obrad Walnego Zjazdu.

NAGRODĘ SPECJALNĄ Stowarzyszenia Producentów Betonu Towarowego za użycie betonu towarowego otrzymali za:
Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej
KKM KOZIEŃ ARCHITEKCI, Kraków

Zespół autorski:
Marek Kozień
Magdalena Kozień-Woźniak
Katarzyna Kozień-Kornecka
architekt prowadzący - Małgorzata Szewczyk

konstrukcja
mgr inż. Mieszko Bakalus

instalacje elektryczne
mgr inż. Waldemar Bialik
Janusz Duzel,
Witold Narecki,
Rafał Kukuczka
ECS Control Systems

inwestor: Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej
wykonawca: Inżynieria Rzeszów

NAGRODA SPECJALNA za użycie betonu towarowego dla Muzeum Narodowego Ziemi Przemyskiej została przyznana za:

Dynamiczną, rzeźbiarską formę charakterystyczną dla konstrukcji monolitycznego żelbetu, która pomimo perfekcyjnego obłożenia kamieniem czytelnie przemawia swą wewnętrzną strukturą.

Jerzy Werbiński, członek zarządu Stowarzyszenia Producentów Betonu Towarowego w Polsce, wręczając Nagrodę Specjalną zwrócił uwagę na coraz to wyższą poprzeczkę, jaką architekci podnoszą producentom betonu, wymagając dla kreowanych przez siebie projektów coraz to nowszych rozwiązań i technologii, co jak dodał, jest sporym wyzwaniem dla Stowarzyszenia, które reprezentuje.

ab

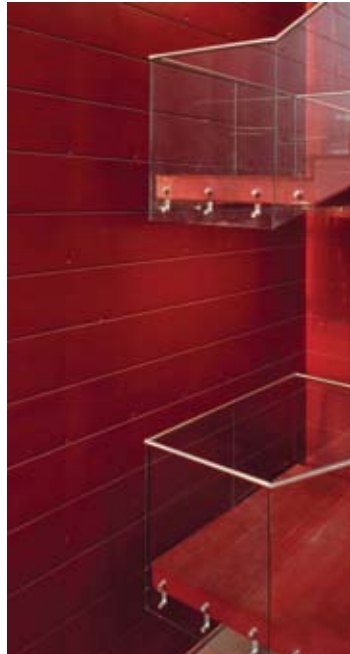

KONKURS ARCHITEKTONICZNY NA OPRACOWANIE PROJEKTU KONCEPCYJNEGO ZAGOSPODAROWANIA RYNKU STAROMIEJSKIEGO WRAZ ZE STUDIUM KOMUNIKACYJNYM W CELU OKREŚLENIA SPOSOBU DOSTĘPU DO PARKINGU PODZIEMNEGO LOKALIZOWANEGO POD RYNKIEM STAROMIEJSKIM W KOSZALINIE

Sąd konkursowy w składzie:

arch. Andrzej Owczarek - przewodniczący sądu, SARP Łódź
arch. Grzegorz Błaszczak - SARP Koszalin
arch. Witold Korzyński - UM Koszalin
arch. Andrzej Rosa - sędzia referent, SARP Słupsk
arch. Iwona Stepanow - UM Koszalin, SARP Koszalin

arch. Ewa Jańczak – sekretarz organizacyjny, SARP Koszalin

I NAGRODA

JAKUB PSZENICZNY, Budziwój

Nagrodę przyznano za:

- czytelną kompozycję planu poprzez wyodrębnienie w posadzce placu - płyty głównej Rynku, która świetnie podkreśla rolę ratusza w przestrzeni Rynku;
- lokalizację, charakter i wielofunkcyjność obiektu kubaturowego, który wpisuje się w skalę i ogólną przestrzeń Rynku oraz nie narusza istniejącego układu urbanistycznego;
- pozostawienie głównej płyty Rynku wolnej od zabudowy, z możliwością elastycznego dostosowywania jej do potrzeb określonych w regulaminie konkursu;
- przyjazną przestrzeń wokół Rynku;
- prawidłowe rozwiązania komunikacyjne i wybór lokalizacji dostępu do parkingu podziemnego.

Jednocześnie sąd konkursowy wskazuje na brak wykazania możliwości powiązania Rynku z ul. 1 Maja oraz obszarem przykatedralnym.

WYRÓŻNIENIE I STOPNIA

ZBIGNIEW FIJAŁKOWSKI, Warszawa

arch. Zbigniew Fijałkowski - współautor
arch. Magdalena Wroniszewska - współautor
mg inż. Krzysztof Pogłód - projektant obsługi komunikacji

Wyróżnienie przyznano za:

- skalę Rynku oraz ogólne rozwiązania placu, w tym szczególnie za urbanistyczne użycie wody;
- powiązanie przestrzenne Rynku z placem przykatedralnym;
- Wątpliwości budzi skala i forma obiektu kubaturowego pod zadaszeniem.

WYRÓŻNIENIE I STOPNIA
NORBERT MUSIAŁ, Kraków

Wyróżnienie przyznano za:

- ciekawy program funkcjonalny, szczególnie propozycję małej agory poniżej poziomu terenu;
- powiązanie Rynku z ulicami bocznymi i przestrzenią przedkatedralną;
- ciekawy układ posadzki;

W ocenie sądu zastrzeżenia budzi:

- agresywność form i kolorystyki;
- forma przekształcenia elewacji ratusza i pierzei przyległych, które nie dają nowych wartości w stosunku do istniejących.

WYRÓŻNIENIE I STOPNIA

ATRIUM AUTORSKIE STUDIO ARCHITEKTONICZNE, Poznań

Autorzy:

arch. Marian Urbański
arch. Mateusz Urbański

Wyróżnienie przyznano za:

- ciekawą propozycję ukształtowania przestrzeni miejskiej z podkreśleniem głównej osi ratusza;
- za trafną zmianę układu komunikacyjnego i zagłębienie odcinka ul. Zwycięstwa z częścią wjazdów na parking, która jednak wymaga niezbędnych nakładów finansowych i dodatkowych analiz.

Kontrowersje budzi:

- skala zieleni oraz zdawkowe potraktowanie elewacji przyległych do Rynku;
- usytuowanie zjazdów na parking z ul. Młyńskiej, które odbierają wiele możliwości korzystania z obiektu kubaturowego;

WYRÓŻNIENIE II STOPNIA:

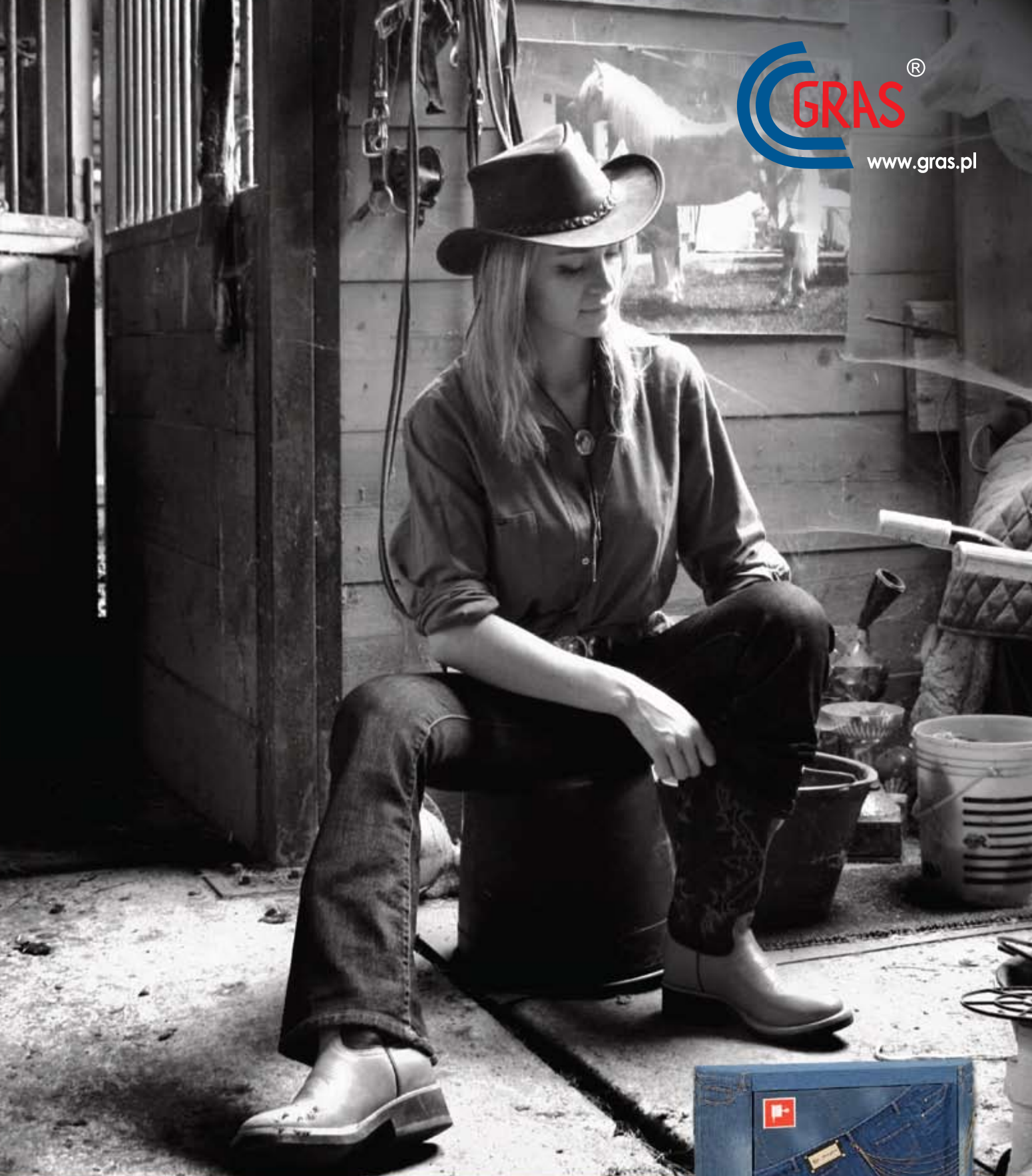
HS99 Spółka z o.o., Koszalin
arch. Dariusz Herman - autor
arch. Piotr Śmierzewski - autor
arch. Wojciech Subalski - autor
arch. Agnieszka Desowska - współpraca
arch. Jakub Florek - współpraca
arch. Adam Kulesza - współpraca
arch. Łukasz Pisarek - współpraca
studentka arch. Dominika Bezowska - współpraca

Wyróżnienie przyznano za:

- niekonwencjonalne potraktowanie tematu;
 - konsekwentną kompozycyjnie propozycję nowej skali i symbolu przestrzennego w skali całego miasta;
 - ukształtowanie posadzki płyty Rynku i przekształcenie ul. Zwycięstwa;
 - objęcie analizami obszaru wykraczającego poza wymagane granice;
- Za kontrowersyjne sąd uznał skalę proponowanej wieży, która przy ciekawej formie, jest jednak zmaterializowanym obiektem naruszającym zdecydowanie skalę całego miasta.

www.gras.pl

GRASPRESTIGELINE

Hydranty przeciwpożarowe na miarę Twojej wyobraźni

OPIS AUTORSKI I NAGRODY

Rynek w Koszalinie jest miejscem atrakcyjnym, podobnie jak i otaczające go kwartały i ulice. Potrzebują tylko kilku zmian, aby odzyskać swój potencjał i stać się żywym i pięknym sercem miasta.

Co więc należy zrobić?

Wśród najważniejszych zmian należałoby wymienić reorganizację ruchu kołowego w tym rejonie, który przecina strefy piesze nie pozwalając na wytworzenie się pierzei spacerowych. Aby połączyć kwartały wokół rynku należałoby zreorganizować ruch na ulicy Młyńskiej, rozpraszając go po bocznych ulicach. Natomiast ruch w al. Zwycięstwa zostałby uspokojony poprzez skrzyżowania z tymi ulicami. Część ulicy Młyńskiej w okolicy rynku zamieniłaby się tym samym w szeroki deptak spacerowy, który może być kontynuowany także po drugiej stronie alei Zwycięstwa. Ulice wokół rynku zamieniłyby się w ciągi pieszo-jezdne o ograniczonym dostępie i prędkości, dając pieszym możliwość swobodnego poruszania się. Byłoby to możliwe przy jednoczesnym odciążeniu ul. Młyńskiej innymi ulicami w taki sposób, aby ruch tranzytowy omijał obszar starego miasta.

Przy okazji ruchu warto wspomnieć o wjeździe do parkingu podziemnego.

Najlepszą lokalizacją byłaby ul. Asnyka, gdyż nie przylega bezpośrednio do rynku i można się dostać przejazdem pod ul. Młyńską i tym samym schować cały ruch parkingowy dla użytkowników rynku. Dodatkowym atutem tej lokalizacji jest łatwy dostęp z ul. Mickiewicza, która jest mniej ruchliwa niż al. Zwycięstwa czy Młyńska i pozwala na spokojniejsze manewry przy dostępie do parkingów.

Po uspokojeniu ruchu w centrum należałoby się zająć wyglądem kwartałów. Są one stosunkowo nowe i brakuje im wyrazu. Zastępując wcześniejszą zabudowę wyjałowili centrum z detalu i różnorodności. Trzeba to zmienić, jednak zmiany muszą być subtelne. Nawiązanie do architektury sprzed wieków można uzyskać uwydatniając istniejące wcześniej podziały pierzei na poszczególne kamienice i uwzględnić przy tym ich wcześniejsze wysokości. Dotyczy to zarówno bloków mieszkalnych jak i ratusza. Sam ratusz, w którym drzemie duży potencjał warto by również odnowić. Po obłożeniu jasnym piaskowcem prezentowałby się o wiele dostojniej. Warto także zmienić istniejący pomnik, gdyż jest on pozbawiony detalu, co w przypadku ogólnego jego braku na rynku tworzy wewnątrz raczej mało kameralne. Złożona forma byłaby elementem przyciągającym wzrok – może to być rzeźba figuratywna lub inna o bogatym detalu. Natomiast wystarczającą fontanną byłaby tafla wody zrównana z poziomem posadzki i okazynie wyrzucająca w górę strumienie wody (w takiej formie zresztą teraz istnieje).

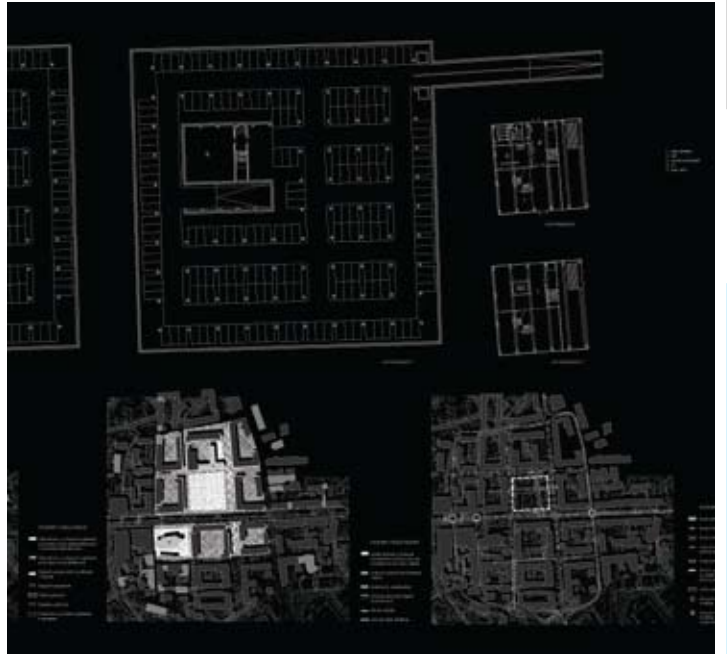
Ważnym elementem są także meble miejskie. W kontraście do uporządkowanej architektury miłym akcentem byłyby porzrzucone obłe siedziska i niskie podłogowe światła. Dodaje to brakującego elementu chaosu. A skoro już rozproszyły się po placu to dlaczego by nie miały „przypadkiem” znaleźć się także w przystanku autobusowym i tym samym połączyć go formalnie z resztą rynku. Przystanek to tylko wiata – zadanie pod którym ukryły się te siedziska.

Pozostaje jeszcze kwestia programu rozrywkowo-kulturalnego, który przyciągnąłby mieszkańców do centrum. Pawilon jest doskonałym rozwiązaniem. Kawiarnia w ażurowym wnętrzu w centrum rynku z pewnością byłaby miejscem chętnie uczęszczanym.

Dodatkowo pawilon mógłby posiadać zadaszoną scenę, która byłaby pięknym tłem dla różnego rodzaju widowisk, a w spokojniejsze wieczory posłużyłaby jako podest dla gromadzącej się młodzieży.

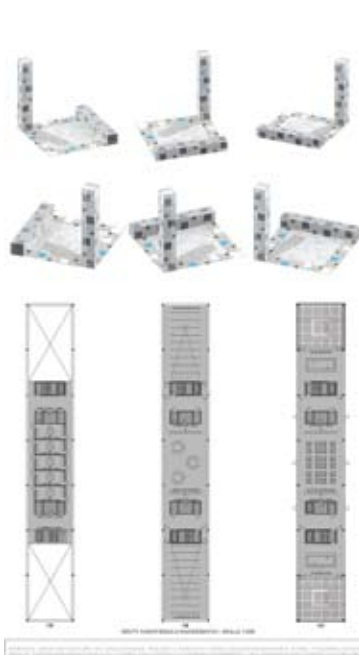
Patrząc szerzej w obrębie całego kontekstu wyłaniają się dwa główne generatory życia miejskiego – rynek i zamknięta część ulicy Młyńskiej. Ta druga mając większy zasięg od rynku wytworzyłaby długie pasmo usług zwykle znajdujących się w pierzejach i powiększyłaby ten rozwój także o część znajdującą się po drugiej stronie al. Zwycięstwa.

Natomiast wspomniana al. Zwycięstwa świetnie nadaje się na aleję z przewagą usług handlowych (ze względu na ruch) pozostawiając usługi kulturalno-rozrywkowe i gastronomiczne spokojniejszym ulicom.

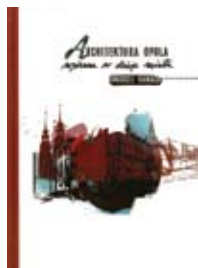

NOWE KSIĄŻKI

ANDRZEJ HAMADA
„ARCHITEKTURA OPOLA WPISANA W DZIEJE MIASTA ...”

Otrzymałem książkę, która mnie nie tylko zainteresowała, ale i wzruszyła. Widniała na niej serdeczna dedykacja, ale prócz tego towarzyszył jej list, z którego muszę tu – aby pozycja moja jako recenzenta tej książki była jasna – przytoczyć charakterystyczny fragment. Kol. A. Hamada przesyłając mi książkę

pisze, że zwraca się do mnie także jako „do Kolegi architekta, który przybył w roku 1956 do Opola jako Sekretarz Generalny SARP i reprezentował Zarząd Główny przy powstaniu nowego Oddziału SARP, którego wtedy zostałem pierwszym prezesem. A były to lata trudne, utworzenie Oddziału SARP w Opolu było aktem utrwalającym polską rację stanu na Ziemiach Zachodnich; takie to były czasy.” Takie to były czasy, że my młodzi przecież wówczas – upłynęło już ponad pół wieku – ustawiśmy te architektoniczne słupy graniczne na Odrze i Nysie. Patrzę więc na książkę kol. A. Hamady jako na jego wielki dorobek przez pryzmat tamtego czasu. Cały czas równoległe do swej pracy zawodowej zainteresowany

historią tego piastowskiego miasta badał archiwalia, pisał i upowszechniał w prelekcjach i gawędach w lokalnym radio to. co było tak potrzebne nie tylko przybyłym na te ziemie, ale – jak się okazuje po lekturze tej książki – i nam zasiedziały w centrum kraju. Artykuły drukowane na ten temat przez lata w *Gazecie Wyborczej* – zebrane razem – stworzyły książkę, o której piszę. Prezentuje ona w 83 krótkich szkicach kolejne epoki stylowe architektury Opola, dochodząc – co bardzo ważne – aż do czasów nam współczesnych. Byłem w Opolu wielokrotnie, fotografowałem jego architekturę i wydawało mi się, że znam to miasto. Po przeczytaniu książki kol. A. Hamady wiem, że wiele mam tam jeszcze do zobaczenia i czekam najbliższej słonecznej okazji, aby to miasto jeszcze raz odwiedzić. Wartość tego, co pisze jest tym większa, że pozbawiona jest sztywności. Fabuła ubarwiona anegdotami z życia, obok faktów historycznych przybliża nam architekturę tego miasta w sposób łatwy, pamiętając, że w ten sposób pozyska czytelnika pozostającego dotąd daleko

od spraw architektury. Warto dodać, że w szacie ilustracyjnej obok fotografii mamy cieniutką kreską kreślone – bardzo piękne – rysunki autora. Wszystko to czyni z kol. A. Hamady również nieocenionego popularyzatora spraw architektury w swoim lokalnym środowisku i życzy sobie należałoby, aby i inne regiony kraju znalazły podobnych mu naśladowców. Wspominając tamten odległy czas naszego pierwszego spotkania i niełatwego startu sądzę, że kol. A. Hamada wykorzystał lata swej pracy w sposób niezwykle pożyteczny i cenny nie tylko dla Opola ale i dla nas wszystkich.

Tadeusz Barucki

P.S. A do wydawcy Oficyny Piastowskiej prośba wielka, aby przy następnym wydaniu tej książki – co niewątpliwie nastąpi – przydać czcionkom więcej czerni dla ucztylenienia tekstu!

Andrzej Hamada „Architektura Opola wpisana w dzieje miasta...”, Oficyna Piastowska, Opole 2008, str. 127, fot.75, rysunków 144.

JAROSŁAW ZIELIŃSKI
„REALIZM SOCJALISTYCZNY W WARSZAWIE”

Aniołek przyniósł mi pod choinkę książkę, której tytuł wywołał we mnie jakiś wewnętrzny skurcz, niesmak połączony z niepokojem. „Realizm socjalistyczny w Warszawie”. Przecież to już raz przeżyłem i wiem dobrze jakie rezultaty dało rzucone – a właściwie narzucone – w roku 1949 ideologiczne hasło socrealizmu. Z drugiej strony jednak sięgnąłem po nią z zainteresowaniem, kiedy zorientowałem się, że napisał ją autor, którego w tamtym czasie nie było jeszcze na świecie. Zaciekawilo mnie jak widzi te sprawy pokolenie, które po tych wszystkich wydarzeniach dopiero przyszło na świat, a ma wpływ na dzisiejszą rzeczywistość i planuje też – w oparciu o swe doświadczenia – naszą przyszłość. Również doświadczenia z przeszłości, wynikające jednak z jej pełnego, obiektywnego rozeznania, mogą być w tym bardzo przydatne. To obiektywne rozeznanie właśnie budzi w tej książce pewne wątpliwości. Materiał ilustracyjny a zwłaszcza tekstowy, dokumentujący architekturę tamtego czasu i to nie tylko socrealistyczną – co jest sprawą cenną – zebrany w książce pochodzi bowiem prawie w całości z pu-

blikacji – czasopism i książek – wydanych przed rokiem 1956, kiedy objęte były one rygorystyczną cenzurą gwarantującą, że to co dociera do czytelnika jest zgodne z polityką władz. Więcej, dodatkową tego gwarancją zapewniającą zarazem, że nawet proponowana przez nie tematyka odpowiada władzy, było polityczne podporządkowanie redaktorów naczelnych. Tak więc mamy tu do czynienia z analizą bardzo obfitego i ciekawego, ale jednostronnego materiału bez konfrontowania go z innymi poglądami, w tym czasie przecież istniejącymi, ale nie mającymi wówczas szans publicznego ujawnienia. Dopiero *Ogólnopolska Narada Architektów* w roku 1956 krytykując miniony okres polemikę taką podjęła. Całość przygotowanych na nią materiałów jak i wyciąg z ostrej dyskusji, opublikowane zostały w postaci grubej książki – zwanej później w środowisku architektonicznym „Niebieską Księgą” – która wydana została – muszę się tym pochwalić, bo na owe czasy było to niewiarygodne – w ciągu tygodnia od zakończenia *Narady*. Muszę się tym pochwalić, bo organizowałem tę *Naradę* a zarazem redagując dokumentującą ją książkę mogę tu oświadczyć, że nie było w niej – mimo bardzo ostrych sformułowań – żadnej ingerencji cenzury poza jedną dotyczącą wymiany słów – z trybuny – kol. Jerzego Wierzbickiego, doceniającego różnorodność poglądów, że „martwi mnie podejmowanie przez KC PZPR uchwał jednomyślnie” i – z sali – premiera J. Cyrankiewicza, „ale nas to nie martwi”, na którą się ostatecznie zgodziłem. Do książki tej – wg. źródeł bibliografii – autor „Realizmu Socjalistycznego w Warszawie” jednak nie dotarł, a mogła

ona dostarczyć mu wiele poglądów wcześniej już istniejących, a nie mających szans na upublicznienie. Po zakończeniu *Ogólnopolskiej Narady Architektów* pisząc o niej w *Przeglądzie Kulturalnym* (5/1956 s.1) zwróciłem uwagę, że to w budowano na MDM w sposób nie zamierzony oddaje naszą rzeczywistość – zgodnie z twierdzeniem, że architektura zawsze najlepiej odzwierciedla życie, pokazując na zewnątrz jedno (monumentalne formy) a kryjąc w swym wnętrzu zupełnie coś innego (skromne, czasami kiepsko zaplanowane mieszkania). I ta charakterystyka jest chyba najistotniejsza dla polskiego realizmu socjalistycznego. Tak można było wówczas – już i jeszcze, bo później ponownie „zmroziło” – pisać o tej przysłowiowej polskiej rzodkiewce, czerwonej z wierzchu a białej w środku. Brak więc w tej książce materiałów ze źródeł nie publikowanych, w tym też wywiadów ze „świadkami historii”, jakie wykorzystał np. Paweł Giergoń dokumentując projektowanie i budowę Stadionu Dziesięciolecia w Warszawie, przez co dzieje jego powstania są zupełnie inne niż przedstawiono to w książce „Realizm socjalistyczny w Warszawie”. Jak ważne i potrzebne mogą być tu relacje „świadków historii” przekonałem się sam, kiedy w roku 1989 postanowiłem – inspirowany książką T. Torzańskiej „Oni” – przepętać o socrealizm około 20 architektów zarówno 40 lat wcześniej wprowadzających go w życie, jak i nim wówczas niszczonech. Poruszałem też w mych pytaniach tak charakterystyczny dla tego nurtu – nie bardzo dostrzegany a jakże niemoralny – aspekt zniewalania twórczego. Nagrania oddałem do Zarządu Głównego SARP, gdzie po prostu zniknęły. Dziś z pamięci jedynie mogę przytoczyć np. relacje E. Goldzama, jego rozmów o socrealizmie z B. Bierutem; A. Wolskiego (choć nie był

architektem, ale na architekturę bardzo wpływał), jego wrażeń z Moskwy z roku 1939 i z frontu fińsko-radzieckiego, na którym walczył, a przede wszystkim o powstaniu wiosną roku 1949 w kawiarni hotelu „Grand” w Krakowie koncepcji istniejącego dziś układu miasta Nowa Huta autorstwa radzieckich technologów; R. Piotrowskiego, nawet o burzliwych kulisach Kongresu Zjednoczeniowego PPR i PPS, ale i o jego „parasolu ochronnym” przed bezpieczeństwem dla S. Jankowskiego; Z. Skibniewskiego, o genezie powstania Komitetu Urbanistyki i Architektury czy też wreszcie i O. Hansena, zagrożonego utratą prawa wykonywania zawodu architekta po przedstawieniu zbyt „kosmopolitycznego” projektu. Brak w tych nagraniach było J. Sigalina i J. Minorskiego, bo wówczas już nie żyli. Pozostali, z którymi nagrywałem rozmowy, dziś też już nie żyją. Wracając jednak do recenzowanej tu książki. W sumie jest ona pożyteczna relacjonując ogólną genezę socrealizmu i jego polską edycję, a także choćby przez sam fakt zebrania w jednym miejscu tak obfitego materiału dokumentującego socrealistyczną architekturę Warszawy. W większości – na szczęście – w postaci nie zrealizowanych projektów. Aż strach pomyśleć gdyby wszystkie one doczekały się urzeczywistnienia.

Tadeusz Barucki

P.S. Korzystając z okazji zwracam się tą drogą z prośbą do tych, którzy być może „wypożyczili” z SARPu wymienione w tekście nagrania o ich zwrot z uwagi na cenną wartość dokumentalną.

Jarosław Zieliński, „Realizm socjalistyczny w Warszawie”, Fundacja Hereditas, Warszawa 2009, str.439, ilustracji 439. Okładka twarda.

NAGRODA ARCHITEKTONICZNA IM. MAŁGORZATY BACZKO I PIOTRA ZAKRZEWSKIEGO

Już po raz jedenasty przyznano nagrody dla młodych architektów i inżynierów budowlanych, za najlepszy projekt dyplomowy ukierunkowany na budownictwo użyteczności publicznej i ekologiczne rozwiązania.

Fundatorami nagród w tym konkursie przeznaczonych na rozwój doskonalenia zawodowego są rodziny pary polskich architektów: Małgorzaty Baczeko i Piotra Zakrzewskiego, którzy od połowy lat 70tych do momentu ich tragicznej śmierci w wypadku w 1996 r. pracowali we Francji.

Jury 11ej edycji konkursu pod przewodnictwem Stanisława Fiszera przyznało Nagrodę Architektoniczną im. Małgorzaty Baczeko i Piotra Zakrzewskiego:

Michałowi Podgórczykowi za projekt „Centrum Kultury Żydowskiej i synagoga we Lwowie”.

Zdaniem jury nagrodzona praca „prezentuje w jasny sposób myśl autora oraz świadczy o doskonałym przygotowaniu metodologicznym”. Doceniono też jej „wysokie walory artystyczne i dojrzałość warsztatu architektonicznego”.

Na projekt, który był pracą dyplomową M. Podgórczyka (pod kierunkiem prof. dr hab. inż. arch. Romany Cielątkowskiej na Politechnice Gdańskiej), składają się dwa budynki - Centrum Kultury Żydowskiej oraz synagoga, która miałaby stać na ruinach wysadzonej w 1942 r. synagogi Złotej Róży. Wnętrze świątyni jest zaplanowane tak, aby eksponować zachowane fragmenty starego budynku.

Dwa równorzędne wyróżnienia zostały przyznane **Agnieszce Labus** za projekt *Zespół integracyjno-pokoleniowy „U dziadków”* i **Janowi Sukiennikowi** za „Projekt Przyszań” *Miejski ośrodek rehabilitacyjno-integracyjny leczenia uzależnień*.

Obie prace są projektami dyplomowymi. Pierwszy wyróżniony projekt powstał na Wydziale Architektury Politechniki Śląskiej pod kierunkiem dr inż. arch. Jacka Rybarkiewicza i jest doskonałym przykładem poszukiwania sposobu na integrację międzypokoleniową. Natomiast drugi wyróżniony projekt powstał na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej pod kierunkiem mgr inż. arch. Andrzeja Miłkaszewskiego. Projekt ten zwrócił uwagę Jury swą tematyką i umiejscowieniem ośrodka w centrum miasta, jak również nawiązaniem do otaczającej architektury. Laureaci wyróżnień są zaproszeni do składania wniosków o uzyskanie stypendiów z Ambasady Francji w Polsce.

W tym roku po raz pierwszy przyznano też dwie równorzędne nagrody Towarzystwa Inwestycji Społeczno-Ekonomicznych, tj. Nagrody TISE, za ciekawy i estetyczny pomysł na przywrócenie istniejących już budynków do użytku społecznego.

Otrzymały je: **Magdalena Sz wajcowska** (projekt dyplomowy wykonany na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej pod kierunkiem dr inż. arch. Tomasza Głowackiego) za projekt modernizacji wielkopłytowych bloków przy ul. Drukarskiej we Wrocławiu oraz **Natalia Paszkowska** (dyplom Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej pod kierunkiem prof. nzw. dr hab. inż. arch. Stefana Kuryłowicza) za Projekt START dotyczący warszawskiego zespołu hoteli Atos, Portos i Aramis, należących do pierwszej polskiej sieci hoteli dla biznesu START Hotel.

Organizatorem konkursu była Fundacja dla Polski.

Źródło: Fundacja dla Polski, pap

OPIS AUTORSKI I NAGRODY

Michał Podgórczyk

„Centrum kultury żydowskiej i synagoga we Lwowie”

(Politechnika Gdańska, dyplom 2009; Promotor: prof. dr hab. inż. arch. Romana Cielątkowska)

Prace nad dyplomem zacząłem od podróży do Lwowa, miasta, które dobrze znam z opowieści mojej Babci i jej rodzeństwa. Wtedy po raz pierwszy zobaczyłem ruiny najstarszej synagogi na Ukrainie, dziedzictwa kultury, która niegdyś stanowiła ważną część lwowskiej społeczności.

Lwów na przełomie XVI i XVII wieku stał się największym i najbogatszym skupiskiem Żydów w Rzeczypospolitej. Większość mieszkała w dzielnicy przedmiejskiej z własną synagoga. Reszta w południowo-wschodnim narożniku miasta, tuż przy arsenałach gdzie mieściła się druga dzielnica żydowska. Na tym terenie znajdowały się dwie synagogi murowane, niewielka gminna synagoga civilis, oraz synagoga prywatnej fundacji Nachmanowiczów, która po 1604 przejęła rolę bożnicy gminnej. Zwana synagogą „Złotej Róży” potem Turei Zahav albo Taz służyła aż do czasu okupacji hitlerowskiej kiedy to została spalona i ostatecznie w 1942 wysadzona.

W ostatnich latach gmina żydowska powoli się odradza i według różnych szacunków ma od 4000-6000 członków. Równocześnie rośnie zainteresowanie miastem, szczególnie widoczne wśród poszukujących swoich korzeni potomków dawnych jego mieszkańców, przymusowych emigrantów. Jednak ich sentymentalne podróże potrzebują punktu zaczepienia, miejsca, w którym można było rozpocząć

poszukiwania, uzyskać wskazówki, znaleźć materiały archiwalne, dowiedzieć się czegoś o historii przodków. Stworzenie Centrum Kultury Żydowskiej wraz z Synagogą dało by szansę na kontynuowanie tradycji która miała swój początek w XIV wieku.

Na projekt składają się dwa budynki. Od strony placu Centrum Kultury Żydowskiej oraz w głębi, oddzielona wąską zadaszoną uliczką Synagoga która jest dostępna zarówno przez budynek centrum oraz bokiem dawną ulicą Szklarską.

Fasada budynku jest bardzo prosta, minimalistyczna, kolorystycznie nawiązuje do otoczenia. Masywna w parterze, wręcz warowna, przechodzi w delikatniejsze pionowe szprosy na kondygnacji pierwszej i drugiej.

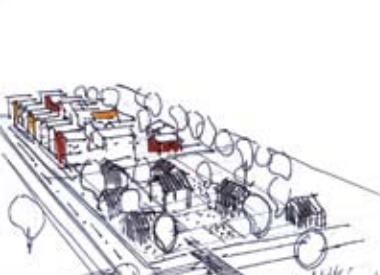
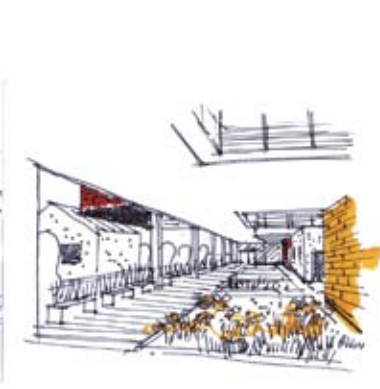
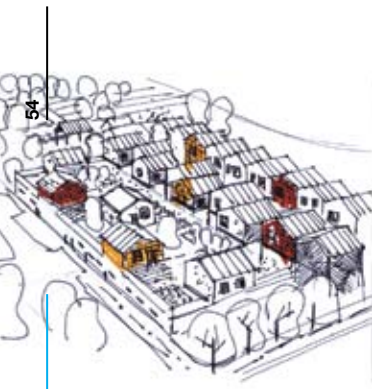
W piwnicy umieszczona została rytualna łaźnia Mykwa, oddzielna dla kobiet i mężczyzn, pomieszczenia techniczne oraz zaplecze restauracji z magazynami. Parter zajmuje obszerna część wystawiennicza oraz koszerna restauracja.

Na pierwszym piętrze mieści się biblioteka z salą do studiowania tory oraz 2 salki lekcyjne. Na kondygnacji drugiej mamy pomieszczenia gminy żydowskiej oraz gabinet lekarski do zabiegów obrzędowych.

Na dachu znajduje się ogród, symbol odrodzenia, który od początku wiosny do późnej jesieni może służyć integracji tutejszej społeczności.

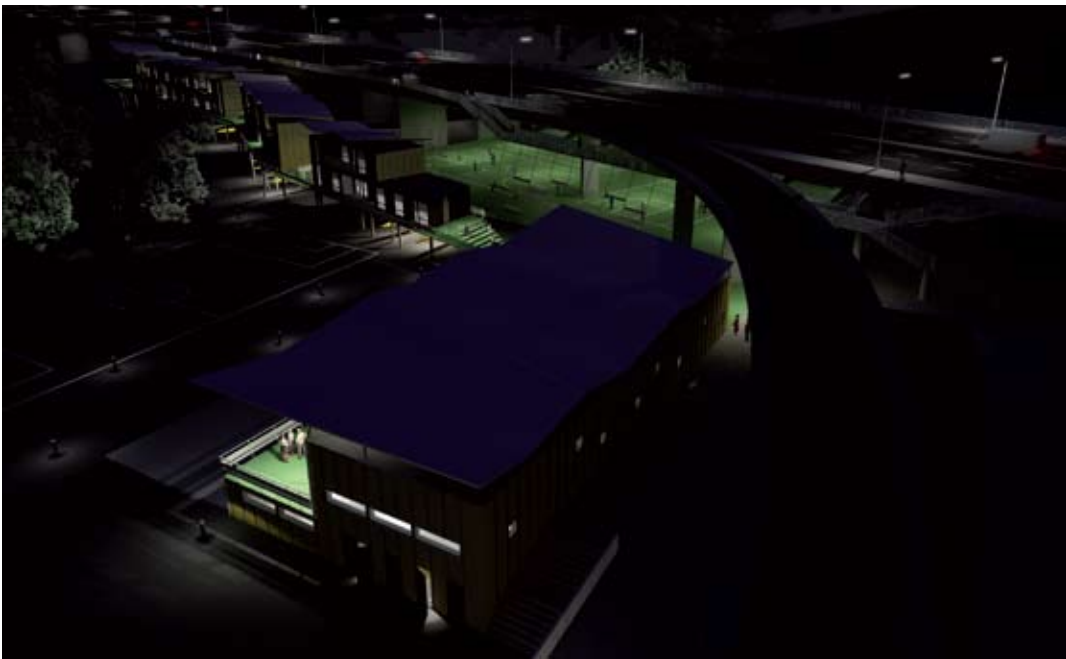
Po przejściu budynku na przestrzał dochodzimy do wejścia do synagogi która stoi na ruinach synagogi „Złotej Róży”. Wewnątrz widać zachowane ściany wschodnią i północną oraz fragmenty wejścia od strony zachodniej. Całość wnętrza zaprojektowana jest tak aby eksponować ruiny które są świadkiem ponad 400 letniej działalności modlitewnej.

54

KOMUNIKAT SARP

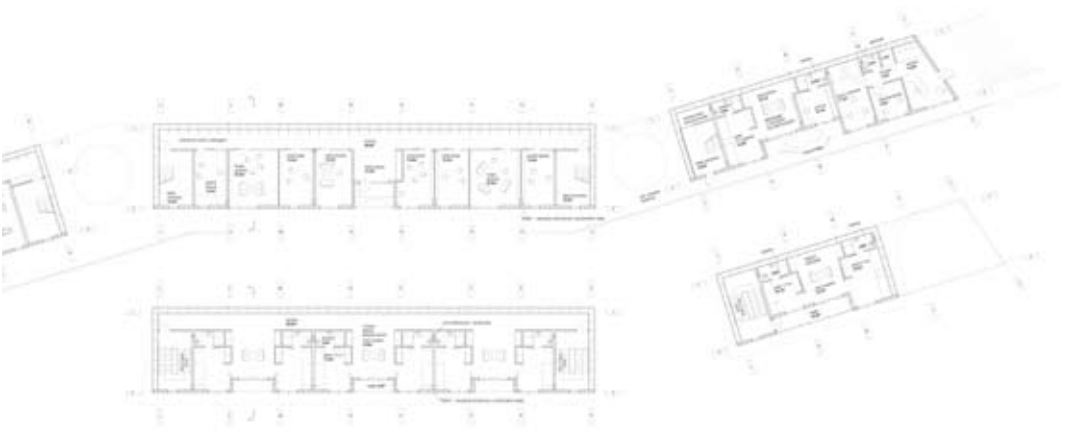

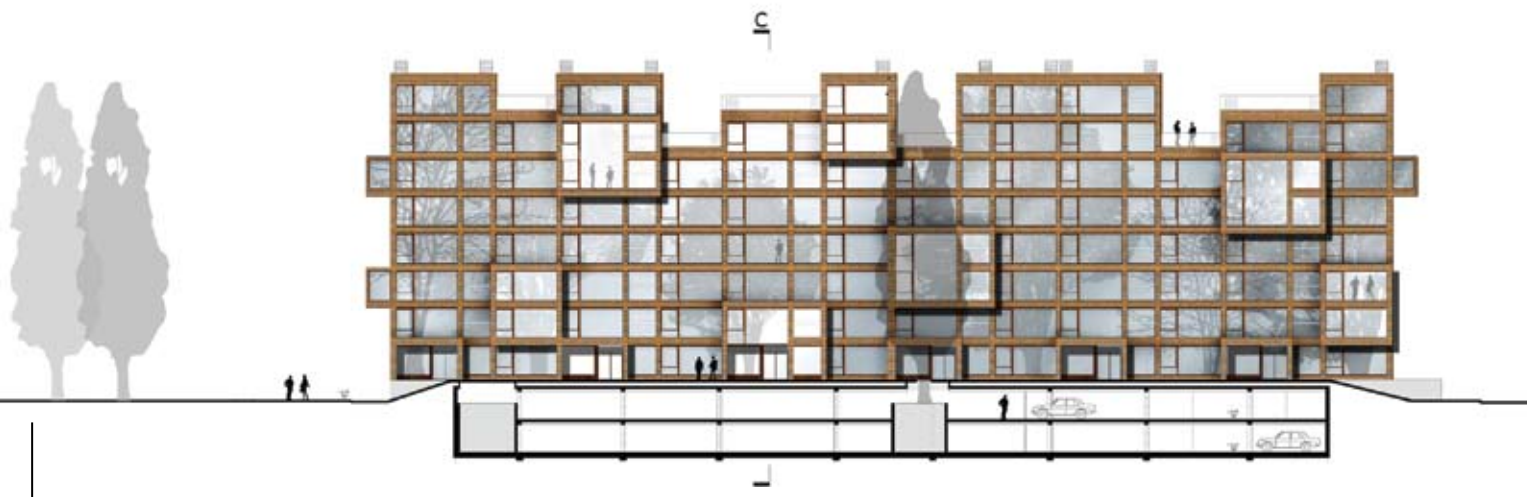
CIĘCIWA

Przekrój przez przystań i teren wokół niej. Widoczny jest teren wokół przystanku i teren wokół przystanku.

KONWERSACJA

Przekrój przez przystań i teren wokół niej. Widoczny jest teren wokół przystanku i teren wokół przystanku.

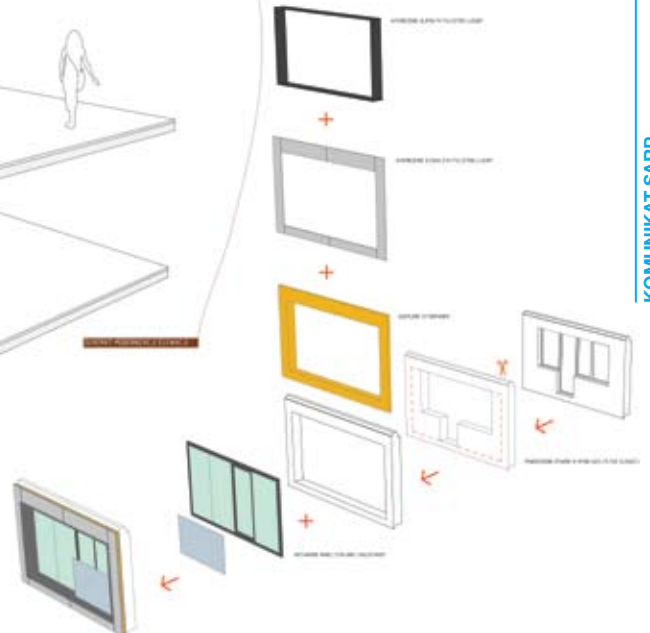
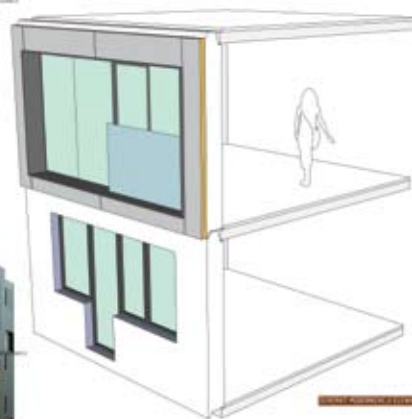
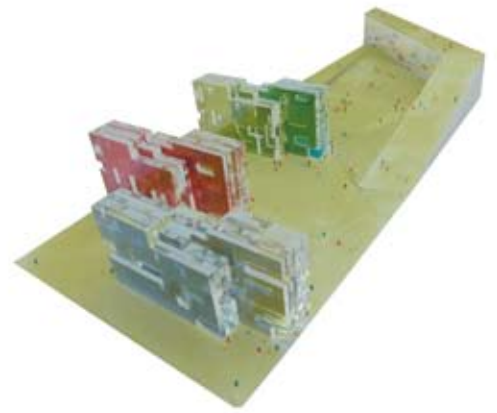

56

KOMUNIKAT SARP

NOWE WŁADZE W ODDZIAŁACH SARP KADENCJI 2009-2012

ODDZIAŁ BIAŁYSTOK

Zarząd Oddziału:
Prezes Mirosław Siemionow
Wiceprezes ds. Organizacyjnych
Marek Tryburski
Wiceprezes ds. Twórczości
Janusz Kaczyński
Sekretarz Janusz Grycel
Skarbnik Piotr Firsowicz
Członkowie:
Bartosz Czarnecki
Alina Czyżewska-Saulewicz
Danuta Korolczuk
Krzysztof Kulesza
Stanisław Łapieński-Piechota
Jerzy Uścińowicz

Komisja Rewizyjna:
Przewodniczący Edward Pasek
Wiceprzewodniczący
Zbigniew Gliński
Członek Danuta Łukaszewicz
Tomasz Rogala

Sąd Koleżeński:
Przewodniczący Witold Czarnecki
Wiceprzewodniczący
Jadwiga Żarnowiecka
Sekretarz Anna Iwanowicz
Członek Michał Bałasz
Waldemar Jasiewicz

Kolegium Sędziów Konkursowych:
Przewodniczący Janusz Kaczyński
Wiceprzewodniczący
Witold Czarnecki
Sekretarz Agnieszka Duda
Członek Waldemar Jasiewicz
Jan Kabac
Mirosław Siemionow
Henryk Toczydłowski
Marek Tryburski
Jerzy Uścińowicz

ODDZIAŁ CZĘSTOCHOWA

Zarząd Oddziału:
Prezes Małgorzata Kołodziejska
Wiceprezes ds. twórczości
Mariusz Błażewicz
Wiceprezes ds. wewnętrznych
Stanisław Oset
Wiceprezes ds. zewnętrznych
Maciej Żelasko
Skarbnik Paweł Kopyciak
Sekretarz Karolina Domańska-Tyrała
Członkowie Zarządu:
Daniel Cieślak
Jakub Cieślak

Komisja Rewizyjna:
Przewodniczący
Leszek Żołątkowski
Zastępca przewodniczącego
Janina Mazuś

Członek Komisji
Beata Gabryelska

Sąd Koleżeński:
Przewodniczący Henryk Hajdasz
Zastępca przewodniczącego
Adolf Penczar
Sekretarz
Nina Sołkiewicz-Kos
Członkowie Sądu:
Barbara Broda
Tomasz Ulman

Kolegium Sędziów Konkursowych:
Przewodniczący Maciej Piwowarczyk
Zastępca przewodniczącego
Małgorzata Berent
Sekretarz
Marek Witkowski
Członkowie Kolegium:
Mariusz Błażewicz
Zbigniew Jędrzejkiewicz
Paweł Maryńczuk
Stanisław Oset
Zbigniew Świtalski
Mariusz Zadworny
Maciej Żelasko

ODDZIAŁ GORZÓW WIELKOPOLSKI

Zarząd Oddziału:
Prezes Monika Golec
Wiceprezes Dariusz Górny
Sekretarz Marta Bejnar-Bejnarowicz
Skarbnik
Agnieszka Wasielewska-Prychoda
Członkowie:
Tomasz Klimek
Jolanta Mijas-Król
Klaudia Rodziewicz
Leszek Horodyski

Komisja Rewizyjna:
Przewodniczący Marek Konikowski
Wiceprzewodniczący Jacek Sierakowski
Członek Wiesław Gołacki

Sąd Koleżeński:
Przewodniczący Wiesław Szlachciuk
Wiceprzewodniczący Roman Ropela
Sekretarz: Aleksandra Rybak
Członkowie:
Andrzej Wójcik
Andrzej Kujawa
Elwira Tarkowska

Kolegium Sędziów Konkursowych:
Przewodniczący Piotr Sierakowski
Wiceprzewodniczący Michał Heck
Sekretarz Andrzej Kujawa
Członek Elwira Tarkowska

ODDZIAŁ KATOWICE

Zarząd Oddziału:
Prezes Krzysztof Gorgoń
Wiceprezes
Wojciech Małecki
Wiceprezes
Marek Wiktorczyk
Sekretarz Piotr Buśko
Skarbnik Adam Skrzypczyk
Członkowie: Wojciech Czapnik
Zbigniew Gliwa
Beata Goczoł
Robert Konieczny
Bartłomiej Nawrocki
Arkadiusz Plomecki
Jerzy Stożek

Komisja Rewizyjna:
Przewodniczący Tadeusz Czerwiński
Wiceprzewodniczący Piotr Średniawa

Sekretarz Andrzej Gałkowski
Członkowie: Stanisław Podkański
Michał Buszek

Sąd Koleżeński:
Przewodniczący
Małgorzata Pilinkiewicz
Wiceprzewodniczący Teobald Jałyński
Członkowie:
Jolanta Bolechowska
Ewa Dziekońska
Teresa Eder
Andrzej Grzybowski
Stanisław Lessaer

Kolegium Sędziów Konkursowych:
Przewodniczący Tomasz Studniarek
Członkowie:

Bartłomiej Brzózka
Michał Buszek
Piotr Buśko
Tadeusz Czerwiński
Andrzej Duda
Piotr Fischer
Aleksander Franta
Andrzej Gałkowski
Beata Goczoł
Oskar Grąbczewski
Andrzej Grzybowski
Jurand Jarecki
Ryszard Jurkowski
Robert Konieczny
Tomasz Konior
Jan Kubec
Stanisław Lessaer
Mikołaj Machulik
Dieter Paleta
Małgorzata Pilinkiewicz
Arkadiusz Plomecki
Stanisław Podkański
Wojciech Podleski
Zbigniew Sasiadek
Jan Skrzypek
Jerzy Stożek
Piotr Średniawa
Tomasz Taczewski
Henryk Zubel

ODDZIAŁ KIELCE

Zarząd Oddziału:
Prezes Władysław Markulis
Wiceprezes ds. kulturalno-naukowych
Dorota Orłowska-Gwizdak
Wiceprezes ds. twórczości:
Grzegorz Zarzycki
Wiceprezes ds. kontaktów zewnętrznych
Wojciech Głowacki
Skarbnik Janusz Janik
Sekretarz: Grzegorz Król
Członkowie:
Anna Ciuła,
Izabela Kułagowska,
Jakub Heciak
Z-ca Członka Zarządu:
Marek Pak

Komisja Rewizyjna:
Przewodniczący
Czesław Krzos
Z-ca Przewodniczącego
Edward Modrzejewski
Sekretarz
Ewa Bobińska-Fiołka
Członek
Alicja Bojarowicz
Członek
Andrzej Wojarski

Sąd Koleżeński:
Przewodniczący Janusz Cedro
Z-ca Przewodniczącego
Włodzimierz Cichoń
Sekretarz Jolanta Stefańska - Amerek
Członek
Dariusz Anisiewicz
Wojciech Gwizdak

Kolegium Sędziów Konkursowych:
Przewodniczący
Regina Kozakiewicz - Opalka
Z-ca Przewodniczącego
Włodzimierz Tracz
Sekretarz Wojciech Gwizdak
Członkowie:
Janusz Cedro
Bartosz Bojarowicz
Andrzej Detka
Igor Grabiwoda
Janusz Janik
Włodzimierz Pedrycz

ODDZIAŁ KRAKÓW

Zarząd Oddziału:
Prezes Piotr Gajewski
Wiceprezes ds. twórczości
Maciej Skaza
Wiceprezes ds. zewnętrznych
Krystyna Łyczakowska
Wiceprezes ds. wewnętrznych
Bohdan Lisowski
Sekretarz Piotr Strzelecki
Skarbnik Tomasz Gurgul

ODDZIAŁ LUBLIN

Członkowie:

Przemysław Gawor
Stanisław Nesterski
Karolina Pacholewicz
Marcin Włodarczyk
Mariusz Twardowski
Rafał Zub

Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący Wojciech Buliński
Wiceprzewodniczący Marek Kozień
Członkowie:
Krzysztof Bieda
Aleksander Böhm
Krzysztof Leśnodorski

Sąd Koleżeński:

Przewodniczący Witold Zieliński
Z-ca Przewodniczącego
Zofia Brzykczyk-Lenartowicz
Sekretarz Marcin Brataniec
Członkowie:
Ryszard Szpila
Małgorzata Włodarczyk
Kazimierz Węglarski

Kolegium Sędziów Konkursowych:

Przewodniczący Stanisław Deńko
Członkowie:
Krzysztof Bieda
Krzysztof Bojanowski
Jacek Budyn
Wojciech Buliński
Witold Cęckiewicz
Jacek Czech
Wojciech Dobrzański
Marek Dunikowski
Jacek Ewý
Piotr Gajewski
Przemysław Gawor
Witold Gilewicz
Krzysztof Ingarden
Artur Jasiński
Magdalena Kozień
Marek Kozień
Dariusz Kozłowski
Krzysztof Lenartowicz
Krzysztof Leśnodorski
Piotr Lewicki
Romuald Loegler
Kazimierz Łatak
Krystyna Łyczakowska
Wojciech Obtułowicz
Zofia Nowakowska
Wiesław Nowakowski
Andrzej Pięta
Wacław Seruga
Maciej Skaza
Wacław Stefański
Michał Szymanowski
Mariusz Twardowski
Marcin Włodarczyk
Piotr Wróbel
Andrzej Wyżykowski
Witold Zieliński

Zarząd Oddziału:

Prezes Jerzy Korszeń
Wiceprezes Jadwiga Jamiolkowska
Wiceprezes Jacek Cieppliński
Wiceprezes
Agnieszka Kantor-Kolodyńska
Wiceprezes Arkadiusz Bojczuk
Wiceprezes Maria Gmyz
Wiceprezes Maria Talma
Sekretarz Anna Polska
Skarbnik Wiesław Borek
Zastępca członka zarządu Zofia Rauch

Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący
Barbara Brylak-Szymczak
Wiceprzewodniczący Andrzej Kasprzak
Sekretarz Wojciech Kolodyński
Członek Małgorzata Żurkowska

Sąd Koleżeński:

Przewodniczący Zofia Cieślik
Wiceprzewodniczący Zofia Rauch
Sekretarz Wacław Kondziola
Członkowie:
Miroslaw Załuski
Jacek Cieppliński

Kolegium Sędziów Konkursowych:

Przewodniczący Paweł Mierzwa
Wiceprzewodniczący Jacek Cieppliński
Sekretarz Maria Balaowejder-Kantor
Członkowie:
Miroslaw Hagemejer
Andrzej Kasprzak
Miroslaw Załuski
Jadwiga Jamiolkowska
Jerzy Korszeń
Jacek Bieńkowski
Stanisław Lichota
Władysław Sadurski
Zastępcy sędziów: Miroslaw Rossa
Małgorzata Żurkowska

ODDZIAŁ OLSZTYN

Zarząd Oddziału:

Prezes Sławomir Hryniewicz
Wiceprezes ds. twórczości
Małgorzata Zyskowska
Wiceprezes ds. administracyjnych
Jaropek Lewicki
Wiceprezes ds. kontaktów zewnętrznych Piotr Rożen
Sekretarz Ewa Rombalska
Skarbnik Jadwiga Iwanicka-Wilczyńska
Członkowie Zarządu: Ewa Bachry
Anna Kulińska
Urszula Madeja-Kulecka
Mariusz Szafarzyński

Komisja Rewizyjna:

Przewodnicząca
Anna Dąbrowska-Sosak

Z-ca Przewodniczącego Jan Olszewski

Członkowie
Zdzisław Lepszy
Szymon Zabokrzecki

Sąd Koleżeński:

Przewodnicząca
Anna Łukaszewicz-Paczkowska
Z-ca przewodniczącego
Izabella Ossowska-Rożen
Członkowie:
Ryszard Pawłowski
Janusz Miścicki
Zbigniew Pochwała

Kolegium Sędziów Konkursowych:

Przewodniczący Grzegorz Dżus
Z-ca przewodniczącego
Stanisław Sosak
Członkowie:
Jan Olszewski
Janusz Miścicki
Anna Mikulska-Bąk
Małgorzata Zyskowska
Ewa Rombalska
Sławomir Hryniewicz
Piotr Rożen
Marek Skurpski
Urszula Madeja-Kulecka

ODDZIAŁ POZNAŃ

Zarząd Oddziału:

Prezes Eugeniusz Skrzypczak
Wiceprezes Grzegorz Czerwiński
Wiceprezes Wojciech Krawczuk
Wiceprezes Marcin Kościuch
Sekretarz Natalia Stępień
Skarbnik Katarzyna Wrońska
Członkowie:
Jakub Adamiak
Stefan Bajera
Radosław Barek
Filip Buszkiewicz
Paweł Handschuh
Romuald Hausmann
Grażyna Kodym-Kozaczko
Grzegorz Sadowski
Przemysław Wojciechowski
Przemysław Woźny
Z-cy członków:
Paweł Litwinowicz, Tomasz Osiegtowski, Henryk Sufryd

Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący Aleksander Grygorowicz
Wiceprzewodniczący
Andrzej Maciej Maleszka
Sekretarz
Katarzyna Dąbrowska-Marszał
Członkowie:
Piotr Marciniak
Katarzyna Weiss

Z-cy członków:

Ewa Golińska, Wojciech Tkaczyk

Sąd Koleżeński:

Przewodniczący Marian Urbański
Z-ca przewodniczącego
Piotr Kostka
Sekretarz Krzysztof Frąckowiak
Członkowie:
Michał Kapturczak
Ewa Krzyżanowska-Walaszczyk
Waldemar Szeszuła
Tadeusz Galecki

Kolegium Sędziów Konkursowych:

Przewodniczący Andrzej Kurzawski
Wiceprzewodniczący
Andrzej Maciej Maleszka
Sekretarz Michał Kapturczak
Członkowie:
Michał Ankiersztajn
Piotr Barelkowski
Przemysław Borkowicz
Jacek Bułat
Jacek Buszkiewicz
Grzegorz Cencek
Marek Czuryło
Marian Fikus
Krzysztof Frąckowiak
Romuald Gic
Aleksander Grygorowicz
Jerzy Gurawski
Paweł Handschuh
Romuald Hausmann
Joanna Kapturczak
Paweł Kobylański
Aleksandra Kornecka
Piotr Kostka
Marcin Kościuch
Wojciech Krawczuk
Piotr Litoborski
Piotr Marciniak
Klemens Mikula
Witold Milewski
Andrzej Nowak
Grzegorz Sadowski
Eryk Sieiński
Eugeniusz Skrzypczak
Zygmunt Skupniewicz
Waldemar Szeszuła
Marian Urbański
Katarzyna Weiss
Piotr Wędrychowicz
Jarosław Wroński
Mariusz Wrzeszcz

ODDZIAŁ RZESZÓW

Zarząd Oddziału:
Prezes Jarosław Łukasiewicz
Wiceprezes ds. wewnętrznych
Władysław Boczkaj
Wiceprezes ds. zewnętrznych
Marek Chrobak
Wiceprezes ds. twórczości
Dionizy Beda
Skarbnik
Ewa Krzak
Sekretarz
Ewa Kopycińska
Członkowie:
Andrzej Depa
Władysław Hennig
Adam Kardys
Jolanta Fedaczyńska
Renata Świącińska
Władysław Słaby
Bartosz Dzioch

Komisja Rewizyjna:
Przewodniczący
Katarzyna Krużel-Magdoń
Zastępca przewodniczącego
Lidia Tobiasz
Członkowie:
Magdalena Jurasz
Czesław Wajdowicz

Sąd Koleżeński:
Przewodniczący Wojciech Fałat
Z-ca przewodniczącego
Krystyna Nowaczyńska-Degórska
Członkowie:
Matylda Damian
Janina Barbara Sipowicz
Grzegorz Ruszel

Kolegium Sędziów Konkursowych:
Przewodniczący Wojciech Fałat
Wiceprzewodniczący
Stanisław Kokoszka
Sekretarz Lidia Tobiasz
Członkowie:
Jarosław Łukasiewicz
Władysław Hennig
Andrzej Depa
Adam Kardys
Marek Chrobak
Władysław Woźniak
Leszek Humięcki
Alicja Strojny
Ewa Kopycińska
Stanisław Wiercioch
Bożena Knotz-Beda

**ODDZIAŁ SADECKO-
PODHALAŃSKI**

Zarząd Oddziału:
Prezes Tamara Rzucidło
Wiceprezes Krzysztof Kielb
Wiceprezes Jan Okowiński
Sekretarz Beata Bachleđa-Leja
Skarbnik Krzysztof Gądek
Członkowie:
Jerzy Chlebiński
Jacek Kłak
Rafał Rafacz

Komisja Rewizyjna:
Przewodniczący Sylwia Gąsienica-Kleryk
Członkowie:
Jan Albrzykowski
Piotr Leja

Sąd Koleżeński:
Przewodniczący Stanisław Topór
Członkowie:
Stanisław Karpieł
Bartosz Sobolski
Stanisław Tylka

Kolegium Sędziów Konkursowych:
Przewodniczący Zenon Remi
Członkowie:
Jerzy Chlebiński
Krzysztof Gądek
Jerzy Głodkiewicz
Jan Okowiński
Rafał Rafacz
Mariusz Rams

ODDZIAŁ WARSZAWA

Zarząd Oddziału:
Prezes Jakub Waclawek
Wiceprezes ds. wewnętrznych
Paweł Czaplicki
Wiceprezes ds. twórczości
Dariusz Hyc
Wiceprezes ds. zewnętrznych
Jacek Syropolski
Wiceprezes ds. dziedzictwa
Jolanta Przygońska
Skarbnik Janina Trepczyńska
Sekretarz Marek Szeniawski
Członkowie Zarządu:
Zbigniew Fijałkowski

Daniel Frąc - rzecznik prasowy
Michał Jaworski
Wojciech Kakowski
Andrzej Nasfeter
Maria Sołtys
Zastępcy członków Zarządu:
Krzysztof Wolski
Edward Wysocki

Komisja Rewizyjna:
Przewodniczący Konrad Chmielewski
Wiceprzewodniczący

Michał Brutkowski
Sekretarz Dorota Bujnowska-Cechniak
Członkowie:
Michał Sondij
Mariusz Ścisło (rezygnacja - wybrany
do Prezydium ZG SARP)

Sąd Koleżeński:
Przewodniczący Janusz B. Jaworski
Wiceprzewodniczący Witold Thumenas
Sekretarz Jan Maria Szmidt
Członkowie:
Aleksander Chylak
Andrzej Sowa

Kolegium Sędziów Konkursowych:
Przewodniczący Stanisław Stefanowicz
Wiceprzewodniczący Paweł Detko
Sekretarz Maria Saloni-Sadowska

Członkowie:
Artur Abramczyk
Irena Bajerska
Tadeusz Barucki
Antoni Beill
Witold Benedek
Michał Brutkowski
Grzegorz Buczek
Marek Budzyński
Andrzej Bulanda
Konrad Chmielewski
Grzegorz Chodkowski
Krzysztof Chwalibóg
Aleksander Chylak
Paweł Czaplicki
Krzysztof Domaradzki
Henryk Drzewiecki
Andrzej Fabierkiewicz
Zbigniew Fijałkowski
Konrad Grabowiecki
Jerzy Grochulski
Paweł Grodzicki
Sławomir Gzell
Michał Hagmajer
Dariusz Hyc
Olgierd Jagiełło
Mariusz Jasiński
Janusz B. Jaworski
Michał Jaworski
Piotr Jurkiewicz
Wojciech Kakowski
Andrzej Kaliszewski,
Jan Kempa
Lech Kłosiewicz
Janusz Kołaczkowski
Jan Kucza-Kuczyński
Konrad Kucza-Kuczyński
Bohdan Kulczyński
Ewa Kuryłowicz
Maciej Kuryłowicz
Stefan Kuryłowicz
Jerzy Kuźmienko
Maciej Kysiak
Henryk Łaguna
Maciej Mąka
Andrzej Miklaszewski
Marek Mikos

Maciej Miłobędzki
Włodzimierz Motyliński
Rafał Mroczkowski
Włodzimierz Mucha
Bohdan Napieralski
Andrzej Nasfeter
Teresa Ney-Krzyżanowska
Krzysztof Ozimek
Krzysztof Pasternak
Jolanta Przygońska
Mikołaj Rek
Andrzej Ryba
Maciej Sadowski
Marcin Sadowski
Irmína Samełko-Benedek
Piotr Sembrat
Jerzy Skrzypczak
Tomasz Sławiński
Radosław Sojka
Andrzej Sowa
Magdalena Staniszkis
Grzegorz Stiasny
Jasna Strzałkowska-Ryszka
Jacek Syropolski
Piotr Szarozzyk
Jerzy Szczepanik-Dzikowski
Rafał Szczepański
Marek Szeniawski
Jacek Szerszeń
Jan Maria Szmidt
Beata Sztark
Mariusz Ścisło
Dariusz Śmiechowski
Michał Tatjewski
Witold Thumenas
Zbigniew Tomaszczyk
Janina Trepczyńska-Grynberg
Jakub Waclawek
Piotr Walkowiak
Krzysztof Wolski
Edward Wysocki
Krystyna Zielińska

zaprasza na seminarium:

"Funkcjonalne biuro 2010"

EFEKTYWNE, INSPIRUJĄCE I KOMFORTOWE

- Jak przeprowadzić prawidłowo briefing?
- Jak projektować biura innowacyjne i inspirujące?
- Jak ważną rolę pełni space programming i space planning?
- Jak współpracować w ramach grupy projektowej (steering committee)?

Przyjdź na seminaria organizowane przez miesięcznik "Office and Facility", a dowiesz się jak stworzyć efektywne, komfortowe i inspirujące biuro, które zwiększa wydajność pracowników nawet o kilkadziesiąt procent.

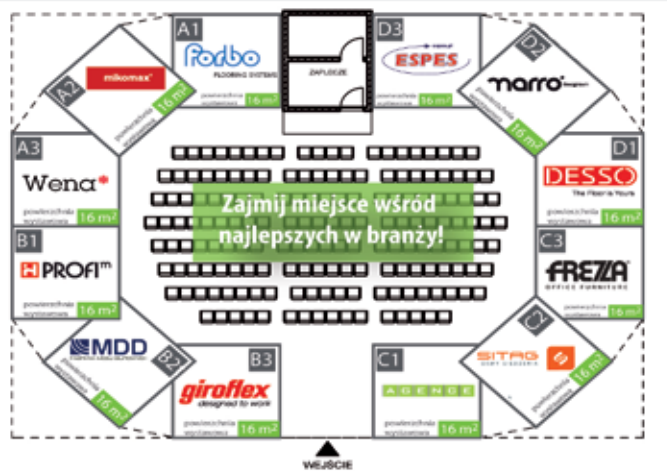
Seminaria, prowadzone będą przez uznanych specjalistów z Polski m.in.: architekta i projektanta – **Przemysława Stopę** oraz doświadczonych office i facility managerów. Spotkanie w Warszawie uświetni wystąpienie **Franka Duffy'ego** – architekta i konsultanta z Wielkiej Brytanii.

To także doskonała okazja do wymiany doświadczeń osób z branży: dyrektorów administracyjnych / office managerów, architektów oraz konsultantów ds. sprzedaży mebli biurowych i wyposażenia biura.

Program seminarium znajdziesz na www.offa.pl

Gdzie i kiedy:

- 09.03.2010 – Kraków (biurowiec Diamente Plaza)
- 23.03.2010 – Katowice (Galeria szyb Wilson)
- 06.04.2010 – Warszawa (konferencja i panele dyskusyjne – wykład Franka Duffy'ego, Park Postępu)
- 07.04.2010 – Warszawa (Park Postępu)
- 12.05.2010 – Łódź (biurowiec Business House)
- 09.06.2010 – Poznań (Malta Office Park)
- 14.09.2010 – Gdańsk (Tryton Gdańsk)
- 28.09.2010 – Wrocław (Młyn Sulkowice)

Patroni medialni:

ARCHITEKTURA • INFO
www.architektura.info

W-A.PL

A&B
Architekci & Inżynierzy

KONKURS NA OPRACOWANIE KONCEPCJI ARCHITEKTONICZNEJ PRZEBUDOWY WNĘTRZ I ELEWACJI FRONTOWEJ BUDYNKU GŁÓWNEGO OPOLSKIEGO TEATRU LALKI I AKTORA IM. ALOJZEGO SMOLKI

Zamawiający/Organizator: Opolski Teatr Lalki i Aktora oraz Stowarzyszenie Architektów Polskich Oddział w Opolu.

Sąd konkursowy w składzie:

arch. Robert Konieczny - przewodniczący sądu konkursowego, SARP Katowice
arch. Małgorzata Pilinkiewicz, SARP Katowice
Krystian Kobyłka - Dyrektor Naczelny i Artystyczny OTLiA
Aleksander Cyganiuk - Naczelnik Wydziału Inwestycji Miejskich
Bronisław Zamkotowicz Kierownik techniczny OTLiA
arch. Mariusz Tenczyński SARP Opole - sędzia referent

I NAGRODA

TREX Sp. z o.o. Warszawa

Zespół autorski:

Jacek Rzyski - generalny projektant - autor

Radosław Stach - autor

I nagrodę przyznano za właściwą decyzję ukształtowania bryły budynku. Przeprowadzona analiza we właściwy sposób dopasowuje nową zabudowę do skali ulicy, zachowując wysokość najwyższej kamienicy oraz odsuwa projektowany budynek od okien kamienicy mieszkalnej. Kontynuacja linii zabudowy kamienicy mieszkalnej i stopniowe jej wycofywanie naprowadza na główne wejście do budynku teatru. Jego właściwe zlokalizowanie jednoznacznie definiuje wejście do sali głównej i sali kameralnej. Zewnętrzny dziedziniec na poziomie wejścia do budynku, zagłębiony w stosunku do ul. Kośnego, jest dodatkową przestrzenią użytkowo-ekspozycyjną o wszechstronnym zastosowaniu. To rozwiązanie jest niewątpliwym atutem zwycięskiego projektu. Przestrzenie wewnętrzne dają możliwość wielorakiej aranżacji. Zabiegowa klatka schodowa w prosty sposób łączy wszystkie kondygnacje projektowanego budynku, jest jednocześnie jedynym elementem dekoracyjnym we wnętrzu.

II NAGRODA

+48 PRACOWNIA PROJEKTOWA S.C. SZYMON BRZEZOWSKI JULIUSZ ERDMAN

Zespół autorski:

Juliusz Erdman

Szymon Brzezowski

Joanna Nosal

Natalia Rowińska

Paweł Karpa

Anna Haudek

II nagrodę przyznano za właściwe podejście do kształtowania bryły budynku, poprawne zamknięcie pierzei ulicy i relację z otoczeniem. Doceniono prostotę i powściągliwość środków wyrazu.

Wątpliwości budzi zlokalizowanie wejścia, ze względu na zbyt małą przestrzeń pomiędzy budynkiem a ulicą.

Dużą zaletą koncepcji jest zaproponowany sposób poruszania się po budynku. Kolorowe przeszklenia uznano za nawiązanie do istniejącej elewacji frontowej teatru.

III NAGRODY nie przyznano

WYRÓŻNIENIE

PRACOWNIA ARCHITEKTURY GŁOWACKI - TOMASZ GŁOWACKI

Zespół autorski:

Tomasz Głowacki

Katarzyna Rybczyńska

Agnieszka Śliwińska

Sylwester Duda

Agnieszka Oślak

Aleksandra Rybczyńska

Mateusz Sikorski

Paweł Owczarek

Wyróżnienie przyznano za oszczędne w środkach potraktowanie elewacji frontowej, wpisujące się w pierzeję ulicy. Odległość projektowanego budynku od narożnej kamienicy budzi wątpliwości.

Proponowany układ pasmowy jest czytelny i konsekwentnie rozwiązuje poszczególne kondygnacje.

OPIS AUTORSKI I NAGRODY (fragmenty)

Założenia

Koncepcja przebudowy elewacji frontowej Opolskiego Teatru Lalki i Aktora imienia Alojzego Smolki jest zadaniem w wysokim stopniu symbolicznym. Tak, jak każda elewacja budynku o szczególnym znaczeniu publicznym, powinna zawierać treści związane ze znaczeniem definiowanej przez nią przestrzeni.

W przypadku teatru w Opolu przyjęto za symboliczną dla jego historii, miejsca w mieście i regionie, znaczenia na mapie cywilizacyjno-kulturalnej, postać jego założyciela.

Alojzy Smolka, lalkarz, snycerz i wizjoner, stworzył polski teatr, uniezależnił go, nadał mu formę i osobowość.

Następne pokolenia twórców i użytkowników związanych ze sceną opolską rozwijały jego myśl oraz dzięki istniejącej strukturze budowały nowe wartości.

W warstwie wizualnej, ikonograficznej, pamiętamy go między innymi dzięki zdjęciom a zwłaszcza dzięki temu, najbardziej znanemu, przedstawiającemu go z jedną z ulubionych marionetek, które sam tworzył.

Po przetworzeniu graficznym zdjęcia oraz użyciu nowoczesnych technologii projektowych nałożono jego obraz na delikatną strukturę nowych brył, uzyskując bazową siatkę konstrukcyjną, która następnie poddana została wymogom przeprowadzonej analizy przestrzennej.

Przestrzeń wewnętrzna, w której dominują schody wachlarzowe przechodzące w galerię – stanowią organiczny kontrapunkt dla „racjonalnej” geometrii brył zewnętrznych.

W symbolice nowej fasady nie mogło zabraknąć również echa obecnej, bajkowo – sentymentalnej elewacji holu stanowiącej znak rozpoznawczy Opolskiego Teatru Lalki i Aktora.

W nowej odsłonie ten sam, baśniowy świat, uzyskujemy oddzielając się od ulicy iluzją kryształów, drogocennych kamieni czy też brył lodu, które są symboliczną przestrzenią oddzielającą rzeczywistość od magicznego świata teatru.

Rozwiązania przestrzenne

1. Przeprowadzono analizę możliwości maksymalnego wykorzystania potencjału działki dla stworzenia obiektów kubaturowych zgodnych z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Śródmieście Va”, (w trakcie opracowania), zgodnych z warunkami technicznymi, jakim powinny odpowiadać budynki oraz ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690, z późn. zm. Dz. U. Nr 56) oraz uwzględniających wytyczne Użytkownika.

W wyniku tego działania ustalono założenia wyjściowe:

2. W celu ochrony przed przesłanianiem okien tylnej elewacji budynku przy Pl. M. Kopernika pierwsza bryła holu teatru została możliwie maksymalnie obniżona i odsunięta na odległość 6 metrów od okien kamienicy.

Pozwoliło to zachować naturalne oświetlenie pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi dopuszczone przepisami (war. tech. §13.1 pkt. 2, pkt. 6) .

- ze względów bezpieczeństwa pożarowego ściana i dach holu teatru skierowane w stronę okien budynku mieszkalnego nie posiadają okien ani przeszkleń i są oddzieleniem pożarowym REI 120 – o dwugodzinnej odporności ogniowej.

- jedną ścianą przeszkloną w w/w holu jest ściana skierowana w stronę ul. A. Końskiego.

3. Ze względu na konieczność zapewnienia dojazdu widzów i pozostawienia istniejącej zatoki autobusowej, przyjęto minimalną możliwą szerokość chodnika 3.0 m, która odsuwa możliwą zabudowę o 1.7 m od linii pierzei ulicy co najmniej na odcinku długości w/w zatoki.

4. Ze względu na możliwość doświetlenia światłem dziennym pomieszczeń strefy wejściowej związanych z szatnią i klubem na poziomie +/- 0.00 cofnięto o 1 m elewację na odcinku holu głównego, wytworząc wzdłuż całej elewacji szacht doświetlający przyziemie.

- poza oddziaływaniem cofnięcia wymuszonego linią zatoki autobusowej, ponad przejazdem w głąb posesji, wykorzystano obowiązującą linię zabudowy zgodną z licem budynku przy ul. Końskiego 2 i pierzeją ulicy.

5. Ze względu na podwyższenie stropu sceny do wysokości 16 m oraz dopuszczeniu przez warunki konkursu modyfikacji planowanej maksymalnej (12 m) wysokości budynku przy ul. Końskiego 2a podniesiono miejscowo fragment budynku do w/w wysokości. Wiąże się to również z możliwością maksymalnego wykorzystania dostępnej do zabudowania kubatury, ponieważ przestrzeń ta sąsiaduje w ostrej granicy ze ślepa ścianą sąsiedniego budynku mieszkalnego (war. tech. §12 pkt. 6) .

- w celu umożliwienia transportu dekoracji bezpośrednio z samochodu do lewej kieszeni sceny podwyższono wysokość stropu przejazdu bramowego, aby zmieścić wymagany warunkami konkursu otwór na transport dekoracji 3 x 3 m.

- pozostała część holu nie przekracza dopuszczalnych ustaleniami mpzp 12 m wysokości (z wyjątkiem holu bezpośrednio przed salą – przesłanianie okien kamienicy).

- elewację utworzoną ponad dachami holu teatru, zwróconą w stronę Placu M. Kopernika, przeszklono w celu wytworzenia drugiej fasady głównej na osi oddziaływania z Placem Kopernika, pełniącą rolę interaktywnego ekranu miejskie-

go, którego część może w przyszłości stanowić ekran multimedialny zestawiony z wybranych pól wypełniających konstrukcyjny szkielet bryły.

- ze względów funkcjonalnych, w drugiej, środkowej bryle budynku, przeszklono płaszczyznę dachu.

W rezultacie przeprowadzonej analizy uzyskano bryłę nowego holu teatru składającą się z trzech części składowych o powierzchni 532.0 m² i kubaturze 2.586, 0 m³.

Rozwiązania funkcjonalne

Cyrkulacja Użytkowników

Poziom +/- 0.00:

Główne wejście do budynku usytuowano na poziomie +/- 0.00 i znajduje się ono w rejonie przejazdu pod przewieszoną bryłą „baśniowego saloniku”.

Rozwiązanie zakładające umieszczenie wejścia głównego poza linią pierzei jest próbą zintegrowania przestrzeni łączącej stary teatr z nowym budynkiem małej, tworząc tym samym kameralną otwartą przestrzeń artystyczną.

Przy wejściu przewidziano możliwość kupienia biletów oraz usytuowano biuro organizacji widowisk.

Przechodząc dalej, użytkownik ma możliwość skorzystania z toalet, szatni i kawiarni – klubu z własnym ogródkiem otwieranym w sezonie letnim.

Na górę, do holu głównego prowadzą rzeźbiarskie, wachlarzowe schody oraz hydrauliczna winda osobowa.

Poziom + 3.40:

Po wejściu lub wjechaniu do holu głównego o powierzchni 124 m² użytkownicy znajdują się w rzeczywistym foyer dużej sali teatralnej, z bocznego holu dostępne są toalety, w tym toaleta dla niepełnosprawnych.

Poziom + 7.00:

Po pokonaniu kolejnego zakrętu schodów wachlarzowych, użytkownik trafia na rampę – galerię, której jedna, wysoka na około 2 m ściana stanowi jednocześnie powierzchnię wystawienniczą – wewnątrz, wypełniona jest kratownicą stalową będącą jej główną konstrukcją.

Rampą wchodzimy do Baśniowego Saloniku, do którego można się również dostać windą osobową.

Jako niezależne dojście do tego poziomu może służyć dodatkowa klatka ewakuacyjna, która przy odpowiednio rozwiązanej elektronicznej kontroli dostępu, może obsługiwać jednocześnie poziom zaplecza sceny.

Rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe.

Nową bryłę budynku teatru zaprojektowano w konstrukcji mieszanej żelbetowo-stalowej.

Zewnętrzne ściany nośne oraz stropodach nad holem głównym tworzą stalowe struktury o trójkątnych modułach, o boku ok. 100cm, wypełnione zestawami tafli szklanych lub rdzeniem z wełny mineralnej i białą okładziną ceramiczną.

Stropy żelbetowe o rozpiętości do 9 m, oparte są na trzech parach skośnych słupów stalowych (strop nad parterem), na żelbetowym trzonie klatki schodowej oraz na wzmocnionej konstrukcji ścian zewnętrznych nowego i starego budynku.

Część budynku zawieszona nad przejazdem i przylegająca dylatacją do ślepej ściany budynku mieszkalnego oparta jest po jego stronie na tarczy żelbetowej, zakrywającej ślepa elewację tegoż budynku.

Ściana zewnętrzna o strukturze „kryształów” zbudowana jest z dwóch warstw szkła.

- zewnętrzne, typowe dla ściany kurtynowej zestawy szklane z ukrytą podkonstrukcją, zamocowane do samonośnej struktury będącej konstrukcją ścian i dachu,

- wewnętrzne tafle szkła bezpiecznego - laminowanego warstwowo - zamocowane pod kątem do płaszczyzny elewacji, z natryskiem ołowionym lub lustrzanym, które zniekształcają obraz i światło przechodzące przez elewację, naśladując geometrię pryzmatu.

W rejonie elewacji z kryształów pożądane jest wykończenie powierzchni konstrukcyjnej stalowej w sposób, który umożliwi powstawanie dodatkowych odbić i refleksów - np. srebrny lakier na wysoki połysk, polerowanie lub chromowanie konstrukcji.

W celu wzbogacenia plastycznego efektu, elewacja powinna być odpowiednio iluminowana w nocy.

Ściany i sufity we wnętrzach, w których jedną z elewacji stanowi ściana z pryzmatów szklanych, wyłożone są pomiędzy siatką widoczną konstrukcji, płytami akustycznymi z prasowanej wełny mineralnej pomalowanymi na kolor satynowy lub biały. Widoczna struktura konstrukcji polakierowana jest proszkowo na biało.

Podłogi wykończone są ciemnym lastrico szlifowanym na wysoki połysk.

Instalacja wentylacji mechanicznej - nawiewnej i wywiewnej - oraz instalacja oddymiania umieszczona jest w przestrzeni sufitu podwieszono nad poziomem +/- 0.00 i obsługują również przestrzenie ponad stropem za pomocą laminarnych nawiewników podłogowych.

Przewiduje się instalację chłodniczą o niewielkiej mocy ze względu na północną i północno-wschodnią ekspozycję elewacji i spodziewane, niskie zyski ciepła.

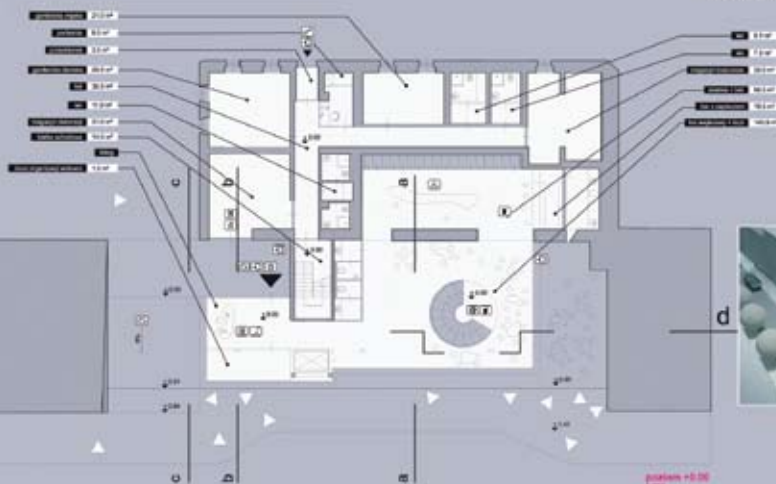
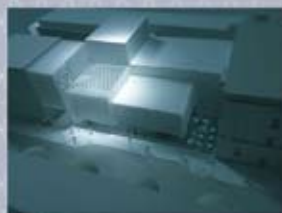
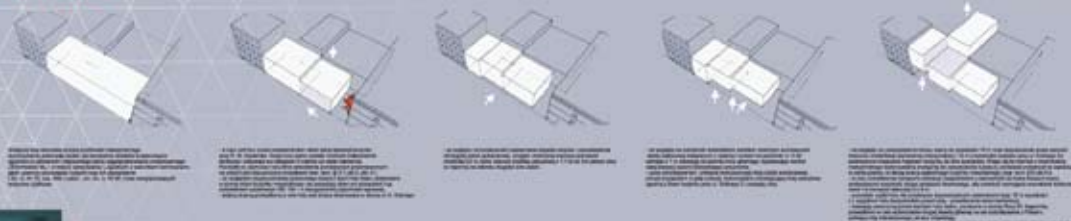
Konkurs na opracowanie koncepcji architektonicznej przebudowy wnętrza i elewacji frontowej budynku głównego Opolańskiego Teatru Lalki i Aktora im. Alojzego Smolki w Opolu.

612218

analiza

612218

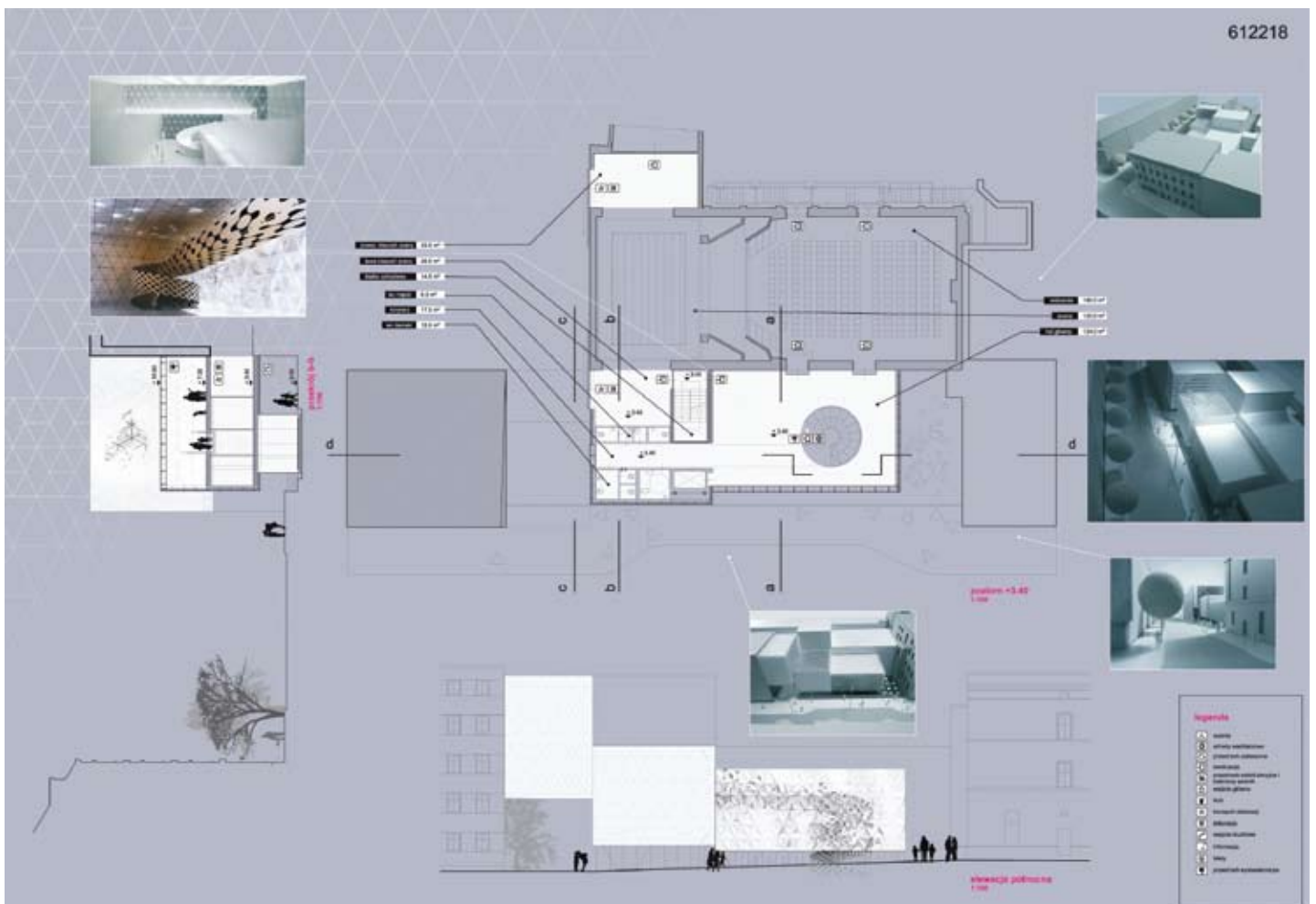
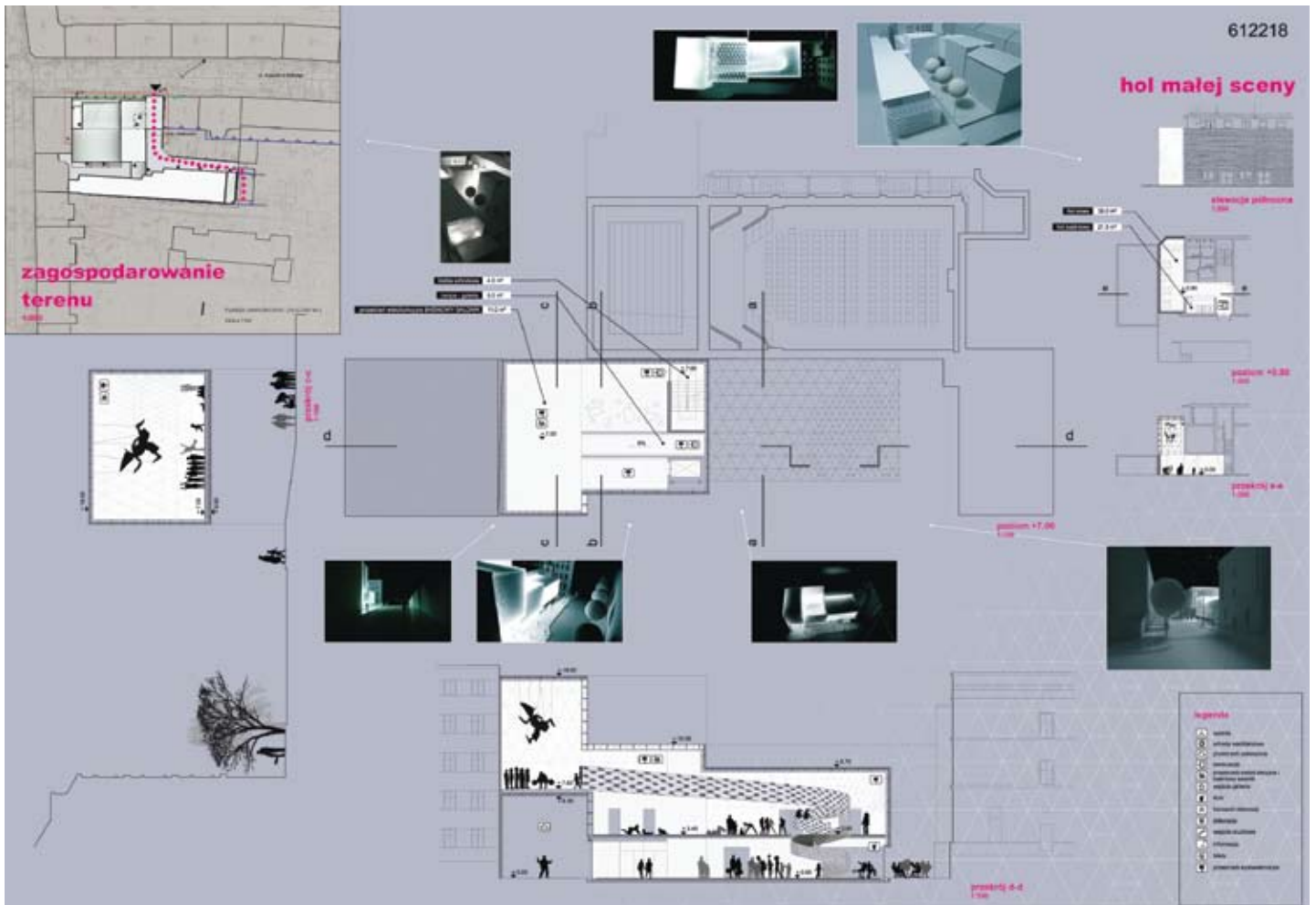

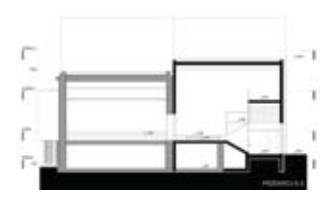
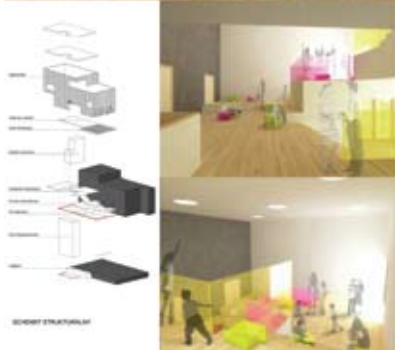
parametryzacja fasad

legenda

[Symbol]	strop
[Symbol]	ściana zewnętrzna
[Symbol]	ściana wewnętrzna
[Symbol]	okno
[Symbol]	drzwi
[Symbol]	schody
[Symbol]	podłoga
[Symbol]	prace ziemne
[Symbol]	prace fundamentowe
[Symbol]	prace konstrukcyjne
[Symbol]	prace wykończeniowe
[Symbol]	prace instalacyjne
[Symbol]	prace ogólnobudowlane
[Symbol]	prace inżynierskie
[Symbol]	prace geodezyjne
[Symbol]	prace projektowe
[Symbol]	prace kosztorysowe
[Symbol]	prace nadzoru
[Symbol]	prace wykonawcze
[Symbol]	prace eksploatacyjne

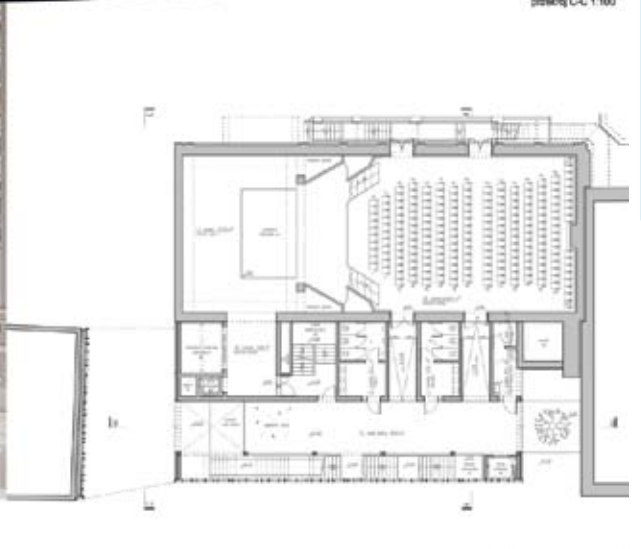
przeznaczenie walczywny na kond. 42

przeznaczenie C-C 1-100

sklepisko wycieczki na kond.0 i bawienia w foyer budynku na kond. 1

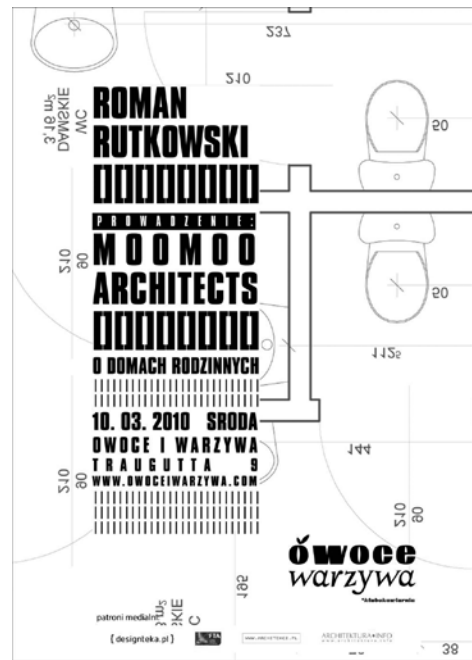
NOWA ŁÓDZKA KLUBOKAWIARNIA „OWOCE I WARZYWA” ROZPOCZYNA OD MARCA SERIĘ SPOTKAŃ Z NAJLEPSZYMI POLSKIMI ARCHITEKTAMI. DYSKUSJE POPROWADZĄ ŁUKASZ PASTUSZKA I KUBA MAJEWSKI Z MOOMOO ARCHITECTS.

Pierwszym gościem (10 marca) będzie Roman Rutkowski z Wrocławia – wykładowca na wydziale architektury tamtejszej Politechniki. Korespondent międzynarodowego magazynu „A10 – new European architecture”. Krytyk architektury, właściciel wrocławskiej pracowni RR-a. Wielokrotnie wyróżniany za swoje projekty domów jednorodzinnych. Na temat jego własnego domu we Wrocławiu, którego głównym budulcem było drewno i płyta OSB, artykuł wraz z wywiadem zamieścił m.in. prestiżowy The New York Times.

Gospodarzami spotkań będą utalentowani architekci z łódzkiej pracowni Moomoo, zakwalifikowani w zeszłym roku przez prestiżowy magazyn Wallpaper do grona 30 najbardziej obiecujących biur architektonicznych na świecie. Obecność Moomoo w roli prowadzących spotkania pozwoli na swobodne i jednocześnie profesjonalne kreowanie dyskusji i rozwijanie głównego wątku.

Na kwietniowe spotkanie (07.04) właściciele Owoców i Warzyw zaprosili Marka Diehla. Łódzkiego architekta, odpowiedzialnego m.in. za projekt pierwszego biurowca klasy A w tym mieście – Textorial Park, łączącego w sobie zrewitalizowane XIX-wieczne pofabryczne magazyny, z nowoczesną architekturą, a wszystko w otoczeniu zabytkowego osiedla Księży Młyn. Projekty Marka Diehla okazały się najlepsze również w dwóch bardzo ważnych dla Łodzi konkursach urbanistycznych – na zagospodarowanie pl. Niepodległości i przestrzeni między pl. Wolności a Manufakturą.

Niezwykle inspirująco zapowiada się spotkanie z Jakubem Szczepnym – 12 maja. Jego interdyscyplinarne podejście może poszerzyć horyzonty wielu młodych osób zainteresowanych projektowaniem. Jako architekt jest członkiem biura Centrala Designers Task Force, które odpowiada m.in. za adaptację dworca Warszawa Powiśle na klubokawiarnię, co z pewnością jest bardzo bliskie organizatorom spotkania. Jako Architekt -artysta zaprojektował m.in. niezwykle dom o szeroko-

ści 1,5 metra dla znanego pisarza Etgara Kereta na warszawskiej Woli. Jako artysta jest autorem wielu instalacji stworzonych m.in. podczas festiwalu Era Nowe Horyzonty, czy w akcjach artystycznych Synchronicity czy Zniknij nad Wisłą. Celem właścicieli Owoców i Warzyw jest stworzenia miejsca zarówno swobodnego, spontanicznego jak i twórczego, inspirującego, kształtującego. „Chcemy zrealizować wizję wykładu idealnego – kawa, partnerskie relacje, nieformalna atmosfera, inspirujący goście i wysoki poziom prezentowanych treści”-mówią zgodnie Ania Marczyk i Michał Sobolewski z Owoców.

Kolejne spotkania odbędą się w czerwcu, październiku, listopadzie i grudniu. Nazwiska architektów poznamy wkrótce. Imprezie patronują: Architekti.pl, Architektura.info, Architektura Murator, Design-tekta.pl, Fundacja Twórców Architektury

SPROSTOWANIE

W numerze 11/12 „Komunikatu” z 2009 r. w tekście dot. współpracy w ramach Grupy Wyszehradzkiej V4 (str. 46), a ściślej w informacji o wystawie domów jednorodzinnych – w składzie autorskim Szarego Domu w Jurze, zabrakło nazwiska autorki wnętrz arch. Ewy Sidzińskiej-Jasek.

Autorce i Czytelników przepraszamy za to przeoczenie.

PODZIĘKOWANIA

W ferworze przedjazdowych przygotowań zapomniałam wspomnieć o pomocy jaką w wyposażeniu nowego pokoju redakcji udzieliły mi pracownia Bulanda, Mucha Architektki, firma Desso oraz Sun Optima. Wdzięczność swoją wyrażałam już osobiście, by jednak pozostał ślad w formie słowa pisanego - serdeczne podziękowania przesyłam raz jeszcze dla Andrzeja Bulandy, Włodzimierza Muchy, Eugeniusza Mierzwy i Jarosława Uhrnya.

Agnieszka Bulanda

PROF. STEFAN KURYŁOWICZ REPREZENTANTEM EUROPY W KOMITECIE DORADCZYM SEKRETARZA GENERALNEGO ONZ

Architekt Stefan Kuryłowicz z warszawskiej pracowni APA Kuryłowicz & Associates i wiceprezes SARP został powołany przez sekretarza generalnego ONZ - Ban Ki Muna, jako jedyny Europejczyk do komitetu doradczego ds. przebudowy siedziby ONZ w Nowym Jorku. Dodać należy, że krajów członkowskich jest ponad 190 a Komitet jest jedynie pięcioosobowy, co jest niewątpliwym wyróżnieniem. Jak powiedział prof. Kuryłowicz – „jest to dowód uznania dla dokonań całego naszego środowiska, którego jest skromnym reprezentantem”.

Serdecznie gratulujemy !

ab

PARTNERZY SARP

SYSTEMY DACHÓW ZIELONYCH DROGA DO ZIELONEGO OBSZARU

BAUDER

Bauder jako specjalistyczna firma produkująca materiały do izolacji dachów płaskich, był prekursorem w zakresie budynków z zielonymi dachami, opracowując i sprzedając na rynku pierwszą papę bitumiczną odporną na przerastanie korzeni. Dzisiejszy powrót do rozwiązań ekologicznych, dbałość o zmniejszenie strat energii eksploatacyjnej w budownictwie, sprawiły, że dach zielony staje się normalnością.

Zazielenienie intensywne
Zazielenienia intensywne, przy odpowiednich założeniach technicznych budowy i zieleni, pozwalają na ukształtowanie i użytkowanie jak wolne tereny. Przy odpowiedniej grubości warstwy vegetacyjnej mogą być posadzone na dachu nawet drzewa. Wykonanie i utrzymanie zazielenienia intensywnego jest również intensywne. Zazielenienia intensywne stawiają wysokie wymagania statyczne i muszą być regularnie pielęgnowane. Również trawa, z uwagi na wysokie wymagania pod względem zaopatrzenia w wodę

i składniki odżywcze, stanowi formę zazielenienia intensywnego. Krótko o układzie dachu zielonego Powyżej hydrolizacji odpornej na przenikanie korzeni układy, zazielenienia ekstensywnego w wykonaniu wielowarstwowym oraz zazielenienia intensywnego, z reguły składają się z następujących warstw:

Zieleń
Zazielenienie intensywne wg ustalonej listy roślin. Zazielenienie ekstensywne np. Baudera natryskiem lub byliny płytkorzeniowe.

Warstwa vegetacyjna
Na ekstremalnym stanowisku jakim jest dach warstwa vegetacyjna musi roślinom zapewnić dobre warunki wzrostu. FLL (zrzeszenie rzemiosł ukształtowania krajobrazu i ogrodów) opracowało dla substratów vegetacyjnych szczegółowe warunki chemiczno-fizyczne. Obok zdolności gromadzenia wody o jakości substratów vegetacyjnych decydujące są: stabilność struktury, przepuszczalność wody

i wielkość uziarnienia. Substraty vegetacyjne Baudera dla ekstensywnego i intensywnego zazielenienia badane są zgodnie z FLL.

Warstwa filtrująca
Włóknina filtrująca, umieszczona między nośną warstwą vegetacyjną i warstwą odsączającą, zapobiega zamuleniu drobnymi cząsteczkami warstwy odsączającej i zapewnia jej długotrwałą funkcję.

Warstwa odsączająca i gromadząca wodę
Nadmiar wody, który układ zazielenienia nie może zgromadzić, musi być odprowadzony. Funkcję tę przejmuje warstwa odsączająca. Liczne rodzaje elementów odsączających jak np. „Bauder Wasserspeicherplatte” (zasobnik wody) mogą również jeszcze wodę zgromadzić, a poza tym tworzą dodatkową przestrzeń dla korzeni roślin.

Warstwa zabezpieczająca
Przed wszystkim w fazie budowy hydroizolacja dachu musi być zabezpieczona przed uszkodzeniami mecha-

nicznymi. Pod zazielenienie ekstensywne jako warstwa zabezpieczająca z reguły wystarczy zwykła włóknina syntetyczna o wadze 300 g, np. Bauder Schutzvlies W 300.

Warstwa rozdzielcza i ślizgowa
Warstwa rozdzielcza i ślizgowa zapewnia czysty rozdział układu dachu zielonego od pokrycia dachu i tym samym zapobiega niepożądanym ciężkim obciążeniom.

Zazielenienia ekstensywne rodzaju jednowarstwowego
Odmienne od wyżej opisanych warstw zazielenienie ekstensywne można wykonać również jednowarstwowo. Specjalne substraty vegetacyjne dla zazielenienia jednowarstwowego przejmują funkcję warstwy vegetacyjnej, nośnej i odsączającej.

Bauder Polska Sp. z o.o.
ul. Kutrzeby 16 G lok. 141
61-719 Poznań
tel: 061 8857 900 fax: 061 8207-201
www.bauder.pl
info@bauder.pl

KONKURS NA OPRACOWANIE URBANISTYCZNO – ARCHITEKTONICZNEGO PROJEKTU KONCEPCYJNEGO REJONU MIĘDZY ULICAMI: SZYPERSKĄ, ESTKOWSKIEGO, GARBARAMI, PIASKOWĄ W POZNANIU

Organizator-zamawiający:
Zarząd Komunalnych Zasobów Lokalowych w Poznaniu we współpracy ze Stowarzyszeniem Architektów Polskich Oddział w Poznaniu

Skład sądu konkursowego:

Przewodniczący: arch. Tadeusz Jurga – z-ca Dyrektora Wydziału Urbanistyki i Architektury Urzędu Miasta w Poznaniu Członkowie:

Maria Strzałko - Miejski Konserwator Zabytków w Poznaniu
Jarosław Pucek – Dyrektor Zarządu Komunalnych Zasobów Lokalowych w Poznaniu, który zastąpił na stanowisku dyrektora ZKZL p. Piotra Puszczkowskiego i brał udział w pracach sądu na etapie oceny prac i rozstrzygnięcia konkursu
Krzysztof Jonczyk – Dyrektor Wydziału Gospodarki Nieruchomościami w Poznaniu, którego z powodu choroby zastąpił w pracach sądu na etapie oceny prac i rozstrzygnięcia konkursu z-ca sędziego: arch. Stefan Wojciechowski SARP Poznań arch. Michał Ankiersztajn SARP Poznań arch. Stanisław Mikołajczak SARP Poznań arch. Eugeniusz Skrzypczak SARP Poznań arch. Grzegorz Cencek – sędzia referent SARP Poznań arch. Katarzyna Wrońska – sekretarz organizacyjny, SARP Poznań.

Wnioski pokonkursowe
Sąd konkursowy z satysfakcją stwierdza, że konkurs przyniósł oczekiwane przez Zamawiającego efekty, zarówno w skali makro w postaci rozwiązań terenu śródmiejskiego jak i w skali mikro – w rozwiązaniach budynku Straży Miejskiej.
Sąd konkursowy stwierdza, że wszystkie prace reprezentują wysoki poziom merytoryczny poprzez różnorodne podejście do problemu kształtowania przestrzeni publicznej.

Ta zdegradowana przestrzeń część miasta Poznania wraz ze swoim różnorodnym sąsiedztwem postawiła przed uczestnikami konkursu wysokie wymagania, z których autorzy prac umiejętnie się wywiązali. Po analizie problemów objętych konkursem sąd konkursowy podkreśla, że rozwiązanie tego tematu było trudne i

bardzo zróżnicowane. O skali trudności świadczyć też może fakt, że tylko 13, ze zgłoszonych 33 uczestników konkursu złożyło prace konkursowe.

Trudność konkursu polegała na rozwiązaniu problemu w skali funkcjonalno– architektonicznej budynku przeznaczonego dla Straży Miejskiej poprzez urbanistykę całego kwartału, aż po wpisanie wszystkich tych składników w kontekst przestrzenny miasta Poznania z jego ważnymi elementami historycznymi i osiami widokowymi.

Wspólnym wyróżnikiem wielu prac są otwarcia widokowe w elewacjach: południowej i wschodniej z wglądem do wnętrza kwartału na zabudowę przemysłową i zabytkowy dworek. Różnorodność tych otwarć potwierdza różne odniesienia do kontekstu otoczenia.

Sąd konkursowy uważa, że główna myśl ideowa zawarta w pracy nagrodzonej I nagrodą powinna być respektowana w przypadku kontynuowania prac planistycznych dla tego obszaru.

Na marginesie rozstrzygnięcia konkursowego sąd konkursowy uważa za stosowne publicznie wyrazić swoje zdecydowanie negatywne stanowisko wobec zamiarów wykonania formy minaretu z istniejącego komina przemysłowego dawnej fabryki papieru.

Sąd konkursowy uważa, że realizacja tego zamierzenia: jest obca kulturowo nakłada się na osie widokowe w kierunku na katedrę i na pobliski budynek dawnej synagogi

może być odebrana jako prowokacja o charakterze religijnym może być odebrana jako próba ośmieszenia symbolu religijnego – minaretu, poprzez jego realizację na kominie przemysłowym nie posiada żadnych istotnych walorów artystycznych związanych z wydarzeniami kulturalnymi miasta Poznania.

I NAGRODA
AD ARTIS EMERLA, JAGIEŁŁOWICZ, WOJDA SP.J., Kraków arch. Arkadiusz Emerla

mgr sztuki Piotr Jagiełłowicz arch. Maciej Wojda

Nagrodę przyznano za:

- generalną dyspozycję rozwiązań urbanistyczno–architektonicznych kwartału z otwarciami na zabytkowe budynki pofabryczne i dworek z jego powiązaniem z projektowanym zielonym skwerem
- poprawną kompozycję przestrzenną kwartału miejskiego w planie i gabarycie
- uwolnienie wnętrza kwartału dla przestrzeni zielonej, która stanowi odpowiednią ekspozycję dla dworku
- za generalną dyspozycję ukształtowania i rozwiązań materiałowych (szkło, metal) elewacji południowej kwartału (zadanie II) stanowiącej dobry kontekst dla obiektów zabytkowych poprzemysłowych, ceglanej szkoły i przeszklonej bryły biurowca w budowie
- odwagę, oryginalność w kształtowaniu brył i elewacji o charakterze średnio-wiekowym

Uwagi do projektu:

- schematyczna i monotonna forma skrzydła północnego zabudowy (zadanie III)
- brak dyspozycji rozwiązania architektonicznego parteru budynku pierzei południowej
- rozwiązanie narożnika południowo–zachodniego z częściowo odsłoniętą ścianą szczytową istniejącej kamienicy
- brak zabezpieczenia potrzeb parkingowych dla budynku Straży Miejskiej

Zalecenia pokonkursowe:

- należy poprawić rozwiązania narożników budynku wzdłuż ul. Estkowskiego
- należy przeanalizować sposób rozwiązania skrzydła północnego
- należy dopracować formę podcieni w budynku wzdłuż ul. Estkowskiego
- należy zwiększyć ilość miejsc parkingowych dla budynku Straży Miejskiej w ramach zadania I

II NAGRODA
GRUPA WARSZTAT, Poznań (zespół zebrany wyłącznie na potrzeby konkursu) arch. Katarzyna Janiak arch. Anna Nowacka – Rapke

arch. Piotr Rapke arch. Mikołaj Wower

Nagrodę przyznano za:

- odmienne, indywidualne rozwiązanie kwartału z interesującym i intrygującym narożnikiem północno–zachodnim i przełamana oś widokową w kierunku dworku
- ciekawe i interesujące rozwiązania przestrzenne kameralnych wnętrz dziedzińców kwartału, które porządkują zespoły obiektów o różnych funkcjach i formach tworząc indywidualne enklawy
- próbę ujęcia dworku w kadr sąsiedniej zabudowy, która wyodrębnia obszar o szczególnym klimacie XVIII–wiecznego Poznania
- poszukiwanie otwarć i wglądów do wnętrza kwartału w elewacji południowej
- dobre rozwiązanie funkcji budynku Straży Miejskiej, które pozwala na integrację dwóch przestrzeni wewnętrznych powiązanych salą wielofunkcyjną

III NAGRODA
PRACOWNIA PROJEKTOWA J. P. WOŹNY, Poznań

Autorzy:
arch. Przemysław Woźny arch. Joanna Wystariska – Woźny
Zespół projektowy:
arch. Michał Szuniewicz, arch. Adam Zieliński
Tomasz Mor i Przemysław Olejnik – studenci Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej

Nagrodę przyznano za:

- rygorystyczny, ale klarowny układ urbanistyczny
- próbę poszukiwania oryginalnej oprawy architektonicznej skrzyżowania i ul. Estkowskiego
- spokojną propozycję aDAPtacji formy budynków zabytkowych poprzemysłowych
- interesujące rozwiązanie wnętrza kwartału asymilującego zabytkowy budynek dworku

OPIS AUTORSKI I NAGRODY

Opis przyjętej idei architektoniczno – urbanistycznej.

Na terenie objętym konkursem obiekty o walorach historyczno – zabytkowych usytuowane są nie tylko w pierzejach zewnętrznych ulic lecz również na wewnętrznych dziedzińcach. Głównym założeniem ideowym stało się wydobycie nie tylko tkanki historycznej kwartału lecz także elementów występujących w jego wnętrzu na zasadzie stworzenia sceny, w której rolę scenografii spełniają historyczne budynki zewnętrzne, aktorami są pozostałe obiekty wewnątrz dziedzińca a nowa zabudowa stwarza wrażenie ażurowej zasłony, która uwzględniając charakter i przeszłość tego miejsca – fabryki papieru, stworzona jest w formie nawiniętych na rolki pasów papieru.

Opis założonego programu i rozwiązań funkcjonalnych.

Projekt zakłada lokalizację dwóch nowych budynków oraz renowację już istniejących. Całość założenia przeznaczona jest na funkcje administracyjno biurowe. Wyjątkiem jest zabytkowy dworek, w którym zakłada się lokalizację domu kultury, lubi innej instytucji kulturalnej. W celu zapewnienia obsługi komunikacyjnej budynku południowego zaplanowano nadbudowę części oficyny kamienicy przy ul. Piaskowej. W projektowanych budynkach przewiduje się lokalizację agend urzędu miasta itp. Partery budynków przeznaczone zostały na cele usługowe. Opis relacji z istniejącą zabudową historyczną.

Zgodnie z zasadą otwarcia się na obiekty zabytkowe wewnątrz dziedzińca stworzono możliwość oglądania ich poprzez projektowaną zabudowę podkreślając ich walory i znaczenie. Konsekwentnie przeprowadzono czytelny podział między tkanką historyczną kwartału a nową zabudową. Kształt nowej zabudowy w formie nawiniętych na rolki, wzajemnie się przenikających pasów papieru wykorzystuje zalety ażurowych siatek stalowych, które oglądane pod pewnym kątem nakładają się na siebie tworząc wrażenie papieru lecz pod innym kątem stają się całkiem przezroczyste odsłaniając obiekty historyczne wewnątrz kwartału.

Opis obsługi komunikacyjnej terenu.

Obsługę komunikacyjną obszaru zapewnia droga wewnętrzna (wjazd od ul. Piaskowej), która pełni również funkcję drogi pożarowej. Droga pożarowa wykończona została w części elementami ażurowymi, które umożliwiają zazielenienie się nawierzchni a są w stanie przenieść odpowiednie obciążenia. Garaż podziemny, jednopoziomowy, z wjazdem od strony północnej zlokalizowany został w linii zadania nr. 3. Plac między budynkami stanowi ogólnodostępną strefę dla pieszych z miejscami do rekreacji i wypoczynku.

Opis realności zaproponowanych rozwiązań wraz z podziałem na zadania.

Całość założenia oparta jest o konstrukcje żelbetowe, słupowo – płytowe stwarzając możliwości swobodnego kształtowania poszczególnych kondygnacji. Wszelkie nadbudowy założono w formie lekkich konstrukcji stalowych. Całość z lekkimi osłonowymi szklanymi ścianami zewnętrznymi została obudowana ażurowymi siatkami na podkonstrukcji stalowej. Siatki te odsunięte od fasady szklanej wytwarzając pion wentylacyjny stanowią dodatkowo pas pochłaniający część promieni słonecznych. Całość założenia pozwala na osobne realizowanie poszczególnych zadań.

Opis przyjętych rozwiązań przebudowy i rozbudowy dawnej fabryki papieru na potrzeby Straży Miejskiej Miasta Poznania wraz z podaniem szacunkowego kosztu realizacji netto.

Budynek główny (od ul. Szyperskiej) składa się obecnie z trzech kondygnacji nadziemnych i jednej podziemnej. Zaproponowano nadbudowę budynku o jedną kondygnację. Nadbudowa będzie miała charakter lekkiej konstrukcji stalowej ze szklanymi ścianami osłonowymi oraz dodatkową osłoną w postaci ażurowych siatek rozpianych za pomocą linek na podkonstrukcji stalowej. W tej części zaproponowano również częściowe przeszklenie dachu w postaci świetlika. Proponowana nadbudowa o jedną kondygnację przywraca historyczną ilość kondygnacji w obiekcie.

Fragmety stropów kondygnacji pierwszego i drugiego piętra zostaną rozcięte wzdłuż belki konstrukcyjnej i słupów biegnących w podłużnej osi budynku wytwarzając otwarcie przez wszystkie kondygnacje w postaci atrium aż do świetlika

dachowego.

W efekcie część budynku za belką i słupami konstrukcyjnie pozostanie bez zmian, natomiast po stronie atrium będzie mieć nowe stropy żelbetowe (piętra 1 i 2) rozpięte pomiędzy ścianą zewnętrzną i projektowaną belką stalową biegnącą wzdłuż otworu, podwieszoną za pomocą stalowych cięgien do głównych belek konstrukcyjnych zlokalizowanych w poziomie dachu i rozpiętych pomiędzy ścianami zewnętrznymi.

W atrium zaprojektowano dwie otwarte klatki schodowe o lekkiej konstrukcji stalowej obsługujące wszystkie kondygnacje łącznie z piwnicą.

Budynek wyposażono w nowoprojektowaną instalację elektryczną, wod.-kan., wentylacji mechanicznej i klimatyzacji.

W obiekcie założono ponadto nowoprojektowaną instalację sygnalizacji pożaru, instalacje tryskaczowe oraz system oddymiania atrium w świetliku w postaci uchylnych klap dymowych.

W centralnej części budynku zaprojektowano przeszkloną windę z szachtem o konstrukcji stalowej obsługującą wszystkie kondygnacje budynku.

W budynku głównym założono wyburzenie starego szybu windowego znajdującego się na elewacji od strony wejścia projektując w tym miejscu na parterze wejście główne do budynku oraz uzupełniając okna w elewacji w kształcie i detalu identycznym jak istniejące okna w budynku.

Zachowano stare słupy i belki konstrukcyjne biegnące wzdłuż atrium oraz zachowano zabytkowe stropy piwnicy.

Koncepcja rozcięcia poszczególnych kondygnacji wzdłuż budynku w postaci atrium odsłania stary układ konstrukcyjny wraz z wydobyciem istniejących słupów a podwieszenie części nowych stropów pozwala na maksymalne wyeksponowanie tego układu.

Budynek wejściowy (od ul. Estkowskiego) składa się obecnie z jednej kondygnacji parterowej oraz częściowego podpiwniczenia. W tej części zaproponowano uzupełnienie kondygnacji piwnicy do budynku głównego oraz nadbudowę o jedną kondygnację. Nadbudowa będzie miała charakter lekkiej konstrukcji stalowej ze szklanymi ścianami osłonowymi oraz dodatkową osłoną w postaci ażurowych siatek na lekkiej podkonstrukcji stalowej.

Ta część budynku z projektowanym przebicciem ściany szczytowej na ulicę Estkowskiego będzie pełniła funkcję głównego wejścia do budynku straży miejskiej z zewnątrz wraz z możliwością przejścia na dziedzińiec i do głównego budynku. Zaproponowano również możliwość połączenia wewnątrz hallu wejściowego z budynkiem głównym (podobnie na piętrze 1).

Budynek pomocniczy (od strony zachodniej) wyburzono i zaproponowano w to miejsce nowy budynek niepodpiwniczony, dwukondygnacyjny z projektowaną klatką schodową obsługującą również budynek wejściowy.

Budynek zaprojektowano w tradycyjnej konstrukcji żelbetowej, słupowo płytowej z murywanymi ścianami zewnętrznymi.

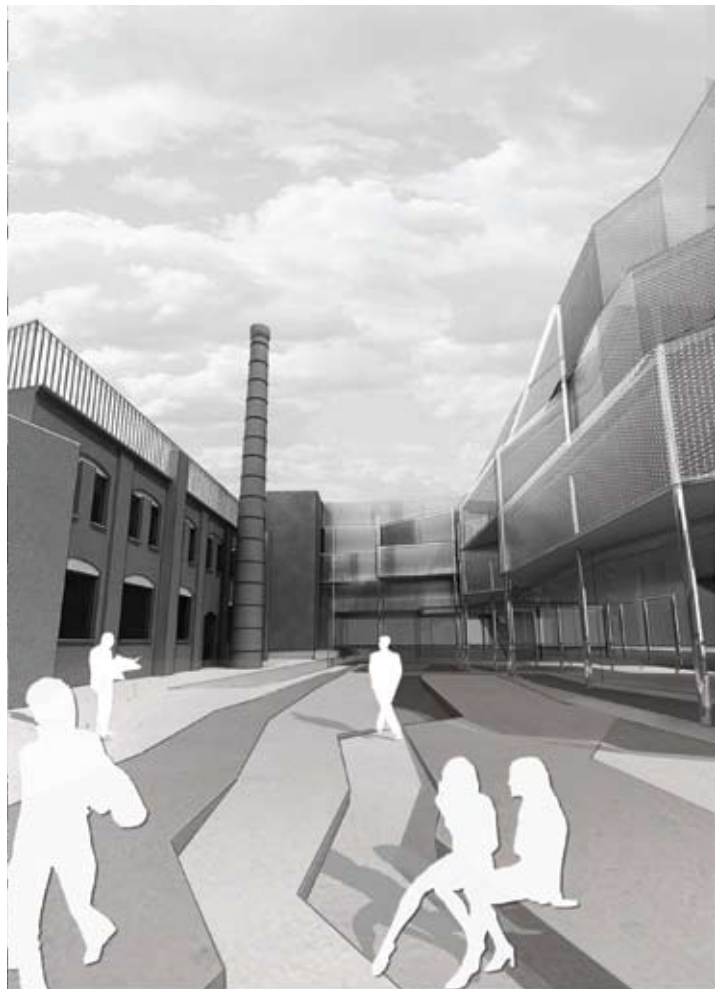
Sztynność postaciową obiektu dla proponowanego układu konstrukcyjnego zapewniają murywane ściany zewnętrzne uzupełnione ścianami obudowy klatki schodowej.

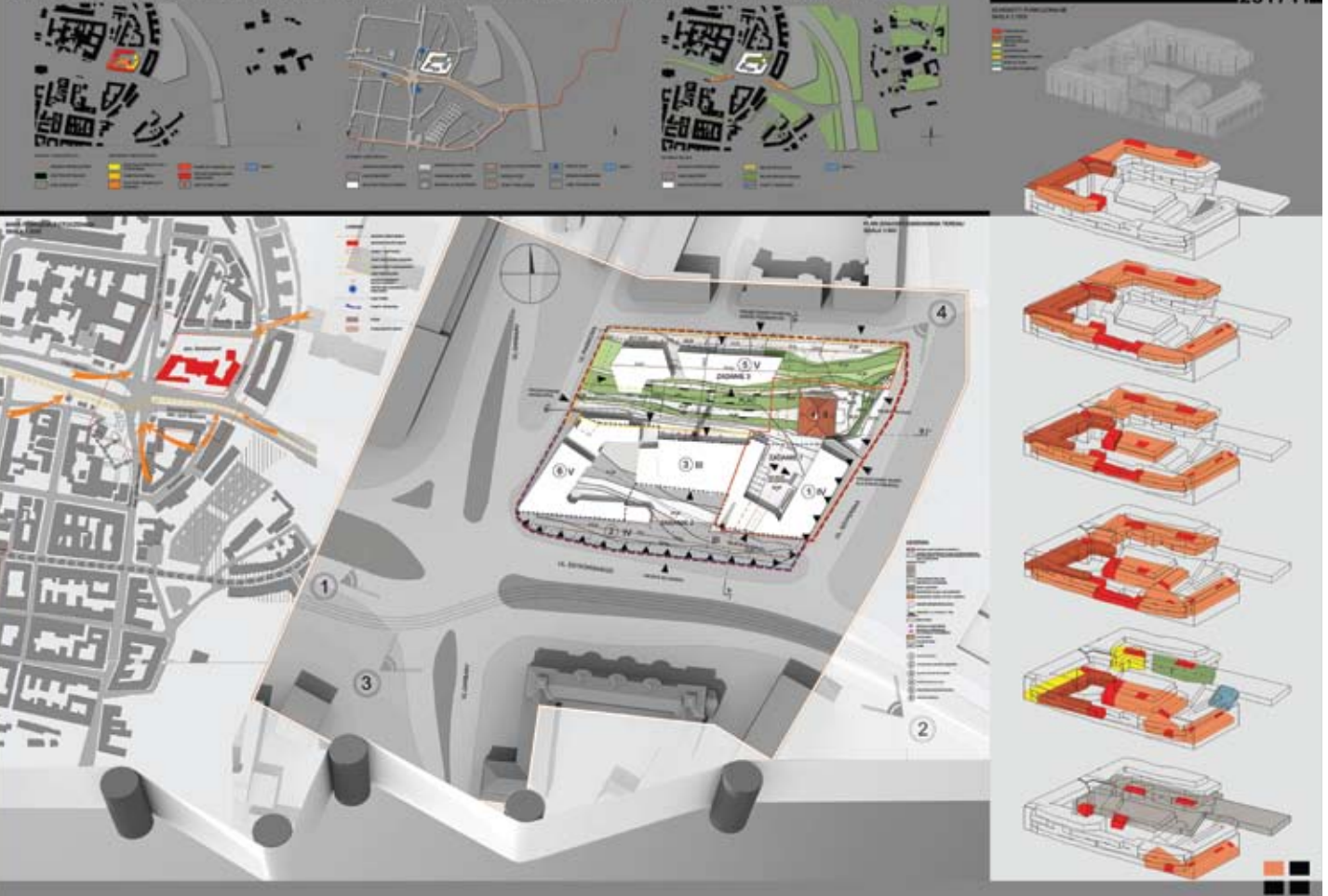
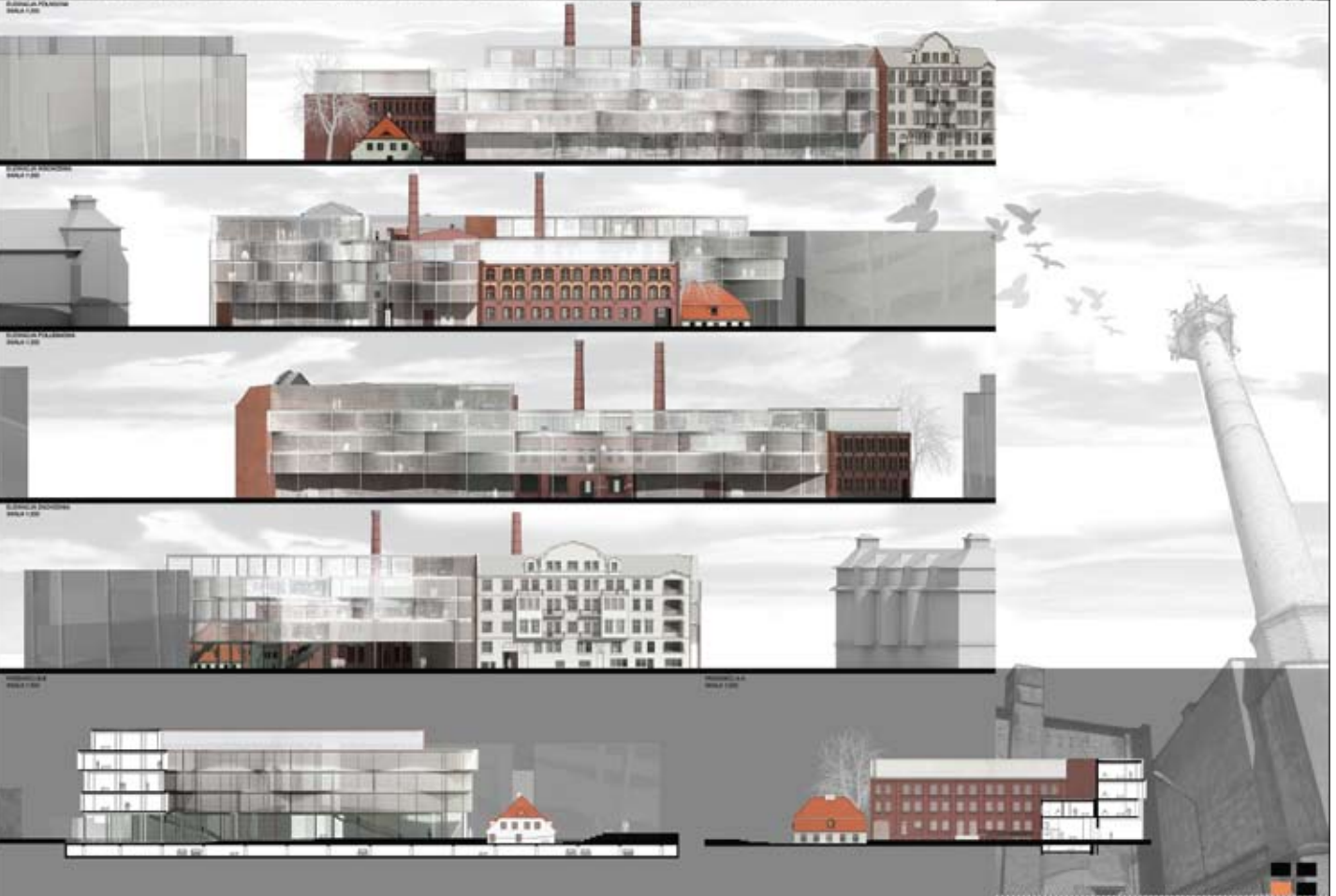
Wszystkie budynki połączone zostaną ze sobą łącznie z możliwością pokonywania różnic poziomów pomiędzy budynkiem głównym a wejściowym.

Budynek główny funkcjonować będzie głównie jako część administracyjna (poszczególne wydziały) wraz z obsługą klientów.

Budynek wejściowy będzie spełniał funkcje głównego wejścia z ulicy Estkowskiego wraz z możliwością dostania się na dziedzińiec lub bezpośrednio do budynku głównego. W tym budynku na parterze usytuowano część konferencyjną a na piętrze administracyjną.

Budynek pomocniczy zawiera pomieszczenia przesłuchań, trafifoto oraz monitoringu. Na kondygnacji podziemnej umieszczono szatnie, archiwum, pomieszczenia techniczne i magazyny.

000001

000001

przekrój północ - południe, skala 1:250

NOWOŚĆ! NAPĘDY ZĘBĄTKOWE ZA – NAPĘDY DO ZADAŃ SPECJALNYCH

76 Duża siła, wielostopniowy system zabezpieczeń oraz szerokie możliwości konfiguracji parametrów pracy, to cechy napędów zębatkowych ZA, nowości w ofercie firmy D+H. Ich konstrukcja pozwala na kontrolę zamknięcia ciężkich elementów takich jak świetliki, klapy dachowe czy duże okna, co byłoby niemożliwe przy pomocy napędów łańcuchowych.

Automatyka pozwalająca kontrolować stopień otwarcia okien w budynku, to najczęściej nie tylko kwestia wygody, ale przede wszystkim bezpieczeństwa. W przypadku pożaru, kiedy istnieje konieczność szybkiego oddymiania pomieszczeń, sprawność automatyki klap dymowych i okien oddymiających może stanowić o zdrowiu lub życiu wielu osób oraz znacznie ułatwić przeprowadzenie akcji ratunkowej. Jednak o ile automatyczne otwieranie zwykłych okien nie jest trudne i da się rozwiązać przy pomocy zwykłych napędów łańcuchowych, to już bardziej skomplikowane i cięższe konstrukcje poziome wymagają bardziej wyspecjalizowanego podejścia. Jako remedium na te problemy, firma D+H wprowadziła do swojej oferty trzy nowe napędy zębatkowe z rodziny ZA: ZA 85-BSY+, ZA 105-BSY+ oraz ZA 155-BSY+. Ich konstrukcja opiera się na zastosowaniu sztywnej metalowej zębatki charakteryzującej się wysoką trwałością, o długości do 1200 mm, jako elementu ruchomego, co doskonale sprawdza się podczas otwierania elementów poziomych, takich jak świetliki czy klapy dachowe. Ich bardzo duża siła pchania, dochodząca do 1500 niutonów w przypadku ZA 155-BSY+, sprawia, że będą się one otwierać bez najmniejszego problemu, nawet gdy np. zalegający śnieg zwiększy masę obsługiwanego okna. Najnowsza rodzina napędów ZA, dostępnych w ofercie firmy D+H doskonale sprawdza się również w przypadku zamykania dużych okien pionowych, zbyt ciężkich dla najczęściej stosowanych w takich przypadkach napędów łańcuchowych, których siła ciągnięcia jest nawet kilkukrotnie niższa niż ta oferowana przez napędy zębatkowe.

Dzięki temu, że każdy z trzech modeli charakteryzuje inna siła pchania i ciągnięcia, projektant może dokładnie dobrać taki napęd, który najlepiej spełni nasze oczekiwania. Dodatkowo zastosowanie mikroprocesora do sterowania elektroniką silnika oraz układu synchronizacji pracy, daje możliwość połączenia i zsynchronizowania do 8 napędów w grupie, co zapewni ich prawidłową pracę nawet w najbardziej wymagających warunkach. Kolejnym atutem napędów ZA firmy D+H jest możliwość dostosowania szybkości ich działania do indywidualnych potrzeb użytkownika. Dzięki temu, podczas codziennego wietrzenia pomieszczeń prędkość otwierania i zamykania jest stosunkowo niska, co znacznie zmniejsza generowany hałas. Natomiast w przypadku alarmu, gdy potrzebne jest jak najszybsze uaktywnienie systemu oddymiania, napęd przechodzi w tryb HighSpeed, co znacznie skraca czas

potrzebny na pełne otwarcie okna. Daje nam to pewność, że bez względu na to czy chodzi o codzienne wietrzenie czy awaryjne oddymianie w przypadku pożaru, okna na pewno zostaną otwarte w wymaganym czasie.

Kontrola i bezpieczeństwo

Automatycznie zamykane okna mogą być bardzo niebezpieczne dla nieuważnego użytkownika. Dlatego też firma D+H zaopatrzyła swoje napędy w szereg systemów zabezpieczających przed przypadkowymi urazami. Pierwszym zabezpieczeniem jest ochrona pasywna. Im bliżej futryny znajduje się skrzydło okna, tym wolniej następuje proces zamykania, co pozwala na dużo wcześniejsze cofnięcie obiektu blokującego ruch okna. Jeśli jednak to nie wystarczy i obiekt nadal będzie znajdował się na drodze zamykanego okna, to dzięki ochronie aktywnej, nastąpi odwrócenie biegu tak, by nie nastąpiło przytrzaśnięcie obiektu. Wartość graniczną nacisku, powyżej której uaktywniona zostanie aktywna ochrona napędów okiennych ZA firmy D+H, definiowana jest przy pomocy unikalnego oprogramowania SW-BSY+. Oprócz tego, przy jego pomocy mamy możliwość konfiguracji wszelkich parametrów oraz funkcji dla stosowanych napędów, co pozwoli nam doskonale dopasować pracę tych urządzeń do naszych indywidualnych potrzeb oraz preferencji.

By zapewnić najwyższą bezawaryjność urządzenia, napędy zębatkowe ZA gruntownie przebadano pod kątem możliwości wystąpienia awarii przez 10.000 podwójnych cykli pracy przy obciążeniu znamionowym. Dodatkowo, zastosowanie elektronicznego wyłącznika przeciążeniowego eliminuje zagrożenie uszkodzenia napędu, a hermetyczne zamknięcie jednostki napędowej zapobiega szkodliwemu wpływowi wilgoci na elektronikę. Daje nam to gwarancję, że zamontowane napędy posłużą nam przez długie lata, nie tylko znacznie ułatwiając nam życie, ale również stojąc na straży naszego bezpieczeństwa.

Grupa D+H, posiada w swojej ofercie produkty z zakresu zabezpieczeń przeciwpożarowych oraz naturalnej wentylacji, które dzięki nieustannym działaniom badawczo-rozwojowym, prowadzonym przez firmę, należą do najnowocześniejszych na rynku. Produkty D+H znane są w Polsce już od ponad 15 lat, a w 2000r. utworzone zostało oficjalne przedstawicielstwo grupy D+H na Polskę. D+H Polska gwarantuje swoim Klientom kompleksową obsługę serwisową na wszystkich etapach, począwszy od projektowania systemów i sprzedaży urządzeń, poprzez instalację, konserwację systemów, serwis gwarancyjny i pogwarancyjny, profesjonalne doradztwo techniczne oraz szereg szkoleń dla projektantów i instalatorów. Firma D+H Polska, oprócz siedziby głównej we Wrocławiu, posiada sześć Oddziałów Regionalnych: w Stargardzie Szczecińskim, Gdańsku, Zabrze, Poznaniu, Warszawie i Łodzi.

AD. „DOM W PODKOWIE LEŚNEJ PROJEKTU MACIEJA NOWICKIEGO ROZEBRANY”

Z wielkim zdumieniem przeczytałem we wrześniowym numerze „Komunikatu SARP” artykuł kolegi Tadeusza Baruckiego pt. „Dom w Podkowie Leśnej projektu Macieja Nowickiego rozebrany”.

Jest mi przykro, że kolega Barucki tak łatwo formułuje oskarżenia nie zadając sobie wysiłku zweryfikowania posiadanych informacji, co sam przyznaje. Na budowie w widocznym miejscu umieszczono tablicę informacyjną, na której widnieją dane inwestycji – „Rozbudowa i przebudowa jednorodzinny budynek mieszkalny, rozbiórka części ścian zewnętrznych kolidujących z rozbudową oraz rozbiórka budynku gospodarczego” (budynek gospodarczy to blaszak z lat 90tych XX wieku) także inne dane dotyczące pozwolenia na budowę, projektanta itp.

Jestem członkiem Oddziału Warszawskiego SARP oraz Mazowieckiej Izby Architektów. Jednym z podstawowych ustawowo zapisanych narzędzi pracy jest dla mnie Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego. Taki Plan w miejscowości Podkowa Leśna obowiązuje od 26 czerwca 2008 roku. Nowy właściciel posesji przy ul. Kasztanowej 15 w Podkowie Leśnej zlecił mi opracowanie projektu rozbudowy jego domu jednorodzinny, który przejął w stanie technicznym kwalifikującym do natychmiastowego kapitalnego remontu z przeciekającą zarwaną konstrukcją dachową. Jako, że jestem zawodowo związany z tym regionem – Podkowa Leśna, Milanówek, Brwinów jestem autorem wielu projektów na tym terenie. Byłem od początku współpracy dobrze zorientowany czyjego autorstwa jest to obiekt oraz jaki jest jego status formalno-prawny. Budynek objęty jest na podstawie zapisów planu indywidualną ochroną konserwatora zabytków. Na etapie koncepcji oraz projektu budowlanego zamierzenie było konsultowane z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Warszawie. Ostatecznie projekt uzyskał pozytywną decyzję Konserwatora Zabytków. Uzgodnienia z konserwatorem koncentrowały się głównie na tym, w jaki sposób zachować w przestrzeni skalę i formę istniejącego budynku a jednocześnie umożliwić rozbudowę, która jest dopuszczona w planie zagospodarowania jak i spełnia oczekiwania obecnego właściciela nieruchomości. Wypracowany kompromis polegał na takim zaprojektowaniu rozbudowy, aby pozostawić od frontu skalę i formę istniejącego budynku a samą rozbudowę zlokalizować w głębi działki ukrywając ją za bryłą istniejącego budynku.

W ramach realizowanej na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę inwestycji, dokonano tylko koniecznych rozbiórek w zakresie określonym z zatwierdzonym i uzgodnionym projektem budowlanym; przede wszystkim rozebrano całkowicie zniszczoną konstrukcję dachu (budynek w ostatnim czasie był opuszczony). Bez zaangażowania obecnego inwestora, bez pełnego zrozumienia i twórczego podejścia służb konserwatorskich, oraz wszystkich innych podmiotów zaangażowanych w inwestycję, za kilka lat w miejsce opisywanego przez autora publikacji tekstu budynku, pozostałoby nam tylko wspomnienie oraz co za tym idzie powód do lamentowania w środowisku.

W Podkowie i Milanówku jest jeszcze sporo pięknych i wartościowych budynków reprezentujących wiele przedwojennych nurtów w architekturze polskiej, które bez inwestora, bez kompromisów - na zawsze przemina.

Wymienić można choćby willę pod Matką Boską w Milanówku przy ul. Podgórnej projektu arch. Oskara Sosnowskiego, doprowadzoną przez powojennych lokatorów do ruiny, czy pałacyki na Turczynku, które przed kompletną dewastacją uratował zakup przez miasto Milanówek; oba budynki nie tylko objęte są ochroną konserwatorską przez zapisy planu zagospodarowania ale są indywidualnie wpisane do rejestru zabytków. Do rejestru zabytków wpisana jest również willa Borówka - przedwojenna własność rodziny Hozerów, wzorcowo odrestaurowana przez obecnego właściciela na podstawie projektu, którego wraz ze współnikiem byłem autorem. W trakcie realizacji dokonywano również częściowych rozbiórek konstrukcji dachowej, drewnianych stropów itp. Obecnie w budynku mieści się Hotel i Restauracja

Pan Barucki nie zadał sobie trudu zasięgnięcia podstawowych informacji i pozyskania wiedzy o problemach i realiach zachowania omawianego obiektu, od inwestora, projektanta i konserwatora zabytków ale także redakcja, umieszczając Jego tekst w własnych ramach, takich oczekiwań nie miała.

Budzi to obawę, że celem omawianej publikacji nie była ani szczerza obawa o istniejący zabytek architektoniczny, ani też rzetelne podzielenie się z czytelnikami wiedzą i doświadczeniem autora tekstu, ale obliczone na „sensację”, bezkrytyczne zdyskredytowanie wysiłku innych osób, (do których mam nadzieję i wolę się zaliczać).

Zyczyłbym sobie aby w kolejnym numerze „Komunikatu SARP” ukazało się sprostowanie oraz pełna informacja o realizowanej w Podkowie Leśnej inwestycji.

Z poważaniem,
Architekt Jerzy Grabanowski Jaroszewicz
e mail architekt@jerzyjaroszewicz.pl
Tel 602 33 92 96
www.jerzyjaroszewicz.pl

drewno to nasza pasja...

Ekskluzywne okna i drzwi

Zapraszamy do naszych biur
w Gdańsku, Krakowie, Lublinie,
Łodzi, Poznaniu, Toruniu, Warszawie
i Wrocławiu

Szczegóły na:
www.adpol.pl

Okna akustyczne R_w do 45dB

NIECH TEN NOWY ROK **2010** pozwole na realizację waszych wymarzonych projektów, niech da zdrowie i szczęście wam i waszym bliskim: tego życzą Prezes i Zarząd Stowarzyszenia Architektów Polskich we Francji.

horyzonty...

Andrzej Wujek

Mijają lata. W zależności od okoliczności mamy różne spotkania i odkrywamy nowe perspektywy.

W Łodzi, poprzez sześcioletni okres okupacji niemieckiej, moim horyzontem dziecięcym były granice małego podwórka. Kilka lat po wojnie, studiowanie na wydziale architektury Politechniki Gdańskiej pozwoliło mi zobaczyć linię horyzontu gdzie morze styka się z czystym niebem, znikającej czasem we mgle. Na wykładach, znakomici profesorowie Historii Architektury otwierali nam oczy na świat zewnętrzny, zasłaniany przez oficjalnie niezniszczalną Żelazną Kurtynę. Zanim nie zwiotczała i przepadła!

Niecałe dwa lata po przyjeździe do Francji zacząłem pracować w Avoriaz. Ten płaskowyż alpejski na poziomie 1800 m. króluje ponad długą głęboką doliną. Oparta z jednej strony o siedemset metrowe urwisko, jest ona ograniczona od strony przeciwnej wysokim skalistym progiem, zamykającym zalesione zbocza przecinane trawiastymi kotlinami. Podczas kolejnych przyjazdów zaglądałem w dni słoneczne za szczytami horyzonty: z przełęczy na granicy szwajcarskiej schodziłem do doliny u podnóża spadzistych szczytów; przez wysoką przełęcz z licznymi płatami śnieżnymi i z widokiem na odległy, biały i świetlisty grzbiet Mont Blanc, szedłem do zielonej doliny, ożywionej dźwiękami krowich dzwoneczków; przełęcz schowana w gęstym lesie świerkowym dawała dostęp do słyszalnej z daleka kaskady na potoku, ze stadem kóz przy małym osiedlu z licznymi restauracjami folklorystycznymi...

Poprzez wiele lat odkrywałem ciągle nowe horyzonty przechodząc poprostu różnymi przełęczami.

Nie zdawałem sobie wcale sprawy, że jednocześnie rewolucja technologiczna przekształcała świat. Rodzące się, nowe społeczeństwo cyfrowe zmieniało tradycyjne przyzwyczajenia...

Osacza nas różnorodność informacji i obrazów. Nie ma dla nich granic. Wiemy natychmiast o wszystkim, albo o prawie wszystkim, Zniszczenia spowodowane trzęsieniem ziemi na wyspie morza Karaibskiego są bardzo szybko widoczne na kolorowych ekranach telewizyjnych na całym świecie. Zniknęły wielkie ideologie. Mnożą się muzea. Oglądacze są zadowoleni z nowinek

Gdyż wszystko wydaje się często proste.

Wystarczy wybierać w katalogach: uwielbiać karoserię albo uniwersalne pudełko do różnego użytku, ubóstwiać design, zachwycać się wyrefinowanym sztucznym oświetleniem (w wieku ekonomii energii) wrzeszcząc się widokiem starych murów...

Ale życie nie jest proste.

« Katalogowe » przykłady reklamowe z towarzyszącymi im teoriami wnoszą ciągle przegrody przed ambitną twórczością architektoniczną...

Miedzy pułapkami wszechobecnych konformizmów, należy więc utworzyć sobie własną drogę, znaleźć przełęcz!

Wybór między historycznym i nowoczesnym nie jest przymusem! Różnorodność sytuacji wymagają oparcia się o niezależność wrażliwego osobistego spojrzenia; intuicja i wyobraźnia architekta są niezbędne dla otwarcia nowych horyzontów.

Dwustuletnia rocznica urodzin Fryderyka Chopina będzie obchodzona 1⁹ marca 2010. Jego natchniony język muzyczny, uczuciowy i ponadczasowy jest przykładem rzadkiej i trudnej syntezy ludowego i uczonego.

Bajka Świąteczna

Jak zwykle przed Świętami Bożego Narodzenia, czterej przyjaciele wybierają się do lasu po choinkę. W tym roku 2009, zamiast zwykłej porannej mżawki, silne podmuchy wiatru przyniosły najpierw silny deszcz i następnie nawet gęstą ulewę. Grube krople, błyskawice, grzmoty...

Przyjaciele przypominają sobie stajenkę na brzegu lasu. Pójdą się tam schować.

Zbliżając się do niej widzą poprzez strumienie deszczu małą chatkę przekształcającą się na ich oczach w wysokie, bogato dekorowane wieże z obfitością żywych kolorów na murach, pilastrach, kolumniach, arkadach i attykach; błyszczące kupy i kopułki; różnokształtne okna; dzwoniczki; strzeliste wieżyczki zakończone koronami, ze sztandarami na szczytach...

Drzwi się otwierają. Przyjaciele szukają ciepłego miejsca. Wspinają się po schodach, przechodzą przez labirynty dosyć ciemnych pokojów. Okazały komin z uśmiechniętymi drewnianymi polanami króluje w wielkiej komnacie o historycznej dekoracji z dużym oknem na trzecim piętrze. Czterej przyjaciele: Rozpoznawca, Ambitnik, Odważnikowski i Wytrwałczyk rozpalają ogień. Widzą w płomieniach przywidzenia pobudzające wyobraźnię. Zaczynają marzyć o rzeczach jeszcze nigdzie niewidzianych. Dzielą między sobą nowe emocje i wizje... Głośno, aby zagłuszyć świsły wiatru...

Ciepło płomieni rozpuściła chmury. Deszcz przestaje bębnić po dachach... Cisza...

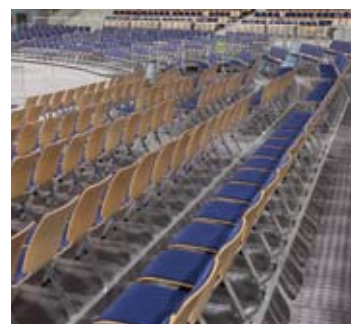
Przyjaciele znajdują się nagle z wielką jodłą przed... chatką z dymiącym jeszcze kominem; marzenia i urojenia (?) dobrze utkwione w pamięci!

Tradycyjna, szara stajenka może więc się stać naprawdę kolorowym « Manhattanem »

Przedstawienie żywej szopki z Betlejem ma 800 lat. Była stworzona we Włoszech i sprowadzona następnie do Krakowa przez franciszkanów. W połowie XIXgo wieku, murarze i pracownicy budowlani, bez pracy w okresie jesienno-zimowym zaczęli robić szopki do ulicznych jasełek oraz do przenośnych teatrzyków, o wymiarach drzwi wejściowych i dostosowanych do transportu. Koncepcja szopek opiera się na wieżach z fantazyjną mieszaniną typowych detali architektury krakowskiej i scen Bożego Narodzenia.

Tradycja szopki krakowskiej zniknęła w okresie międzywojennym. Od 1946 Muzeum Historyczne w Krakowie organizuje doroczny konkurs. Szopki są następnie wystawiane w pierwszy czwartek grudniowy na renesansowym Starym Rynku, na stopniach pomnika Adama Mickiewicza. ■

SYSTEMY SIEDZISK STADIONOWYCH I KONFERENCYJNYCH – „ATLAS ARENA” ŁÓDŹ

Hala widowiskowo-sportowa „Atlas Arena” w Łodzi to jeden z największych wielofunkcyjnych obiektów w Polsce. Hala z wnętrzem zagospodarowanym na 5 kondygnacjach, w zależności od rodzaju imprezy, pomieści od 10 do 13 tysięcy widzów. Ponadto obejmuje 2 sale konferencyjne, restauracje, loże VIP, pomieszczenia dla dziennikarzy i kabiny sprawozdawców telewizyjnych.

Budowa hali rozpoczęła się w styczniu 2006, a obiekt został oddany do użytku w czerwcu 2009 roku. „Arena” wyposażona została w krzesła i siedziska dwóch marek należących do Grupy Nowy Styl: Forum Seating: - Vision i Oscar oraz BN Office Solution - Axo.

Trybuny zostały zaprojektowane na 10,4 tysięcy miejsc.

W przeważającej ilości hala wyposażona jest w systemy tapicerowanych siedzisk Vision – znajdują się one w większości sektorów. Ponadto w sekcji dla prasy zamontowanych zostało około 100 szt. specjalnej wersji krzesła Vision z zagłówkiem oraz składanym pulpitem do pisania. Pulpit posiada uchwyt oraz mechanizm bezpieczeństwa „antypanic” umożliwiający szybkie składanie. Dzięki mechanizmowi sprężynowemu siedziska krzesła składają się automatycznie zapewniając szerokie przejścia w rzędach. Na trybunach dla VIP-ów znajdują się fotele Oscar. Wykonane są one z wysokiej jakości materiałów z przeznaczeniem do intensywnego użytkowania. Trwale ergonomicznie wyprofilowane oparcia i siedziska zapewniają komfort, a zastosowany system cichego zamykania jest niezbędny szczególnie podczas koncertów.

Dodatkowo można ustawić 2070 miejsc – stacjonarnych krzesła Axo w wersji z siedziskiem i oparciem z tapicerowaną poduszką, łączonych w rzędy za pomocą specjalnego łącznika Click. Poszczególne krzesła w rzędzie, jak i całe rzędy są numerowane. Krzesła można składować w wysokich, pionowych stosach, zapewniając optymalne wykorzystanie przestrzeni magazynowej. Wyprofilowane stopki

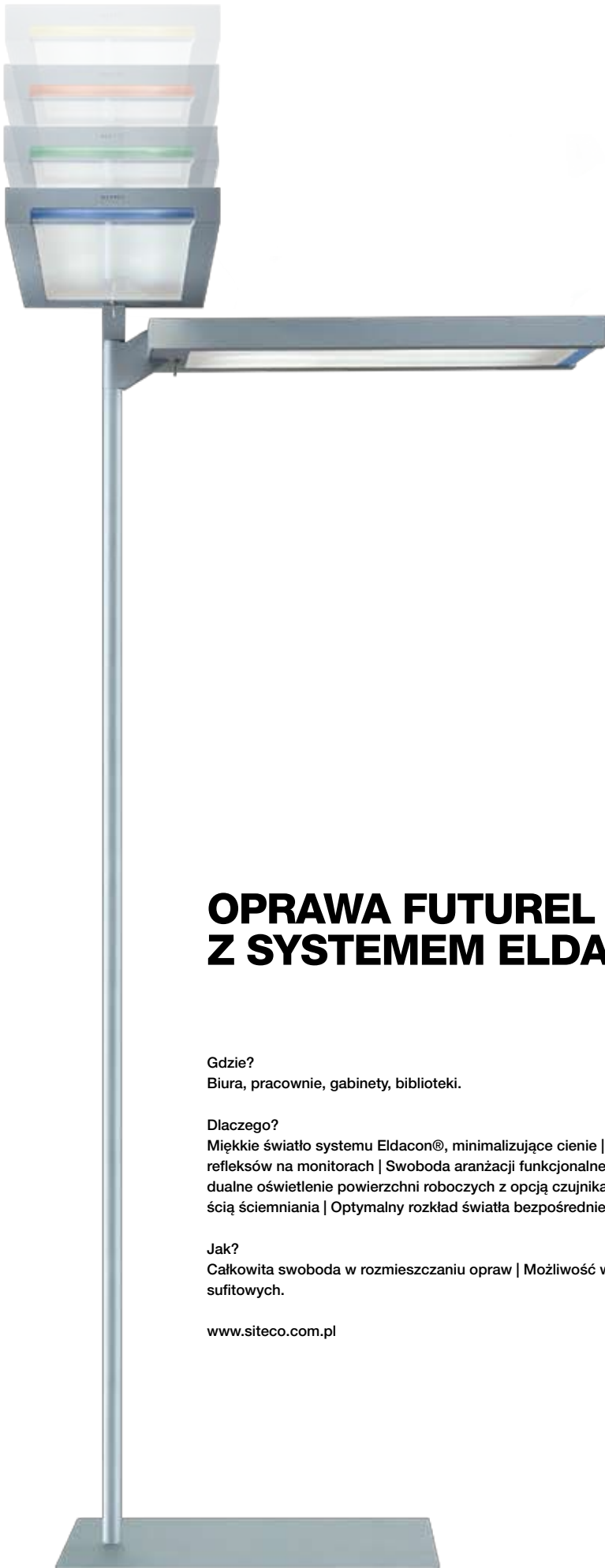
oraz specjalne odbojniki stanowią zabezpieczenie przed uszkodzeniem ram krzesła oraz siedzisk i oparcie podczas składowania w stosie. Wszystkie siedziska utrzymane są w granatowej tonacji.

Hala została zrealizowana na planie koła o średnicy 135 m i jest otoczona fosą. Konstrukcja dachu w najwyższym punkcie znajduje się 34 m ponad poziomem areny. Powierzchnia całkowita wynosi 27,5 tys. m² a użytkowa 26 tys. m² pomieszczeń na 5 kondygnacjach. W obiekcie zaplanowano odrębne miejsca i przejścia dla zawodników, pracowników, widzów, sprawozdawców oraz gości honorowych. 12 mostów prowadzi do poziomu widowni i stamtąd widzowie mogą przechodzić w górę i w dół. Obiekt jest monitorowany przez 140 kamer i 600 czujników przeciwpożarowych. Do dyspozycji gości dostępnych jest 1500 miejsc postojowych oraz 4 ekrany multimedialne.

Kompleksowa oferta Grupy Nowy Styl to meble i siedziska, które od lat zaspokajają potrzeby Klientów na całym świecie. Grupa oferuje rozwiązania do wnętrz publicznych – obiektów biurowych, szkoleniowych, kulturalno-rozrywkowych, sportowych i gastronomicznych, ale także do domów i mieszkań prywatnych.

Z uwagi na specyfikę rynku Grupa Nowy Styl sprzedaje swoją ofertę poprzez 3 marki produktowe, funkcjonujące w różnych modelach biznesowych, obsługujące różne grupy klientów i segmenty rynku:

- Nowy Styl - szeroka oferta foteli, krzesła, stołów oraz mebli do wnętrz publicznych i prywatnych,
- BN Office Solution - kompleksowe rozwiązania dla biur (systemy meblowe, fotele, krzesła, sofy, elementy uzupełniające),
- Forum Seating - profesjonalne systemy siedzisk audytoryjnych, kinowych i stadionowych.

OPRAWA FUTUREL Z SYSTEMEM ELDACON®

Gdzie?

Biura, pracownie, gabinety, biblioteki.

Dlaczego?

Miękkie światło systemu Eldacon®, minimalizujące cienie | Brak olśnienia, brak refleksów na monitorach | Swoboda aranżacji funkcjonalnej pomieszczeń | Indywidualne oświetlenie powierzchni roboczych z opcją czujnika obecności i możliwością ściemniania | Optymalny rozkład światła bezpośredniego i pośredniego.

Jak?

Całkowita swoboda w rozmieszczaniu opraw | Możliwość wyeliminowania opraw sufitowych.

www.siteco.com.pl

Teresa Żywicka - Zimnicka urodzona w Nowogrodku na Wileńszczyźnie, studia architektoniczne ukończyła na Politechnice Gdańskiej.

Podsumowując swoje dokonania zawodowe stwierdziła: „miałam szczęście przeżyć przygodę projektowania i realizacji we wszystkich skalach zrozumieć wzajemne zależności tak planowania przestrzennego (układy strukturalne), jak i projektowania urbanistycznego (zespoły osiedli i miasta) oraz obiektów architektonicznych”.

Pierwszą pracę podjęła w Gnieźnie w pracowni urbanistycznej przy planach zagospodarowania przestrzennego zespołu wiejskich jednostek osadniczych powiatu Gniezno, nagrodzonych przez Komitet Budownictwa, Urbanistyki i Architektury w Warszawie.

Dalszą karierę zawodową i życie osobiste związała ze Szczecinem.

Ponad 27 lat pracowała w Biurze Projektowo-Badawczym Budownictwa Ogólnego Miastoprojekt Szczecin, gdzie między innymi brała udział w projektowaniu osiedli: Chrobrego w Gryfinie, Szeli w Dębnie Lubuskim, Dolny Taras Stare Miasto w Gryfinie, Bema Łobzie, Chemika B w Policach, Chopina w Stargardzie Szczecińskim, Stare Miasto w Wolinie, Pyrzyckie w Stargardzie Szczecińskim, Nowy Wolin, koncepcji zabudowy Starego Miasta w Kamieniu Pomorskim. Zaprojektowała największy budynek mieszkalno-usługowy w Szczecinie blok przy ul. Szafera, w którym do dziś ma siedzibę, współzałożona przez nią, rodzinna Pracownia Projektowa ATRIUM.

Równoległe z pracą w Miastoprojekcie, sporządzała projekty wnętrz oraz kompozycji z drewna, metalu, kamienia i szkła, fontann, reklam, mebli i drobnych przedmiotów użytkowych w ramach Pracowni Sztuk Plastycznych. W roku 1983 uzyskała Status Twórcy, nadany przez Ministra Kultury i Sztuki. Przez wiele lat była członkiem Wojewódzkiej Komisji Urbanistyki i Architektury oraz Komisji Kwalifikacyjno-Artystycznej SARP.

W roku 1989 wyjechała na kontrakt do czeskiej Pragi, gdzie brała udział w projektowaniu praskiego lotniska.

Ważną częścią Jej życia była praca w Zakładzie Rysunku Odręcznego Instytutu Architektury i Planowania Przestrzennego Politechniki Szczecińskiej, w którym w latach 70-tych i 80-tych prowadziła zajęcia ze studentami i współorganizowała plenery malarskie. Zamiłowanie do zawodu architekta zaszczerpiła swoim obydwu synom, a do ostatnich dni uczyła rysunku swoje wnuki i pomagała studentom zwracającym się do Niej po radę. Członkiem SARP była niemal od zawsze. Z sukcesami brała udział w wielu konkursach urbanistycznych i architektonicznych, w tym:

na 40 tysięczne osiedle Nowy Wolin I nagroda, 1976 r.,

na 100 tysięczną dzielnicę Szczecin Północ Wzgórza Warszawskie II nagroda, 1977 r.

na Pasma Zachodnie Aglomeracji Wrocławskiej dwa wyróżnienia,

na koncepcję programowo-przestrzenną kompleksowej renowacji kwartału nr 33 w Szczecinie I nagroda, 1997 r.

na koncepcję architektoniczną zabudowy kwartału Starego Miasta Dąbia I nagroda, 1999 r.

Miała znakomite wyczucie rozwiązań funkcji, bezbłędnie ratowała mieszkania upośledzone przez wymogi sztywnych systemów prefabrykacji albo zdeformowane poprzez nawarstwione przebudowy historycznych budynków. Doceniali to zleceniodawcy, zwracając się do Niej z kolejnymi projektami komercyjnymi, a także projektami własnych mieszkań i domów.

W ramach Pracowni Projektowej ATRIUM w latach 1991-2009 zajmowała się planowaniem przestrzennym oraz projektowaniem obiektów kubaturowych. Szczególnie upodobała sobie Świnoujście, w którym nie tylko opracowała plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego Śródmieścia, ale zaprojektowała wiele budynków mieszkalnych, handlowych, biurowych, sanatoryjnych i banków.

O projektowaniu, swoim hobby i pasji tak napisała w swoich wspomnieniach: „...właściwie nie powinnam się naprzykrzać Panu Bogu, bo hojnie mnie obdarował, ale byłabym bardzo wdzięczna, gdyby znalazł dla mnie odrobinę miejsca na maleńką deseczkę kreślarską w niebie...”

Koleżanka architekt Teresa Żywicka Zimnicka zmarła 7 stycznia 2010 roku. Pozostała pamięć o cenionym architekcie, a ponad wszystko o Człowieku prawym, wielkodusznym i życzliwym.

TRZY FILARY EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

INNOWACYJNE SYSTEMY REHAU DO
BUDOWNICTWA ENERGOOSZCZĘDNEGO

1. ZMNIĘSIENIE STRAT ENERGII

- Nowoczesny system profili okiennych Thermo-Design (Uf 1,3 W/m²K) dla budownictwa niskoenergetycznego
- Przyszłościowy system profili okiennych do domów pasywnych Clima-Design (Uf 0,7 W/m²K)

2. EFEKTYWNE WYKORZYSTANIE ENERGII

- Systemy efektywnego ogrzewania i chłodzenia płaszczyznowego REHAU, również w połączeniu z alternatywnymi źródłami energii, jak np.: energia geotermalna czy energia słoneczna

3. EFEKTYWNE WYTWARZANIE ENERGII

- Gruntowy powietrzny wymiennik ciepła AWADUKT Thermo do wentylacji mechanicznej w połączeniu z urządzeniem do odzysku ciepła i rekuperacji
- Innowacyjne systemy dolnego źródła ciepła RAUGEO gwarantujące optymalne zasilanie pomp ciepła

www.rehau.pl

Matowa rewolucja

Farba proszkowa **IGP-DURA[®] xal** nadaje niezwykle głęboko matową elegancję powierzchniom używanym w architekturze oraz wzornictwie przemysłowym. W ten sposób powstają powierzchnie o doskonałej odporności na światło oraz wpływy atmosferyczne, a swym wyglądem przypominające metal. Pozwólcie się Państwo zainspirować bogactwem kolorów i efektów.

Firma IGP Pulvertechnik AG od 40 lat opracowuje systemy farb proszkowych do uszlachetniania powierzchni o wysokich wymaganiach, koncentrując się głównie na estetyce, ochronie, ekologii i zachowaniu wartości.

 swiss quality

IGP

Powderful Solutions.

IGP Pulvertechnik Polska Sp. z o.o.
ul. Łąkowa 3
PL-05-822 Milanówek
Telefon +48 (0)22 724 94 49
igp@igp.pl · www.igp.pl